

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIV
1114
БРОЈ
4. V 1973.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

Ripley

Веровати или не!

БИВО И ЕПИДЕМИЈА

КАДА СЕ У ИНДИЈСКОМ ПЛЕМЕНУ БАР ПОЈАВИ НЕКА ЗАРАЗНА БОЛЕСТ, ПРИПАДНИЦИ ПЛЕМЕНА ТЕРАЈУ КРОЗ СЕЛО МЛАДОГ БИВОЛА И УЗ ТО ДИЖУ ШТО ВЕКУ БУКУ ЈЕР ВЕРУЈУ ДА ЋЕ СЕ БОЛЕСТ УПЛАШИТИ И УКИ У ЖИВОТИЊУ.

РАНГУНСКУ ПУЗАВИЦУ

ЧЕСТО НАЗИВАЈУ "ЛУДСКО СРЦЕ" ЗАТО ШТО СТАЛНО МЕНЈА СВОЈУ БОЈУ ОД ЦРВЕНЕ ДО БЕЛЕ.

РЕКУ РЕЈДОЛ

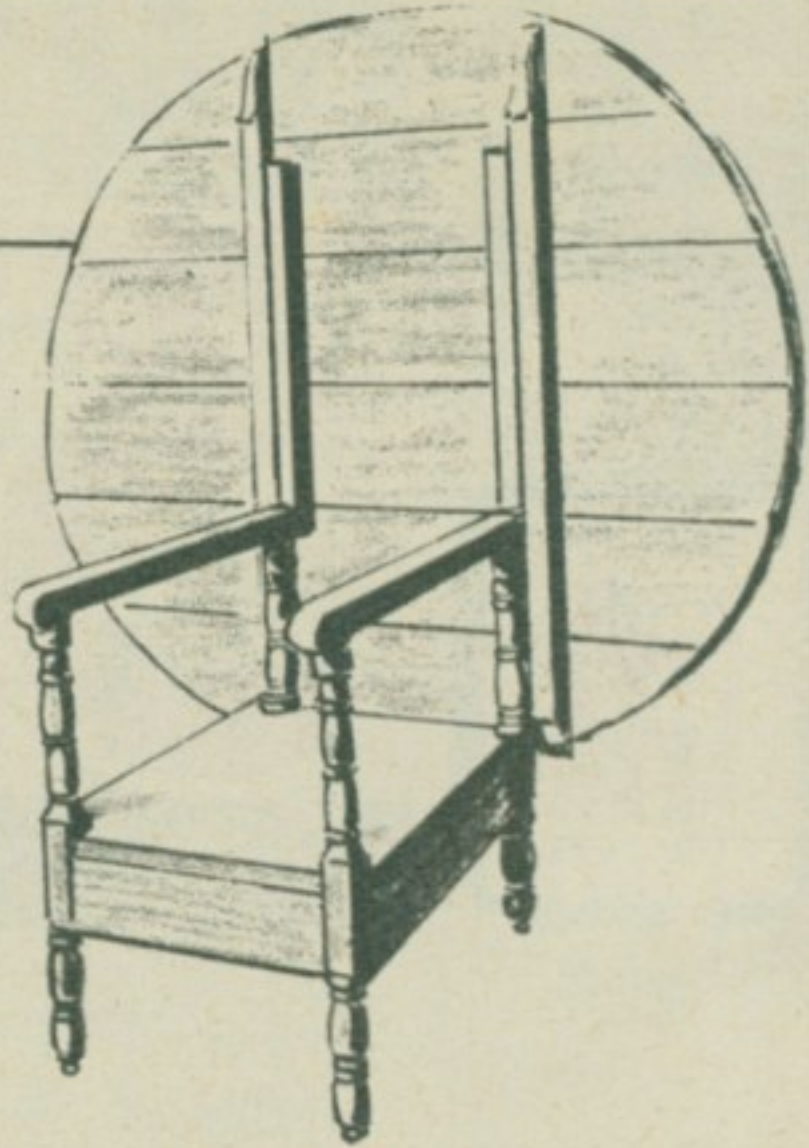
У БЕЛСУ ПРЕМОШЉУ 3 МОСТА ПОДИГНУТА ДИРЕКТНО ЈЕДАН ИЗНАД ДРУГОГ.

БЕРНАР РЕНО

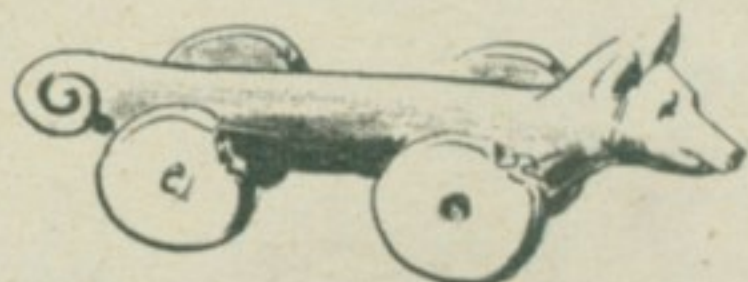
(1652-1719) ФРАНЦУСКИ ПОМОРСКИ ОФИЦИР, ЗАРОБИО ЈЕ БРИТАНСКИ БРОД С ТОВАРОМ ДИЈАМАНТА ЧИЈА ЈЕ ВРЕДНОСТ ИЗНОСИЛА ОКО

16 МИЛИОНА НОВИХ ДИНАРА И ПЛЕН ПОКЛОНИО ФРАНЦУСКОМ КРАЉУ. У ЗНАК ЗАХВАЛНОСТИ КРАЉ МУ ЈЕ ДОДЕЛИО ДРЖАВНУ ПЕНЗИЈУ ОД 800.000 ДИНАРА ГОДИШЊЕ.

ОКРУГЛИ СТОЛОВИ

КАКВИ СУ СЕ У ВРЕМЕ КОЛОНИЗИРАЊА АМЕРИКЕ МОГЛИ ВИДЕТИ У МНОГИМ ДОМОВИМА, ЈЕДНИМ ПОКРЕТОМ ПРЕТВАРАЛИ СУ СЕ У СТОЛИЦЕ.

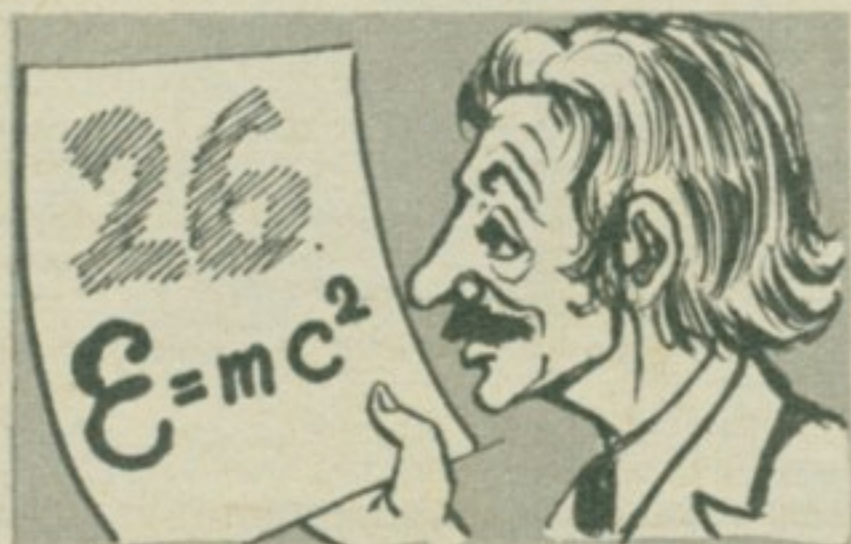

ПАС-ИГРАЧКА

НАЂЕН У ГРОВУ НЕКОГ ДЕТЕТА САХРАЊЕНОГ ПРЕ 1000 ГОДИНА НА ТЕРИТОРИЈИ ДАНАШЊЕГ МЕКСИКА, КРЕТАО СЕ НА ТОЧКОВИМА МАДА АСТЕЦИ, СВЕ ДО ДОЛАСКА ШПАНЦА, НИСУ ПРАВИЛИ КОЛА С ТОЧКОВИМА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

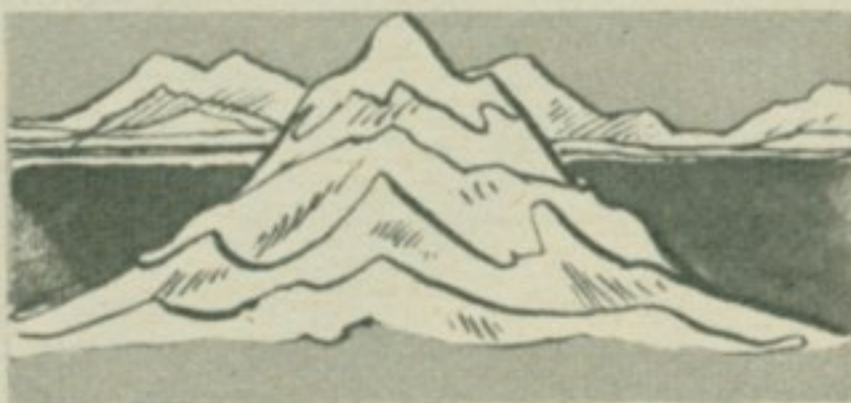
● према мишљењу доктора Карла Андерсона, професора Технолошког института у Калифорнији, 26 година су доба кад човек

највише ствара. Да би своју тврдњу поткрепио доказима он је навео следеће примере: Алберт Ајнштајн је у тим годинама објавио своју теорију релативности; Александар Велики је започео освајање света, Линколн се окренуо политици, Шекспир је написао своје прво велико дело, Леонардо да Винчи је проглашен ма-

естром сликарства а Черчил је у тим годинама постао члан Парламента.

● с врха планине Иразу, у држави Костарика, могу се видети два океана: Тихи и Атлантски.

● уз помоћ специјално конструисаног електронског апарата цариници на аеродромима у Франкфурту на Мајни, Келну и Диселдорфу могу за само девет секунди да провере да ли је за неким од путника расписана потерница. Пасоши путника снимају се и пре-

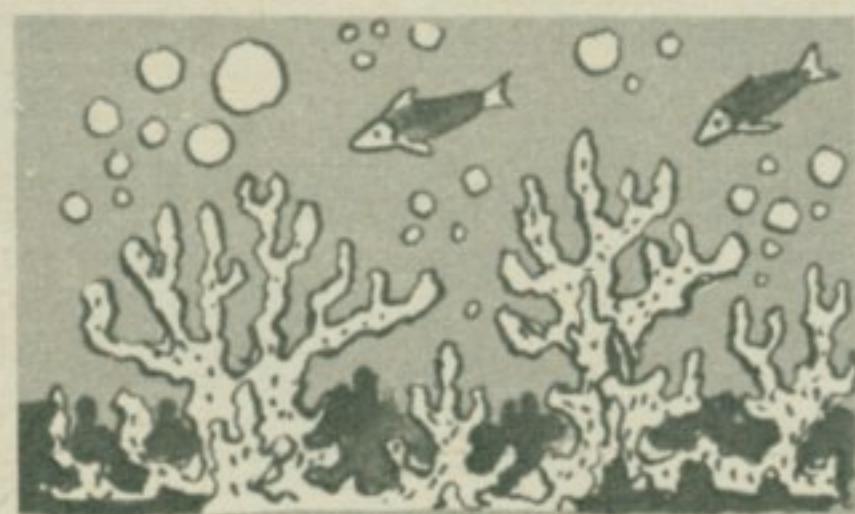

носе на телевизијске екране. Један службеник опет преноси податке са пасоша преко телепринтера у документациону централу Савезног криминалног уреда у

Висбадену. Ту електронски апарат одмах проверава да ли постоји потерница или не.

● поморанца, чија је постојбина Кина, донесена је у Европу око 1.500. године.

● корали могу да живе само у морима чија је температура изнад 15 Целзијусових степени.

● први уџбеници страних језика настали су између 3.000. и 2.000. године пре наше ере у Вавилону.

● у Буенос Аиресу недавно је отворен курс плуме специјално намењен професионалним фудбалерима. На овом курсу они уче како да се ваљају по земљи и да при том на лицу имају израз највећег бола; како да својом мимиком одврате пажњу голмана а да не изазову пажњу судије.

Директор овог курса Мануел Темпрано, и сам бивши фудбалер, каже: Било да се слажемо или не, у наше време, један фудбалер не може да постане велики шампион ако није и добар комичар.

● најдужи бар на свету је свакако онај који је 1938. године постављен у једном клубу у држави Викторија у Аустралији. Шанк је дугачак 86,66 метара и има 32 славине.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ОБРАЧУН У ТЕСНОЈ УЛИЦИ

Већ после првог дана окупације агенти Специјалне полиције у Београду прешли су у службу окупатора. Ђорђе Космајац, који је још за време шестојануарске диктатуре 1929. године радио у полицији, 1941. је постао надзорник агената Специјалне полиције и помоћник управника концентрационог логора на Бањици. Био је то човек који је предњачио у прогањењу и мучењу родољуба.

Космајац је у логору на Бањици био и дању и ноћу. Као помоћник Вујковића, управника логора, он је међу затвореницима одабирао људе за стрељање. Иако је по звању био млађи од Вујковића, по крволочности га је можда и превазилазио.

Београдска партијска организација је трагала за Космајцем а он се вешто крио мењајући станове. Почетком јануара 1942. године уселио се у стан на првом спрату лево у Улици цара Уроша 13, недалеко од Малог Калемегдана.

МЕСТО ЗА ЗАСЕДУ

Средином јануара 1942. на београдску железничку станицу допutoвала је црнонаста сељанка у гуменим чизама на ногама и са завежљајем у рукама. Била је то Јелена Ђетковић коју је четврти одсек Специјалне полиције водио у својој катотеци и трагао за њом још од августа 1941. Јелена је провела неколико месеци на слободној територији као курир партизанског штаба а сад је у Београду требало да преузме дужност секретара Месног комитета КПЈ.

Први задатак Јелене Ђетковић у Београду био је да формира ударне групе за акције у граду: ликвидирање немачких официра и агената Специјалне полиције и спасавање партизанских активиста из затвора, логора и болница. Другови су је упозорили да Гестапо с агената Специјалне полиције трага за њом и за свим комунистима који илегално дељују у Београду па због тога мора бити веома опрезна.

Док су квислиншки агенти тражили Јелену, она је по задатку трагала за Космајцем.

Једног дана срела је на улици неког свог познаника. Покушала је због опрезности да га избегне, да се сакрије, али човек јој је дао знак да не треба да страхује.

— Знам да Партија грађа за Космајцем — почео је тихо. — Лукав је он, гад! Стално се сели из стана у стан. Крије се. Сад станује у Улици цара Уроша 13. Сваког јутра око осам часова Улицом Змаја од Ноћаја одлази у Главњачу.

Јелена је пожурила да о томе обавести другове. Дала им је задатак да осматрају кућу са бројем 13 у Улици цара Уроша и утврде да ли је вест тачна. Ускоро је добила потврдан одговор. Другови су јој јавили да у близини Космајца станује агент Обрад Залад и да обично заједно одлазе у Главњачу. Јелена је одмах почела да ствара план акције. Место је погодно: Улица Змаја од Ноћаја тесна је и кратка. Њом готово нико не пролази. Ту ће му поставити заседу.

За извршење овог задатка била су потребна четири човека који су већ учествовали у сличним акцијама. Јелена је дуго размишљала и најзад се одлучила за Милића Мартиновића, обућарског радника старог 24 године, Ђуру Мађерчића, деветнаестогодишњег браварског радника, Бранка Булата, чиновника поштанске штедионице старог 23 године и Николу Стринека, кројачког помоћника старог 25 година. Били су то младићи познати као добри активисти, одлучни у извршењу илегалних акција у окупираном Београду.

БЕЖИТЕ, ПОЛИЦИЈА!

Одређено је да се атентат на Космајца изврши у петак ујутро 6. марта и једна група скојеваца добила је задатак да разоружа четворцу немачких војника и обезбеди оружје за атентаторе. Заседе су постављене на

два места и у обе су упала по два немачка војника. Скојевици су искочили из капија и у њиховим рукама су се ускоро нашла четири парабелума и шест бомби.

Првог марта 1942. године Јелена Ђетковић је журила на састанак који је био заказан у Улици Жоржа Клемансоа, сада Улица Иве Лоле Рибара. На састанак је позвала Лазара Дожића и Мирка Јанковића, чланове Рејонског комитета. Требао је да их упозна с новим задацима и с планом о извршењу атентата на Космајца. Састанак је управо био почео кад је изненада наишла полиција.

— Бежите! — викнула је Јелена друговима. Папир на коме је био план акције брзо је стрпала у уста и прогутала.

Кад су агенти упали у просторију, навалили су на Јелену, ударали је, псовали, а онда је везали и одвезли.

ПУЦАЋЕМО ИЗ ПИШТОЉА

Четири дана касније, 5. марта увече, у Далматинској улици Петар Ристић је чекао Мартиновића, Мађерчића, Булата и Стринека. Преко поверљивих другова заказао им је састанак и — дошли су сви.

— Одлучено је да вас четворица ликвидирате Ђорђа Космајца. Сутра у 7.20 будите у Улици Драже Павловића, тамо ћете добити оружје а онда поћи на извршење задатка — кратко је саопштио Ристић. — Сразимо сатове, нико не сме закаснити. И, ако нема питања, одмах разлаз!

Тачно у 7.20 часова 6. марта Мартиновић, Булат, Стринека и Мађерчић били су на уговореном месту. Ту су добили оружје, по један пиштољ парабелум и по једну бомбу. Милић Мартиновић је одређен за вођу групе.

— Пуцаћемо из пиштоља — рекао је Мартиновић стављајући велики револвер за појас испод капута. — Улица је уска и пуцањ се неће далеко чути. Бомбе носимо за сваки случај. Ако палете агенти и жандарми, оне су нам једини спас. Пуцаћемо

Док је Милић Мартиновић пуцао у Космајца, Бранко Булат је журио за Западом који је бежао низ улицу.

Булат и ја. Ако не успемо, вас двојица ћете ступити у акцију. Сад пожуримо!

Мартиновић и Булат су ушли у полумрачну капију зграде број 8 у Улици Змаја од Ноћаја. Мартиновић је познавао Космајца а Булат није, али је знао Залада. На другој страни улице налази-

ли су се Ђуро Мађерчић и Никола Стринека.

Космајац је изашао из своје зграде нешто пре осам часова. Тога дана требало је да настави са саслушањем Јелене Ђетковић која ништа није признала иако су је мучили већ пуних пет дана. У Улици цара Уроша

КАД СУ ЧУЛИ КОРАКЕ ИЗА СЕБЕ АГЕНТИ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ ЂОРЂЕ КОСМАЈАЦ И ОБРАД ЗАЛАД СУ СЕ ОКРЕНУЛИ. УТО СУ ОДЈЕКНУЛИ ПУЦЊИ.

Заладом низ Улицу краља Петра, данас 7. јула. Пуцао је за њим све док Залад није зашао за угао а онда је потрчао за Мартиновићем који се упутио према Калемегдану. Мађерчић је испалио још неколико метак-а у Космајца а онда су сва четири младића преко Калемегдана пажурила према Дорћолу. Уз пут су у једну јаму сакрили револвере и бомбе.

нерала и заповедника у Србији за одмазду због убиства три полицијска чиновника стрељано је 150 комуниста из Панчева и Београда“.

НИШТА НИСУ ПРИЗНАЛИ

САОПШТЕЊЕ НЕМАЧКЕ КОМАНДЕ

Кад су чули пуцњаву, немачки војници су потрчали уз Улицу краља Петра. На једном се пред њима нашао човек с револвером у руци и они су осули ватру на њега, не знајући да је то један од њихових — агент Обрад Залад.

За то време полиција је блокирала прво Улицу цара Уроша а затим улице Змаја од Ноћаја и краља Петра. Исте вечери рација је обухватила цео крај око Калемегдана а грађане из блокираних улица специјални агенти дуго су држали под присмотром.

Вест о томе да је на злогласног квислиншког агента Ђорђа Космајца успешно извршен атентат брзо се преносила. У извештају од 6. марта 1942. године Покрајински комитет Комунистичке партије за Србију обавештава главни штаб:

„На крају једна радосна вест. Јутрос око 8 часова убијен Ђорђе Космајца усред града заједно са својим пријатељем Обрадом Заладом“.

У суботу, 7. марта 1942. године по улицама Београда, на зидовима и бандерама осванула су жута саопштења команде немачке полиције:

„У петак, 6. марта 1942. године убијени су наспред улице у Београду од стране комунистичких терориста српски полицијски чиновници Ђорђе Космајца и Обрад Залад. Дан раније убијен је у Панчеву полицијски чиновник Алојс Крал. По налогу командујућег ге-

Лазар Дожић је знао за састанак са Јеленом Ђетковић још 28. фебруара и известио је о томе агента Специјалне полиције Бећаревића. Тако је полиција оног дана, кад је састанак у Улици Жоржа Клемансоа управо био почео, изненадила и ухапсила Јелену Ђетковић. Тада је ухапшен и Мирко Јанковић а Лазар Дожић је „побегао“. Дожић је обавестио Бећаревића да комунисти спремају неку велику акцију, али није знао о каквој се акцији ради нити је знао о плану за атентат на Космајца.

После атентата, у априлу 1942. агенти Специјалне полиције ухапсили су Ђуру Мађерчића, Милића Мартиновића и Николу Стринек. На све могуће начине покушавали су да пронађу Бранка Булат, али ниједан од другова, и поред свих мучења, није признао да о њему било шта зна. Кад га је најзад пронашла, полиција је отпочела мучно саслушавање и суочавање четворице младића. Тукли су их и мучили, али нису успели да извуку од њих ма какво признање.

Због суочавања су и Јелену Ђетковић доводили у управу Специјалне полиције. Ни она речи није проговорила.

Десетог маја око 11 часова увече, под јаком пратњом агената и полицајаца, Јелену Ђетковић су са Мартиновићем, Булатом, Стринек и Мађерчићем и још дванаесторицом затвореника пребацили у логор на Бањици. Ту су се мучења наставила.

Младиће су стрељали и спалили у логору на Бањици. Јелена Ђетковић је стрељана 14. маја 1942. године у Јајинцима.

Космајцу се придружио Обрад Залад.

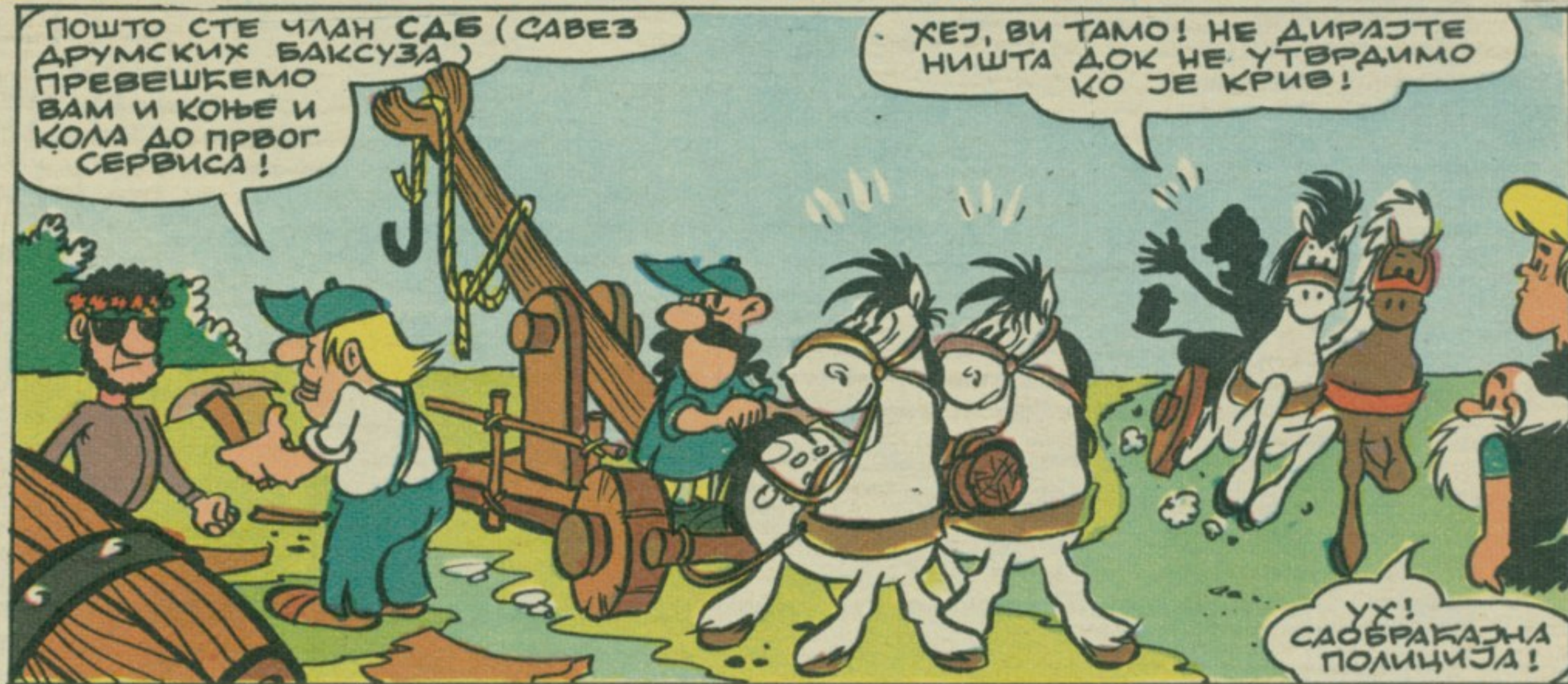
Кад су ушли у Улицу Змаја од Ноћаја, Мартиновић и Булат су припремили револвере и бомбе. Агенти су прошли поред одшкринуте капије у којој су младићи стајали али ништа нису приметили. Мартиновић је пог-

ледом дао знак Булату и они су тихо изашли на улицу на којој, осим двојице агената, није било никога. Кад су потрчали, Космајца и Залад су се, још увек ништа не слутећи, окренули. Уто су одјекнули пуцњи.

Космајца се затетурао. Направио је још корак-два

покушавајући да извуче револвер из задњег џепа, али је успео само мало да се окрене а онда се срушио на леђа. Залад је у истом тренутку почео да бежи. Мартиновић је пуцао у Космајца који је и даље држао руку на неизвађеном пиштољу а Булат је појурио за

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

КАУБОЈ ИЗ МАЧВЕ

СЕЛОМ ТУТАЊ. ЈЕДАН МАЛИШАН НА БЕСНОМ, НЕОСЕДЛАНОМ КОЉУ, ЈУРИ КРИВУДАВИМ СЕОСКИМ СОКАКОМ. ИЗ ПОТКОВИЦА СЕВАЈУ ВАРНИЦЕ, БЛАТО ЛЕТИ НА СВЕ СТРАНЕ, ЛЕПИ СЕ ЧАК НА ПРОЗОРЕ ОКОЛНИХ КУЋА, ШКОЛЕ.

— КО ЈЕ ТО? — УПИТАО ЈЕ БОГДАН ВАСИЋ, ШТИТАРСКИ УЧИТЕЉ СВОЈЕ БАКЕ.

— А, ТО СЕ ТЕЈА ТАДИЋ ЛУДИРА. НАПУСТИО ЈЕ ГИМНАЗИЈУ, ТУЧЕ СЕ ПО СЕЛУ, ПОСТАО ЈЕ КАБА-ДАХИЈА — У ХОРУ СУ ОДГОВОРИЛА ДЕЦА.

Отац ми је погинуо још у првом светском рату, кад сам имао свега седам година. По његовој последњој жељи требало је да мој старији брат остане на селу, а ја на школе! Одувек сам мислио да је погрешно, да би било много боље да ја останем на селу јер сам волео те ширине, земљу. Ипак, после основне школе уписали су ме у први разред шабачке гимназије...

Све предмете сам учио мање-више добро, али из српског језика — стално је диница. На крају школске године, кад сам примио све дочанство, видех да морам на поправни. Наљутио сам се на све: и на професорку и на предмет „српски језик са књижевношћу“ и на Шабача са околином. Поцепих га, парчиће бацих и зарекох се да ме школа више живог неће видети...

ДОБАР ЈЕ ОН!

Мајку сам једноставно слагао рекавши јој да сам положио али да разредни старешина још није стигао да испуни сведочанства.

Чим је почео распуст потпуно сам заборавио на школу. Јурио сам на коњима, ишао на саборе, радио, играо се и тукао са дечацима. Дође јесен, остали ђаци већ одлазе у Шабача, пролазе селом кола са сламарницама и поњавама а ја ћутим.

— Хајде и ти, спремај се — рече ми једног јутра брижна мајка Даринка. И тек тада сам јој признао да је требало да полажем поправни испит, да на поправни нисам ни отишао и да понављам. И нећу у школу.

— Више волим да будем сељак — упорно сам понављао.

Мајка је покушала све не би ли ме наговорила да се вратим на „прави пут“, али сам ја био упоран. Кад су видели какав сам, сви су дигли руке од мене.

Чуо сам да је те јесени у село дошао нови учитељ, постарији човек, али ме то уопште није занимало. Једне вечери, био је то четвртак кад школе нису радиле по подне, ушао сам у кућу и угледао непознатог човека.

— Је ли то тај твој дечак? — упитао је мајку.

— Јесте, то је мој Теја, постао је мангуп...

— Не, није он мангуп, добар је он — насмешио се благо гост. — Знаш, ја сам нови учитељ...

Први пут после толико времена неко је за мене рекао да сам — добар. Било ми је чудно. Ја сам за све, па и за самог себе био „онај несрећник“ који мајци-удовици задаје толико брига а сад одједном тај човек каже да сам ја — добар.

УКРОТИО САМ ЦВЕТУ

— Чуо сам да знаш много о коњима — обратио ми се учитељ на капији док смо га испраћали. — Имам једну кобилу, молим те дођи да видиш може ли се укротити...

Целе ноћи нисам заспао. Учитељ је баш мене замолио за услугу. Није го мала ствар. „Баш је сила овај уца“ — мислио сам док сам ујутро, кроз снег, журио према основној школи.

Учитељ ме је повео до штанице.

— Да ти покажем моју Цвету — говорио је. — Само пази, немирна је, баца чивте, и хоће и да уједе...

Опрезно, као прави укротитељ дивљих коња, прилазио сам кобили, црној као гавран. На челу је имала белу пегу и зато су је звали Цвета. Као некакав „стручњак“, шуљајући се поред зида, приближио сам се кобили и ухватио је за улар.

Учитељ је остао напољу,

у смету снега пред вратима, и стално је понављао:

— Пази се, Тејо, пази се...

Опрезно сам пружио руку и помиловао је по леђима. Цвета се само стресла и погледала ме искоса. Благо али одлучно дупио сам кобилу по сапима, а она опет — мирује. Сагао сам се затим и почешао је по трбуху, тамо где су сви коњи осетљиви. Цвета се само стресла и — остала као укопана. Учитељ Богдан, задивљен тим призо-

ром, весело је позвао своју жену.

— Кајо, молим те дођи да видиш чудо. Теја је укротио нашу Цвету...

Још мало сам нешто „бајао“ око кобиле а онда сам је упрегао у дивне, шарене санке и појурио кроз снег, преко поља, чак према Белотићу. Дивио сам се сам себи и истовремено био страшно поносан што сам учитељу учинио услугу.

СУСРЕТ НА СВЕЧАНОСТИ

Једног дана учитељ Богдан је узео књигу и замолио ме да прочитам неку песмицу. Био сам збуњен. Наједном ми се руке ознојише — јер, да сам хтео да читам, не бих побегао од школе. Вероватно сам тих неколико стихова прочитао прилично лоше, али сам их ипак прочитао до краја. Брже-боље сам склопио књигу и положио је на сто, а онда ми је поглед пао на учитељево лице. Гледао је пред себе, замишљен. Ћутао је дуго а онда ми је тихо рекао:

— Тејо, знаш, ти читаш

боље од мене... Упамти што ћу ти сада рећи: постаћеш уметник...

Захваљујући учитељу Богдану Васићу, поново сам пошао у гимназију, затим отишао на студије у Гренобл у Француској а кад сам се вратио завршио сам глумачку школу у Београду и — посветио се позоришту.

О учитељу Богдану и његовој жени дуго, дуго, ништа нисам чуо. Знао сам само да су премештени из Штитара. А онда сам једном био позван на неку свечаност Подрињаца у Београду. У смокингу, позајмљеном у Народном позоришту, пробијао сам се после своје „тачке“ ка столу где су ми били пријатељи. Одједном, зауставила ме једна старија жена, у црини.

— Ја сам учитељица Каја, жена покојног Богдана — наставила је. — Сећате ли се шта је говорио... Дужна сам да вам откријем истину. Цвета је била мирна кобила, њу није ни требало кротити. Али, мој муж је био педагог, знао је како ће да вас полако заинтересује за књигу...

Т. Тадић

Теја Тадић, један од наших великих позоришних уметника, почео је своју глумачку каријеру у Народном позоришту у Сарајеву, затим прелази у београдско Уметничко позориште, а непосредно после ослобођења био је управник, редитељ и глумац у позоришту у Шапцу. Одатле је прешао у Београдско драмско позориште а 1953. године одлази у Сплит где живи и ради и данас.

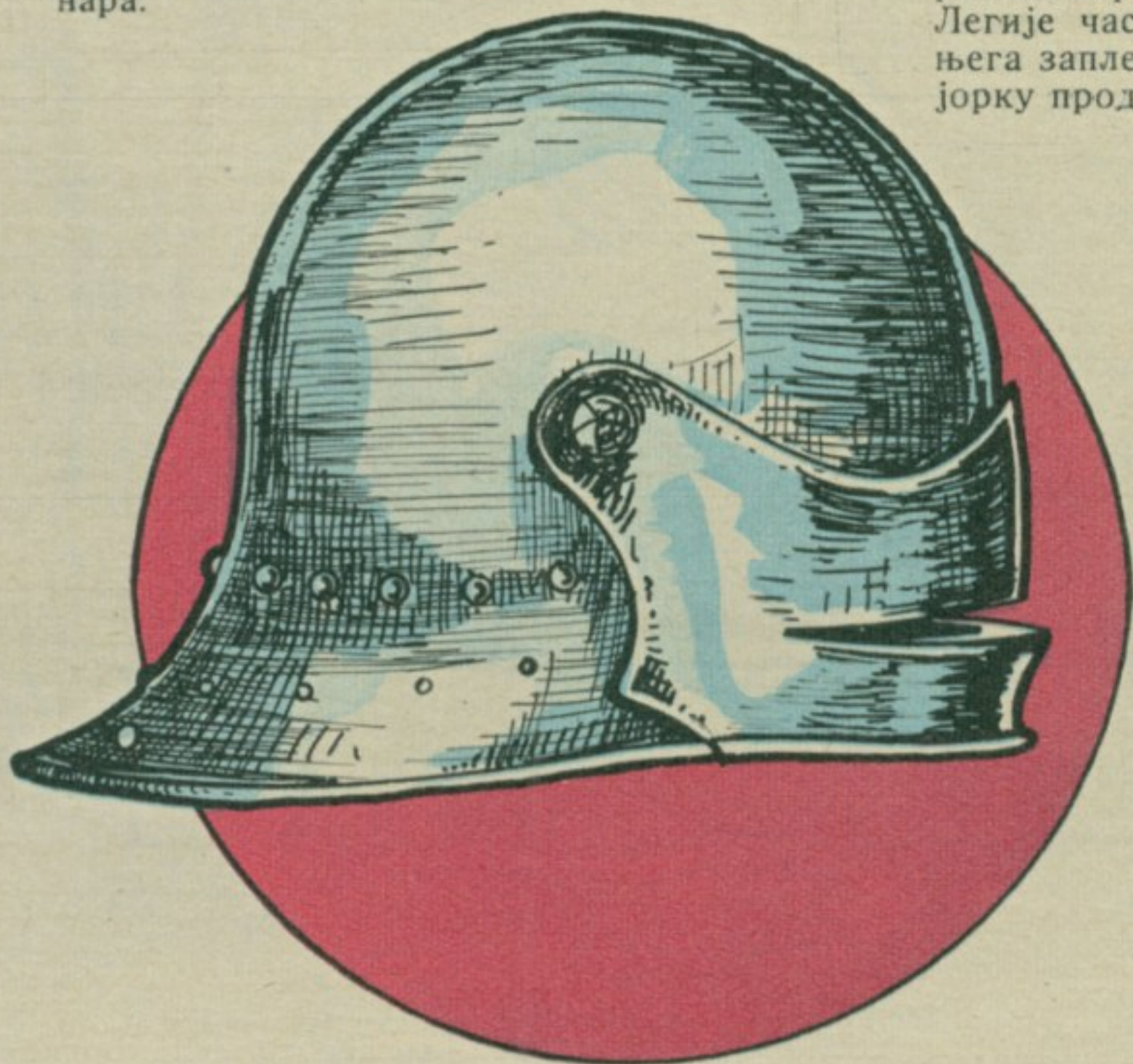
Поводом 30-годишњице уметничког рада Председник Републике га је одликовао Орденом рада са златним венцем првог реда.

забавникова антикварница 1

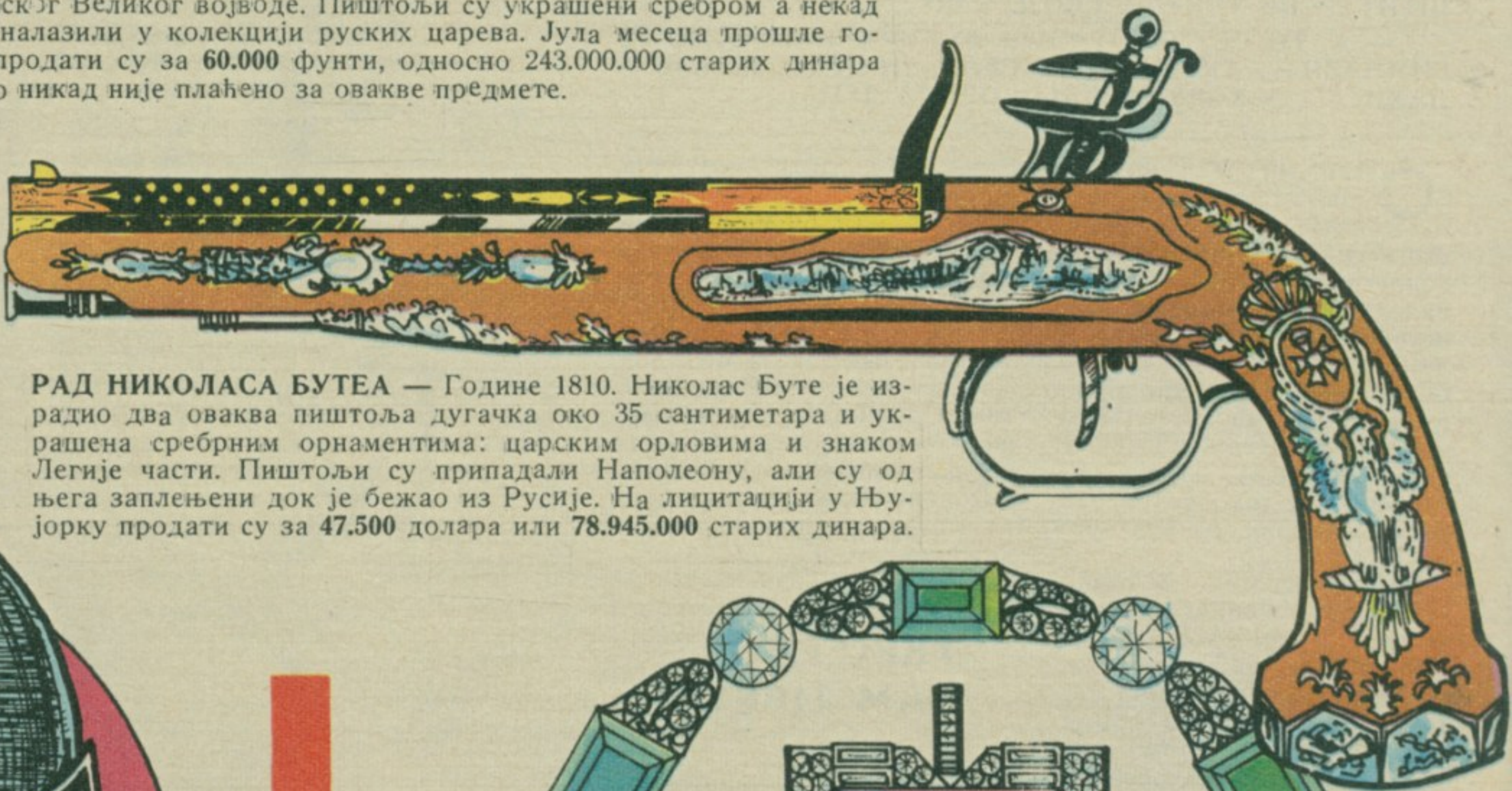

ПИШТОЉИ РУСКИХ ЦАРЕВА — Ово је један од два пиштоља које је почетком XVIII века израдио Микеле Лоренцони, пушкар госканског Великог војводе. Пиштољи су украшени сребром а некад су се налазили у колекцији руских царева. Јула месеца прошле године продати су за 60.000 фунти, односно 243.000.000 старих динара колико никад није плаћено за овакве предмете.

МИЛАНСКИ ШЛЕМ — Шлем који је у XV веку израдио Антонио Мисаље продат је за нечувену суму од 12.500 фунти, односно 50.625.000 старих динара.

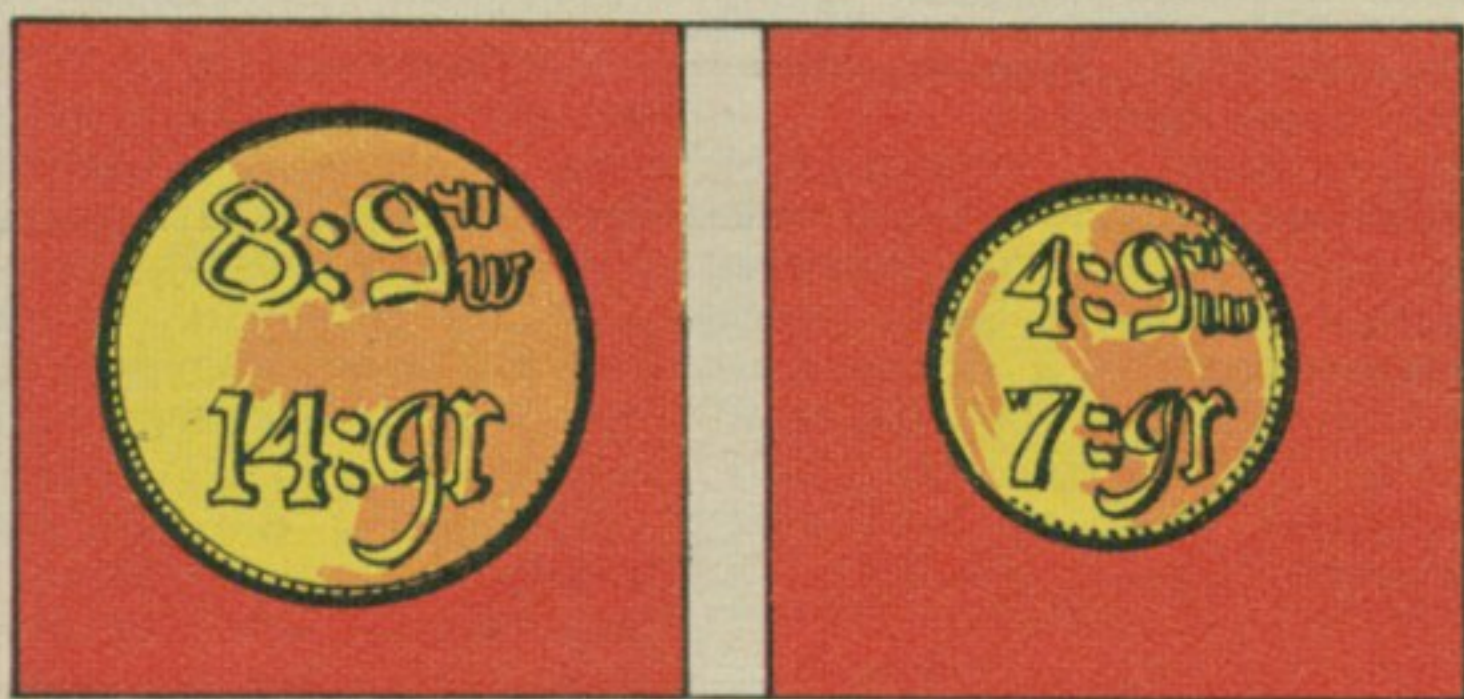
РАД НИКОЛАСА БУТЕА — Године 1810. Николас Буте је израдио два оваква пиштоља дугачка око 35 сантиметара и украшена сребрним орнаментима: царским орловима и знаком Легије части. Пиштољи су припадали Наполеону, али су од њега заплениjeni док је бежао из Русије. На лицитацији у Њујорку продати су за 47.500 долара или 78.945.000 старих динара.

БРОШ ОД ДИЈАМАНАТА — У Цириху је продат брош од дијаманата са великим сафиром за 680.000 швајцарских франака што у нашем новцу износи 336.600.000 старих динара.

СМАРАГДИ АЛЕКСАНДРА II — Поцени својеврстан рекорд постигла је огрлица од смарагда и дијаманата која је 1972. године продата на аукцији у Цириху за 4.300.000 швајцарских франака, односно 2.128.500.000 старих динара. Смарагди у огрлици, од којих највећи тежи 75,63 карата, припадали су некад руском цару Александру II.

ИРСКИ ЗЛАТНИЦИ — Само једном у историји, 1646. године, ковани су посебни златници за Ирску. Од малог броја искованих примерака продата су два у Лондону: један од њих, од два пистола, продат је за 13.500 фунти или 54.675.000 старих динара, а други, од једног пистола, за 9.500 фунти, односно 38.475.000 старих динара.

ЗЛАТНИК ЧАРЛСА I — Новац из периода владавине енглеског краља Чарлса I није редак, али поједини примерци достижу веома високе цене. Тако је приликом продаје колекције новца лорда Бригвотера у Лондону овај новчић продат за 9.000 фунти или 36.450.000 старих динара. Цела колекција лорда Бригвотера продата је за 221.510 фунти, односно 897.115.500 старих динара.

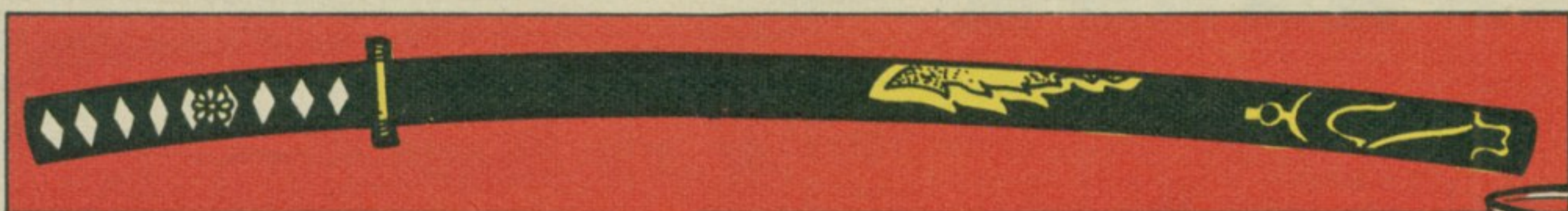

ДИЈАМАНТ — Иако велики дијаманти нису ретки на лицитацијама, појава камена од 30,95 карата изазвала је прилично узбуђење. Стручњаци тврде да цена од 190.000 долара, колико је плаћено за овај примерак у Њујорку (315.780.000 ст. дин.) није превисока.

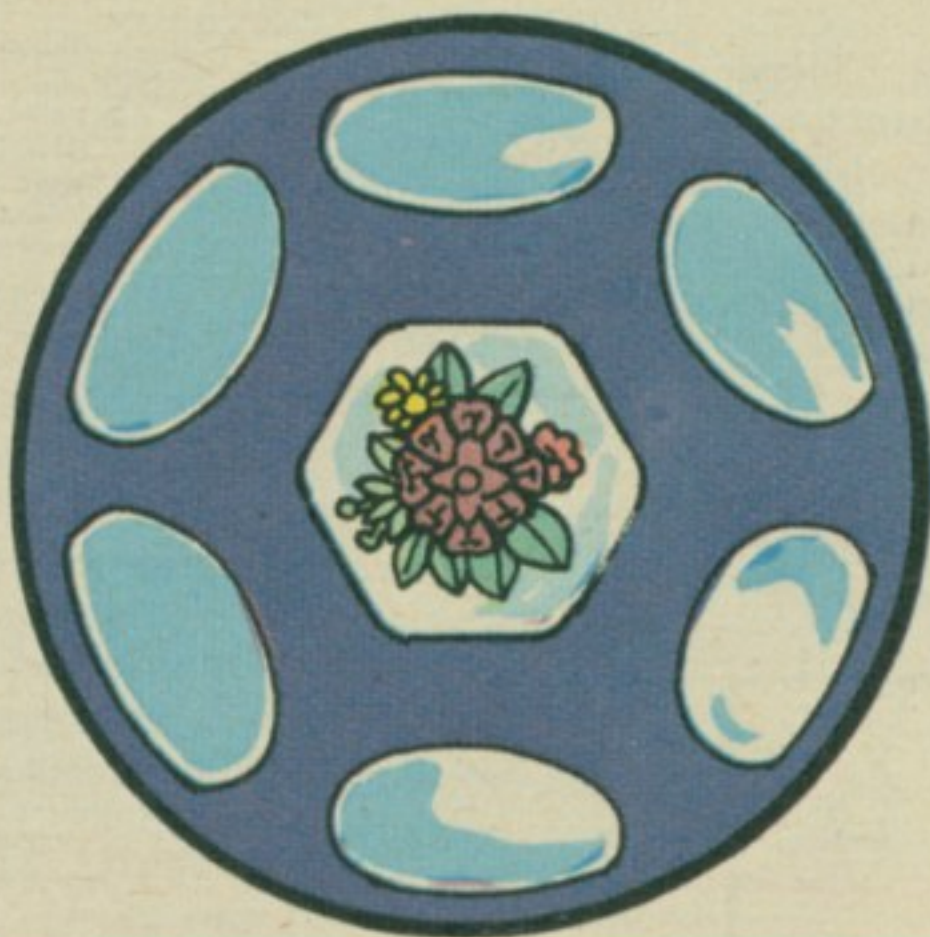
КО ДА ВИШЕ?

Продаја разних драгоцености јавним надметањем „ко да више“, лицитација или аукција, одржава се, у одређеним временским размацима, у многим светским метрополама. Да би употпунили своје колекције оружја, скупочених кутија за дуван, накита или да би набавили предмет који је припадао некој славној личности, страствени и богати колекционари на овом „уметничком тржишту“ дају баснословне своте. Најпознатије агенције за лицитацију уметничких предмета су „Сотеби“ и „Кристи“ у Великој Британији и „Парк-Бернет“ у Америци.

САМУРАЈСКИ МАЧ ВАКИЗАШИ — Има корице од црног лака, украшене златном бојом, и оштрицу дугачку 47,4 сантиметра. Направио га је чувени јапански мајстор Аватагучи Иканши Тадацуна. Цена овог мача на лицитацији била је 7.000 долара или 11.634.000 старих динара.

МЕДАЉА ЗА ПОМОРСКУ СЛУЖБУ — Нормална цена Медаље за поморску службу коју је британски Адмиралитет додељивао почетком прошлог века је око 5.000 ст. динара. Једна од три овакве медаље, колико их укупно има, не налази се у музеју. Она је на лицитацији у Лондону продата за 1.600 фунти односно око 6.480.000 динара. Медаља има седам шнала — што значи да је њен носилац одликован за учешће у седам би-така.

ПРИТИСКИВАЧ ЗА ПАПИР — Ако би вам неко понудио притискивач за папир од стакла или кристала за неколико стотина хиљада, вероватно бисте се насмејали. Али, овај притискивач од бојеног кристала, направљен у Сент Луису крајем прошлог века, достигао је на аукцији у галерији Парк-Бернет цену од 6.500 долара, односно 10.803.000 старих динара. Веома су цењени кристални притискивачи из познате француске фабрике кристала „Бакара“.

ПОРЦУЛАНСКА ФИГУРА — Фигурица „Коломбине“ из француске фабрике порцулана Ди Пакје (1730. год.) продата је прошле године за 12.500 долара или 20.775.000 динара. Ова иста фигурица у истој галерији је 1960. године била продата за „свега“ 6.515.000 старих динара.

БУРМУТИЦА — Међу разним ситним украсним предметима бурмутице, кутије у којима се држи бурмут, нарочити дуван за ушмркавање, веома су тражене и цењене код колекционара. Разлог за то је чињеница да бурмутица добре израде има доста па се, уз доста новца а без много напора, може направити лепа збирка бурмутица. Бурмутица на слици, коју је 1800. године од ахата и злата направио париски мајстор Адриан Вашета, продата је за 7.250 долара — 12.049.500 динара.

СКУПОЦЕНИ ШАМПАЊАЦ — Прешле године је у Њу-јорку продата флаша шампањца „Мутон Ротшилд“ за 7.125 долара, односно 11.841.750 старих динара. Вино потиче из 1929. године а продавац није ни у сну помишљао да гарантује квалитет вина које је одлежало 43 године.

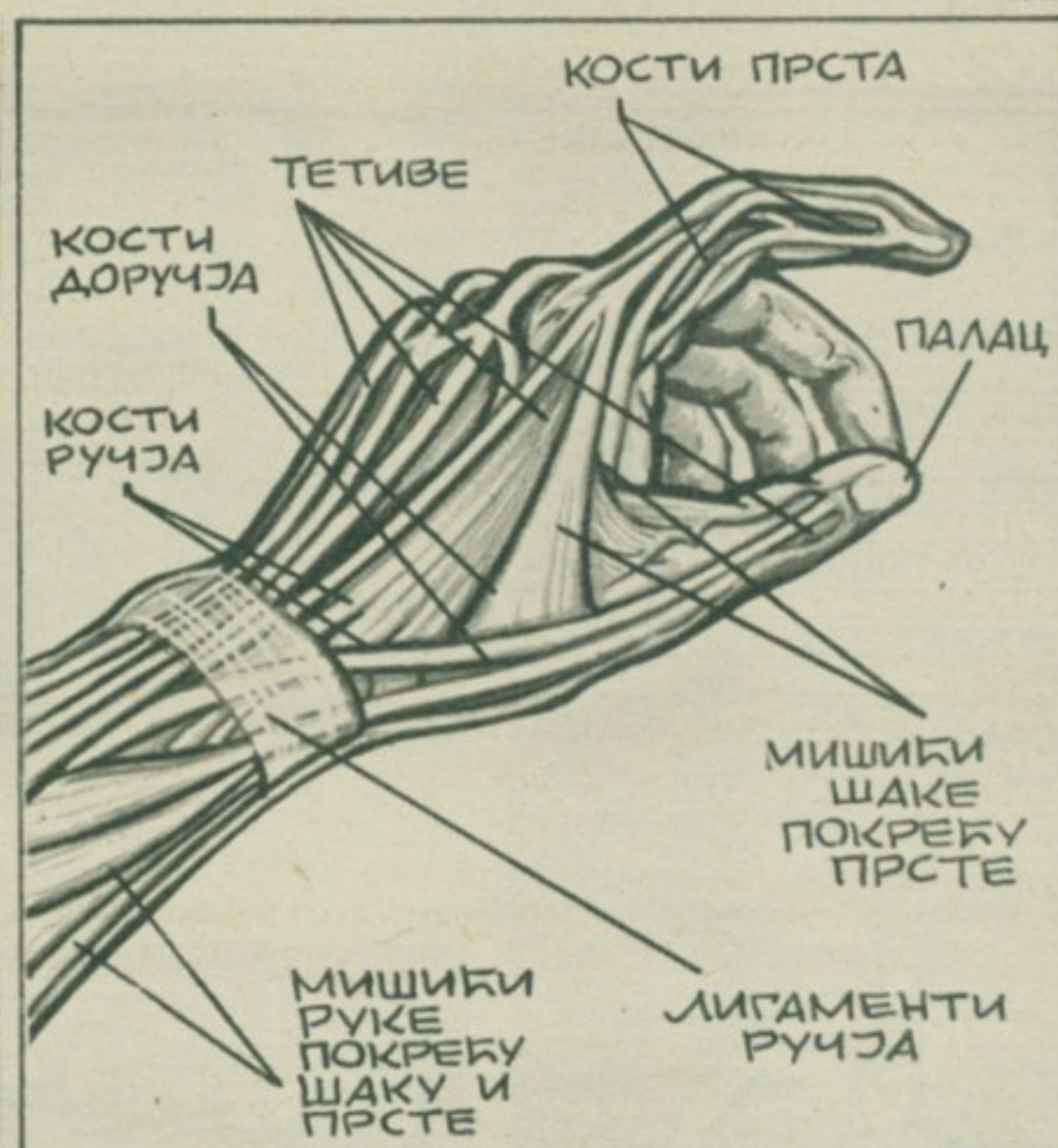

ЧАША ОД СТАКЛА — На колекционарском тржишту влада несташица финог стакла па је ова стаклена чаша, произведена у Холандији 1660. године, са угравираним грбовима продата у Лондону за 2.300 фунти, односно 9.315.000 старих динара!

ЈА САМ ЈОВАНОВА ШАКА

Не постоји машина тако мала
а толико савршена, неуморна
и незаменљива

Јован мисли да би га задесила највећа несрећа ако би изгубио очи или ноге. А далеко би му било теже ако би изгубио мене и моју парњаку. Ја сам Јованова десна шака. Нисам способна за хемијска чуда као његова јетра нити за електро-хемијска чуда као његов мозак. У основи, ја личим на неку машину састављену од невероватно много делова и шарки, а свим тим управља генијални компјутер — Јованов мозак. По сложености бацам у засенак машине које је направио човек. Ја сам покретљива, неуморна, брза. Када би Јован био врски дактилограф, моја парњака и ја могле бисмо да за минут ставимо на папир 120 речи.

НИКАДА НЕ МИРУЈЕМО

Мера за значај било ког дела тела јесте величина простора који је за њега резервисан у мозгу. Ми шаке имамо два од највећих простора у оном делу мозга који је познат као моторна кора. Када Јован окрене свој палац, он и не слуги да за овај једноставни покрет мозак треба да изда неколико хиљада наређења: једном мишићу и тетиви да се скупе, другима да се опусте.

Од рођења па до смрти ми шаке скоро никада не мирујемо, сем што се мало одмарамо када Јован спава. У току Јовановог живота ја ћу испушити и савити зглобове на прстима најмање 25 милиона пута. Ноге, руке, рамена, стопала и други делови његовог тела уморе се од сталне активности. А да ли се икада пожалио да су му се умориле шаке?

У тренутку када се Јован родио, ми шаке смо већ биле сасвим лепо развијене. Биле смо довољно снажне да издржимо тежину његовог тела и неколико минута после његовог рођења могле смо чврсто да се држимо за палчеве лекара. С обзиром на удаљеност многих мишића који ме контролишу — они се налазе у делу Јованове руке испод

лакти — моја снага је изненађујућа. Јован може да шаком подигне терет од 45 килограма, а када би био изузетно снажан могао би подићи 60 килограма и више. (Жене обично имају у пола мање снаге у шакама него мушкарци).

Као отприлике 95 одсто људи, и Јован је дешњак. На то се определио када је око шест месеци. Истовремено, почео је да усклађује покрете руку и очију: научио је да посматра неки предмет, а онда и да га ухвати у руку. Тај период је био један од прекретница у његовом развоју.

Све док човекови преци нису заузели усправно положај, они су се убрајали међу бића најмање способна за одбрану: били су залог за лава или тигра, лак плен хијене. А када су се једном усправили, руке су ослобођене и могле су да обликују и употребљавају оружје и алат. Онда је човеколики мајмун постао господар света и његових становника. И вилице су тада ослобођене набављања хране и одговорности у борби, па су се смањиле и могле су почети да експериментишу

са говором. Како је говор човека постајао сложенији, тако се повећавао мозак. Јован, крајњи производ свега овога, заиста може бити захвалан својим прецима који су почели да се успињу уз лествице еволуције.

ЗАМЕЊУЈЕМО ОЧИ, УШИ, ГЛАС

Чудно, али у том међувремену, ми се нисмо много

прстима да опипа земљу и одреди њен квалитет, а да је домаћица то би могао учинити са текстилом.

Ми шаке можемо да се похвалимо и неким значајним достигнућима у науци. Ми смо одиграле важну улогу у развоју математике — децимални систем се оснива на десет прстију које имамо моја парњака и ја.

По грађи, ми смо најсложенији делови Јовановог тела. Нигде у Јовановом телу нема толико делова као код нас и то на тако малом простору. Ја имам 8 костију у ручју, 5 у доручју, 14 у прстима — укупно 27. И моја парњака их има 27, тако да заједно имамо једну четвртину свих костију у Јовановом телу. Снабдевена сам огромним бројем нерава за откривање топлоте, за додир и бол. Имам хиљаде нервних завршетка на сваком квадратном сантиметру, највише на врховима прстију. Моја осетљивост је невероватна. Јован може да опипа свој пут у мраку, може лизнути врх прста и одредити у ком правцу дува ветар и може урадити још хиљаду других ствари које сматра обичним а не правим чудима што у ствари јесу.

Моје тетиве су веза између многих костију и далеких мишића који управљају њима. За везивно ткиво имам лигаменте, плус слој који служи као подлога за нерве, крвне судове итд. Немам простора за велику мрежу артерија и вена, али зато имам богату мрежу капилара. Када су хладни данни прилично патим; осталим деловима Јовановог тела је сасвим угодно, док се у мојим прстима, који су далеко од Јовановог срца, крв охлади.

ДЕСЕТ ВРЕДНИХ ПРСТИЈУ

Моји прсти су, разуме се, они који највише раде. А прави виртуоз је мој палац. Он обавља 45 одсто мог корисног рада. Нека Јован по

куша да пише без њега, подигне чашу или се рукује. Лако би живео без једног од остала четири, али без палца веома тешко.

Да нисам заборавила неку своју одлику? Ох, да, отисци прстију! Они су створени када је Јован био четворомесечни ембрион у мајчиној утроби и није никаква новост да нико други не ма отоске прстију као ја. Још нешто: на мом длану се налази ваљда највише знојних жлезда. Пре више милиона година, када су Јованови преци живели на дрвету, влажним длановима су се лакше хватали за гране. Сада им та одлика помаже да боље држе волан. Узгред речено, Јованови дланови и стопала једина су места на телу која не могу да поцрне на сунцу, јер немају тамни пигмент — меланин.

Пошто учествујем у скоро свему што Јован ради, често задобијам опекотине, ударе, озледе. Могу да оболем и од инфекција, алергије. Моје тетиве се истегну, моји мишићи добију грч. Артритис и многе друге болести погађају моје зглобове. Али, рак ме скоро никад не напада.

Данас не би била тако ужасна несрећа као некада да Јован изгуби палац. Вешта рука хирурга би у најгорем случају пренела кажипрст на његово место. То звучи једноставно, али та операција траје неколико сати, а затим би Јовану било потребно неколико месеци да научи да употребљава свој нови прст.

Мада нису сасвим свесни мог значаја, људи ми ипак и нехотице одају признање. На пример, подигну руке када су ужаснути, подижу песницу у љутини, рукују се у знак пријатељства, за неког ко је неопходан кажу да је „десна рука“. А ипак, тек када ми се нешто догоди — када, рецимо, опечем два прста — Јован схвати колико му вредим.

ГРОФОВИ ЦЕЉСКИ

Цељска грофовија настала је у 14. веку у оквиру поседа породице Жовнешких из Савињске долине која је 1322. населила поседе својих сродника Вовбришких у Доњој Штајерској с градом Цељем. Године 1341. Фридрих I добија грофовско достојанство и отада се чланови ове породице немачког порекла називају „грофови од Цеља“. Прорачунатим политичким и породичним везама, помажући Хабзбурговцима у њиховом ширењу према Јадранском мору, цељски грофови стичу велике поседе најпре у Словенији, а затим се шире и на делове Хрватске, Угарске, Аустрије, Босне. Фридрихов син Урлих II наставља очеву политику и свог сина Виљема жени кћерком пољског краља, док његов брат Херман I узима кћерку босанског бана Стјепана II Котроманића. Највећи успон грофови цељски достижу у време Хермана II који за услуге

учињене угарском краљу Сигисмунду добија поседе у Међумурју, Хрватском загорју и Угарској. Од 1406. Херман се назива „гроф цељски и загорски, бан далматински, хрватски и славонски“. Херманов наследник Фридрих II жени се кћерком крчког кнеза Франкопана а његов син Урлих II кћерком српског деспота Ђурђа Бранковића. Позивајући се на родбинске везе они покушавају да после смрти Твртка II добију босански престо, па чак једно време претендују и на престо Аустрије због чега долазе у сукоб с Хабзбурговцима. Урлих II био је последњи потомак грофова цељских. За време битке код Београда против Турака убили су га мађарски завереници због његовог мешања у династичке борбе у Угарској.

Грб цељских грофова су три шестокраке златне звезде на плавом штиту.

УЖУЛИ СВЕТИЉИ

— У реду — рекао је гост кад је видео да Пол Ли не намерава да напусти свој дом.
— Онда ћемо другачије да разговарамо!

У четвртак, 21. септембра 1972. године, једна луксузна јахта упловила је у затон Аквиларских стена недалеко од Гелвстона на тексашкој обали. Пол Ли, власник овог острвца и светионика на ње му, забринут је посматрао долазак незваних гостију.

Јахта је пристала уз пловећи док и висок, лепушкаст младић који је стајао на њеном прамцу довикнуо је:

— Добар дан! Може ли се овде пецати?

— Не може! — одбруси Пол. — Ово није излетиште!

— Ох, знам да је острво ваше! — рече странац. — У ствари, дошао сам да склопимо један посао...

Пол размисли. Откад су се јон и Хенријета настанили у светионику, јон је стално захтевао оправке а новца није било никад доста.

— У реду — рекао је. — Сиђите...

Узбуна на граници

Неколико дана раније, амерички Биро за наркотикуе примио је извештај да је један брод са товаром хероина напустио Јукатан у Мексику на путу за САД. Био је то тренутак који су агенти Бироа очекивали још од маја, када су чули да Средњом Америком путује огромна количина ове дроге. Није им било тешко да поподе ко стоји иза подух-

вата: када је чикашка Мафија престала да се бави препродајом дроге, четири њена припадника отцепили су се и наставили посао за свој рачун. Били су то Сони Толентајн, Мари Коен, Ал Лупиери и Џорџ Политис звани „Грк“...

Сони их је већ неколико пута повукао за нос, али су сада чврсто одлучили да га ухвате. Полиција је запосела границу, хеликоптери и радари надзирали су миље унаоколо. Ни миш није могао да прође непримећен...

Сумњива понуда

Високи младић и његова три пратиоца сишли су са јахте и кренули за Полом у светионик. Када их је представио својој жени Харијети, промрмљаше нека неразумљива имена. Уосталом, и да су их разабрали, домаћини не би имали ништа од тога: имена су била лажна.

— Чули смо — поче младић — да поред овога имате и кућу у Гелвстону. Зато смо хтели да изнајмимо светионик на неколико недеља. Знате, на одмору смо, па бисмо мало уживали у пецању и тишини.

Пол није хтео ни да чује. — Светионик је мој дом — рекао је. — Могу да вам изнајмим кућу у Гелвстону.

— Хм... Нама баш овде одговара. Ево, нудимо вам хиљаду долара недељно. Важи?

Пол се укочи. Ствар му је постала сумњива: ни лудак не би дао хиљаду долара за ово место!

— Рекао сам — не! — одбруси, решен да заврши разговор. — Можете да идете.

Младић се насмехи.

— Онда ћемо морати другачије да разговарамо — рече. — Коене, стави им лисице!

У руци је већ држао револвер.

— Хеј, шта ово значи... — поче Пол, али га Џорџ Политис звани „Грк“ ударцем песнице посла на под. Тренутак касније, двоје домаћина седели су сапетих руку и ногу.

— Дакле, — рече Сони Толентајн — видиш ли да нам није потребна твоја дозвола?

— Будало! — просикта Пол. — Пријатељи знају да сам овде. Зваће ме радио-телефоном!

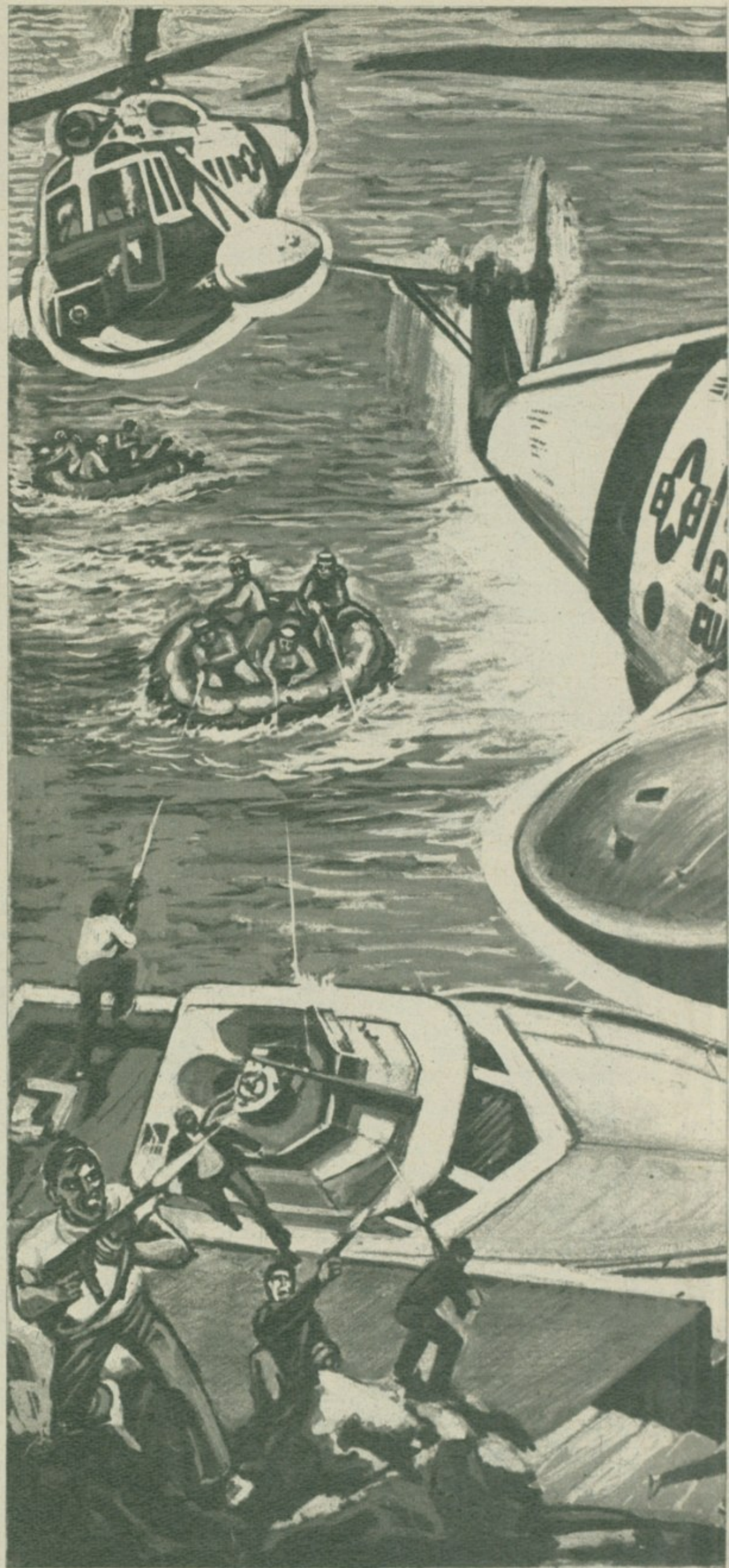
— Па, шта онда? Одговорићеш им.

— Ја? Вараш се!

— Тако?... — рече Сони. Затим се маши за џеп, извади подуже парче конопца и направи омчу. — У том случају, наместићемо ти ову лепу кравату...

Полукако је пришао Полу, намакао му омчу око врата и почео да је стеже. Пол хтеде да скочи, али није имао снаге. Лице му се зацрвенело, очи исколачиле, а било му је у слепоочницама ударало попут бубњева.

— Пустите га! — крикну Харијета. — Учинићу све што кажете!

Али, Сони је није слушао...

Откажите позив!

Три дана Харијета није могла да дође себи. Њен мо зај одбијао је да схвати да је Пол мртав. „Вратиће се... Вратиће се...“ понављала је. А онда, постепено, почела је да размишља о сопственом положају.

Пошто су јој убили мужа, бандити су отишли. Само један од њих, неки Ал Лупиери, остао је да мотри на њу и чека нове пошиљке хероина које ће се овде истоварити. Харијета је знала да су јој поштедели живот само да би одговарала на телефонске позиве и да ће, кад све буде готово, и њу снаћи Полова судбина...

„Лупиери и не слуги да имам калауз за све браве у светионику“, размишљала је „Треба да пошаљем поруку...“

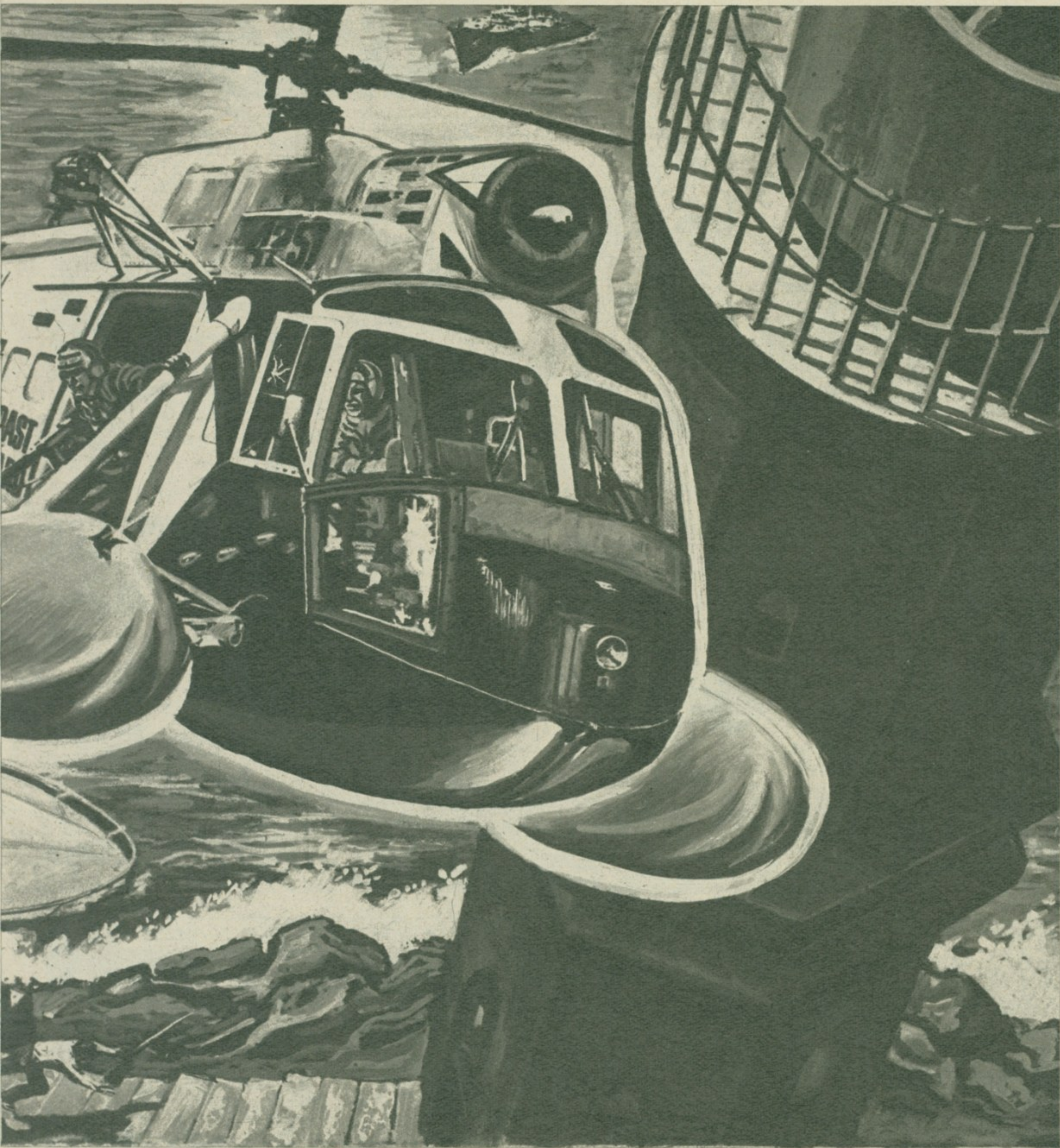
Наредне ноћи, кад се уверила да је Ал заспао, отишла је у собу са радио-уређајима, а затим почела да тражи именик у коме се налазио број гелвстонске полиције. Пошто га није нашла, одлучи да позове једног свог пријатеља. Подигла је слушалицу и прошаптала:

— Молим вас Гелвстон, број...

У том тренутку, врата се са треском отворише и Ал упаде у собу. Притрчао је, отео јој слушалицу и викнуо:

— Откажите позив!

Затим је оборио Харијету на под и почео да је туче, не гледајући где удара. Најзад, потпуно измрцварену, ухватио ју је за руке и одвукао у њену собу.

— Заседа! — викну Сони Толентајн и баци се на земљу. Ватра са мора и из ваздуха засу кријумчарску јахту и за тили час је претвори у олупину.

— Остани ту! — викнуо је. — Остани ту и иструни!

Нема помоћи

Прошла су два дана. Харијета је гладовала, надајући се да ће Алу досадити да сам спрема своје оброке. Заста, трећег јутра бандит је откључао врата, ослободио је лисица и кратко рекао:

— Иди доле и скувај нешто!

Затим је дошла јахта. Сони је предао Алу велики пакет хероина.

— Је ли све у реду? — питао је.

— Јесте — одговорио је Ал. — Мала је покушала

да нешто изведе, али сам је научио памети!

— Добро. Стрпи се још мало. Следећи пут доносићемо последњу пошиљку, а онда почињемо с пребацивањем робе...

У међувремену, у Харијетиној глави рађао се нов план. Следећег јутра ископотила је што јој је Ал ослободио ноге, отрчала до обале и скочила у затон. Ли сице на рукама отежавале су јој пливање, али је успела да се докопа супротне обале.

— Хеј! — викао је Ал, трчећи према затону. — Врати се, просвираћу ти ло бању!

Али, док је он стајао на обали и тражио је погледом, Харијета је већ обишла светионик и ушла са задње стране. Као без душе по

јурила је уз степенице, улетела у радио-собу и укључила директну линију за случај опасности.

— Говори Харијета Ли са Аквилароких стена — викнула је узбуђено. — Заробљена сам у светионику! Да ли ме неко чује?

— Овде патролни брод обалске страже! — уследио је одговор. — Искључите везу, не можемо да вам помогнемо. Понављамо: искључите везу!

Харијета је била очајна. Знала је да неће још дуго издржати. Требало је нешто хитно учинити. Али — шта?

Ал је беснео читав дан, али се предвече смирио и наредио јој да спреми нешто за јело. Вадећи шунку и јаја и подгревајући маст, Харијета је грчевито

размишљала. Нешто касније, упитала је:

— Треба ли да ставим још масти?

Предај се, Толентајне!

Ал је пришао да погледа. Истог тренутка, Харијета нагло подиже тигањ и сасу му врелу маст у лице. Он заурла и поче да се поводи по кухињи, не видећи ништа. Харијета му извуче револвер из футроле, а онда изиђе на стазу испред светионика. Осећала је потрбу да размисли.

Стајала је тако неколико тренутака, кад изнутра зачу пресак врата. Тек тада је увидела своју грешку.

Утрчала је, полетела низ степенице и упала у радио-собу. Ал је уништавао уређаје. Пошто је био слеп, више није могао њима да се послужи, али је хтео да и њу спречи у томе.

— Дај ми кључ од лисица! — нареди она...

Читаву ноћ размишљала је шта да учини. Већ се ближило јутро када је зачула звук бродског мотора. Дах јој застаде: била је то јахта. Спољња врата била су закључана, али то за бандите није представљало велику препреку. За неколико минута биће крај...

— Хеј, Ал! — чуо се Сонијев глас. — Последња пошиљка! Сутра крећемо за Гелвстон! Ал, где си?

Он се окрете „Грку“ и Коену.

— Ово ми се не допада — рече. — Хајдемо унутра!

У том тренутку, светлост сунца разли се по морској површини и обасја неколико гумених оплавова који су се љуљашкали недалеко од обале. У сваком од њих било је по троје-четворо људи у тњурачким оделима и са аутоматима у рукама.

— Предај се, Толентајне! — викну један од њих. — Одложи оружје и остани где си!

— Заседа! — викну Толентајн и баци се на земљу. „Грк“ и Коен учинише исто. Штектање аутомата и усамљени револверски хици испунише јутарњу тишину.

Харијета, која је кроз прозор запањено посматрала овај приказ, одједном зачу нови звук. Са пучине је долазио један патролни брод обалске страже, а истовремено су се над острвом појавили — хеликоптери. Ватра са мора и из ваздуха засула је кријумчарску јахту и за тили час је претворила у безобличну олупину.

Сони је схватио да постоји само један начин да се спасе: да узме Харијету за таоца! Он потрча према улазу у светионик. Коен и „Грк“ полетеше за њим, али их један рафал покоси на пола пута. Сони шчепа кваку: врата су била закључана!

Било му је јасно да је све готово. Он се окрете, насљани на врата и лаганим покретима запали цигарету. Када су га стражари окружили, спокојно је одбијао димове...

Касније, док су је патролним бродом возили у Гелвстон, стражари објаснише Харијети да су морали да одбију њен позив у помоћ јер су се бојали да Сони прислушкује. Биро за наркотикуе знао је да се јахта вртала негде у близини граице и Харијета им је помогла да реше загонетку.

— Захваљујући вама — изјавили су свечано — ухватили смо највећу пошиљку хероина која је икад кренула за Сједињене Државе!

Харијета није слушала. Мислила је на свог мужа, на његове исколачене очи, на руке које су му стезале очу око врата...

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

Рикао сам као лав

Тата — упитао је мој трогодишњи син Дени док смо се тога дана кретали уском шумском стазом — шта ће бити ако наиђемо на медведа?

Његове речи ме тргоше и ја се тек тада сетих да сам у расејаности прекршио један од неписаних закона за кретање по дивљим канадским шумама: нисам понео пушку!

„Шта је, ту је,“ помислио сам и продужио пут, надајући се да медведи, попут грома, не ударају двапут на исто место. Јер, тога јутра сам већ с једним имао посла...

ШУМСКИ ГОСТ

Моја жена Ејлин и ја држали смо 1963. године малу гостионицу у шумама Западног Онтарија. Ово је једно од најбогатијих и најпосећенијих ловишта у Канади, те нам је посао ишао врло добро. Тог пролећног јутра врзмао сам се као и обично по кухињи, припремајући шунку са јајима и белу кафу. Кроз отворена врата могао сам да чујем како петнаестак гостију, који су у трпезарији чекали доручак, распредaju ловачке приче.

Управо сам размишљао о томе како нам је живот леп, кад ме из занесености прену прасак разбијеног стакла. Звук је долазио из оставе и ја потрчач тамо.

Следећег тренутка, нашао сам се очи у очи са — медведом, највећим и најкосматијим што сам га икад видео! Његове ситне очи гледале су ме са срибом док се, мумлајући, гегао ка мени.

Као и сви у овим шумама, и ја сам увек имао пушку на домаку руке. Стога зграбих једну која је стајала наслоњена уза зид оставе, брзим покретом убацих у њу метак и опалих у медведа. Звер се затегла, окрете и нестале кроз разбијено окно. Када су гости навалили из трпезарије, могли су да виде још само комадиће стакла умрљане крвљу...

Тог дана имао сам много посла. Требало је спремити оброке и послужити госте, а онда пронаћи ловцима индијанске водиче. Стога сам убрзо престао да мислим на доживљај с медведом, а касније, када су Ејлин и Дени дошли из наше оближње куће, готово сам заборавио да им га испричам...

ОТЕРАЈ ГА, ТАТА!

Негде пред подне, натоварио сам смеће у једна колица и кренуо да га изручим у јаму која је била неких 500 метара удаљена од гостионице. Дени је изразио жељу да ми прави друштво, па је узјахао свој трицикл и пошао са мном. Био је просто опседнут мојом причом о медведу и док смо узаним путем ишли кроз шуму, непрестано ме је о томе запиткивао.

Расејано сам му одговарао све док ме његова питања не подсети-

— Бежи, сине! — рекох док нам се звер приближавала. Обојица нисмо моили да умакнемо, али је за Денија постојала нада...

ше да сам кренуо без пушке. Почех да пребацујем себи ту глупу грешку. Јама је била пуна остатака хране и више пута сам видео како се око ње врзмају животиње.

Но, нисам хтео да уплашим Денија. Када ме је упитао шта ћу урадити ако поново сретнем медведа, насмејао сам се и одговорио:

— Покушаћу да ричем као лав! Можда ће га то уплашити!

Били смо већ на домаку јаме. Само што сам изговорио ове речи, угледах како се медвеђа глава помаља иза једне оближње стене. Видевши нас, животиња се усправи на задње ноге и поче да мумла, показујући нам своје разјапљено црвено

ждрело. Затим је стала да се облизује, као да се унапред радује поластици.

Стајао сам укочен, слеђен од страха, кад зачух Денија где плаче. — Бежи, сине! — рекох промуклим гласом, јер ми се грло било одједном осушило. — Брзо!

Обојица нисмо могли да умакнемо, али је за Денија постојала нада. Он скочи на свој трицикл и одјурн. Надао сам се да ће одмаћи довољно далеко пре него што ме медвед нападне. Хтео сам да се окренем за њим, али нисам могао да одвојим поглед од великог, косматог створења које ми се претехи приближавало.

Свестан да сам потпуно беспомоћан, осетих неодржив нагон да и сам потрчим. Али, знао сам да би то био крај за обојицу. Медведи изгледају гломазни и спори, али кад треба, хитри су као верице.

Звер је сад била толико близу да сам већ чуо њено тешко дисање. Као опчињен, гледао сам у те појудне, закрвављене очи. Одједном, прену ме глас:

— Пожури, тата! Отерај га! Био је то Дени. Значи, уопште није отишао!

НА ДРВЕТУ

— Хајде, тата! — настави он. — Рекао си да ће се медвед уплашити ако будиш рикао као лав!

Помислих да ништа паметније и не могу да урадим. Раширио сам руке, згрчио прсте попут канџи и — рикнуо из свег гласа.

На моје запрепашћење, медвед је стао. Неколико тренутака је буљио у мене, а онда се спустио на све четири. Охрабрен, поново сам раширио руке, пропео се на прсте и покушао да свом лицу дам што крвожеднији израз. А онда сам рикнуо тако снажно да је шума одјекнула.

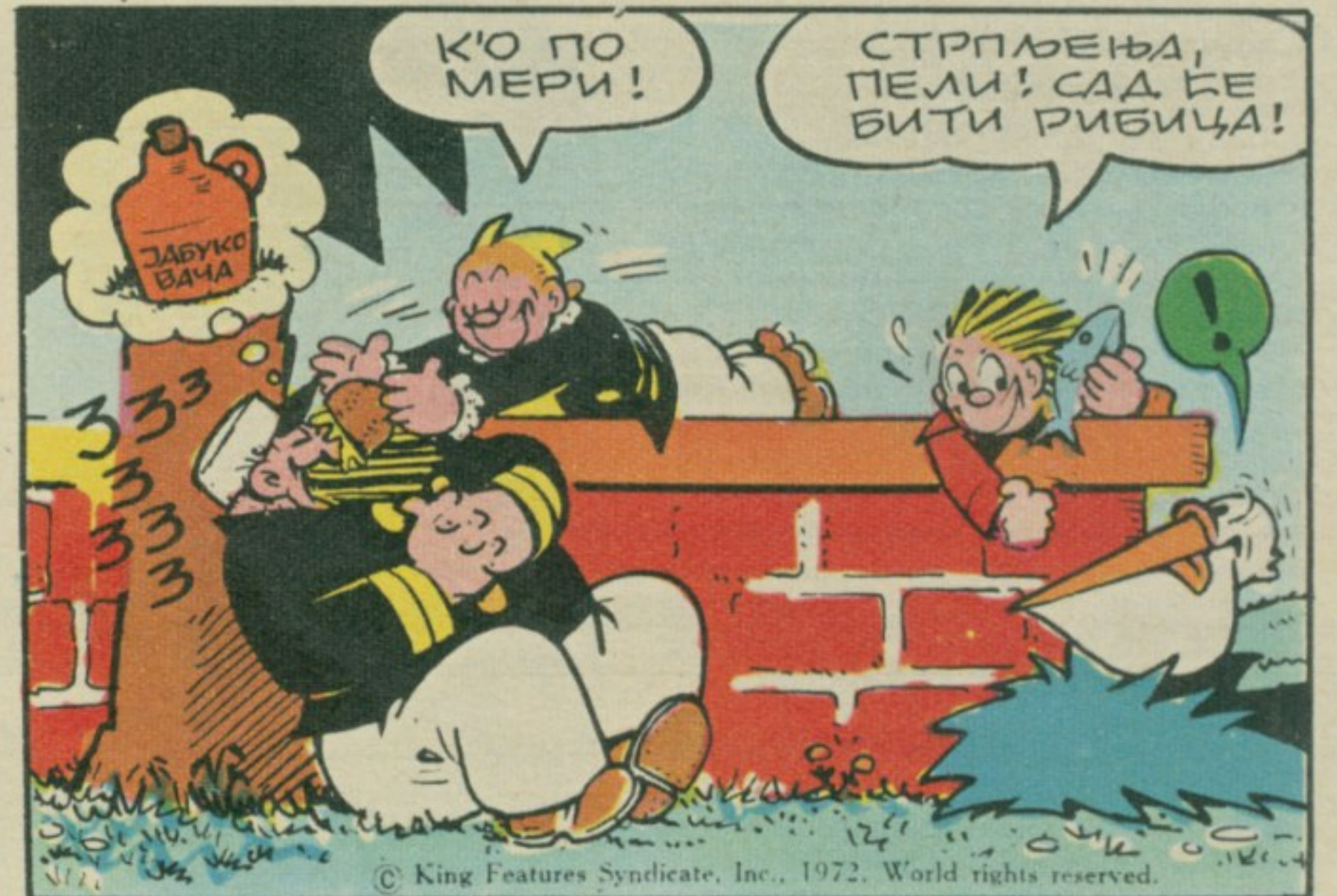
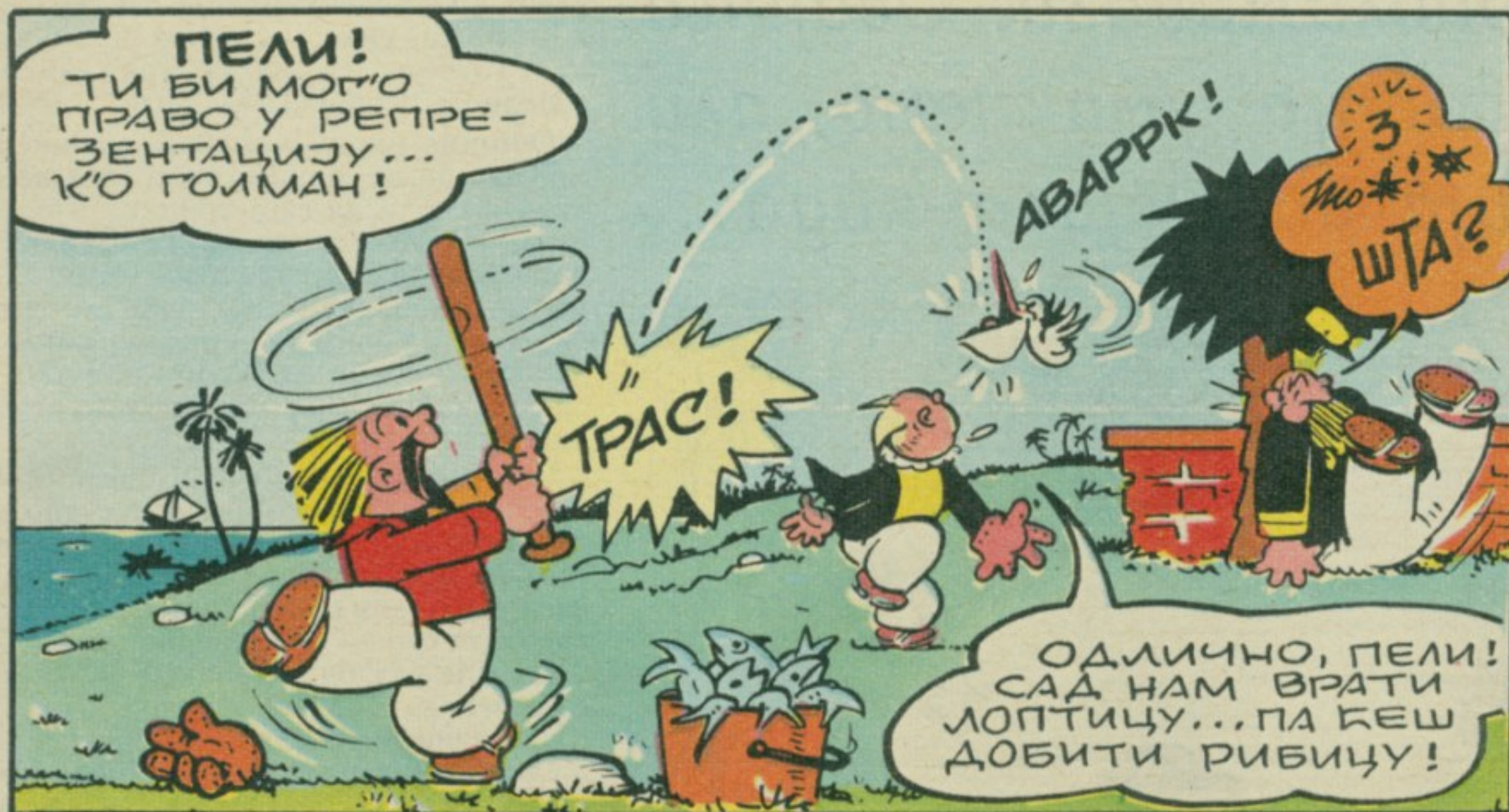
Био сам сам себи смешан, али животиња као да се заиста уплашила: окренула се, заграбила према најближем дрвету и узвела се — на једну грану! Питао сам се шта сад. Нисам се усуђивао да кренем јер сам се бојао да би то звери дало храбрости да ме поново нападне. Тако сам наставио да је „стрељам“ погледом све док најзад није сишла са дрвета и одгегала у шуму...

☆☆☆

Чим смо се вратили у гостионицу, ушао сам у кухињу и срушио се на најближу столицу. За то време, Дени је отрчао у трпезарију да исприча гостима шта се догодило. Колена су ми се тресла, а срце лупало, али нисам могао да се уздржим од смеха када сам кроз отворена кухињска врата чуо његов глас.

— Мој је тата — говорио је узбуђено — страх и трепет за медведе!

Сирил Робинсон

WALT
DISNEY

ЛЕГЕНДА О ЕЛ ЛОБУ

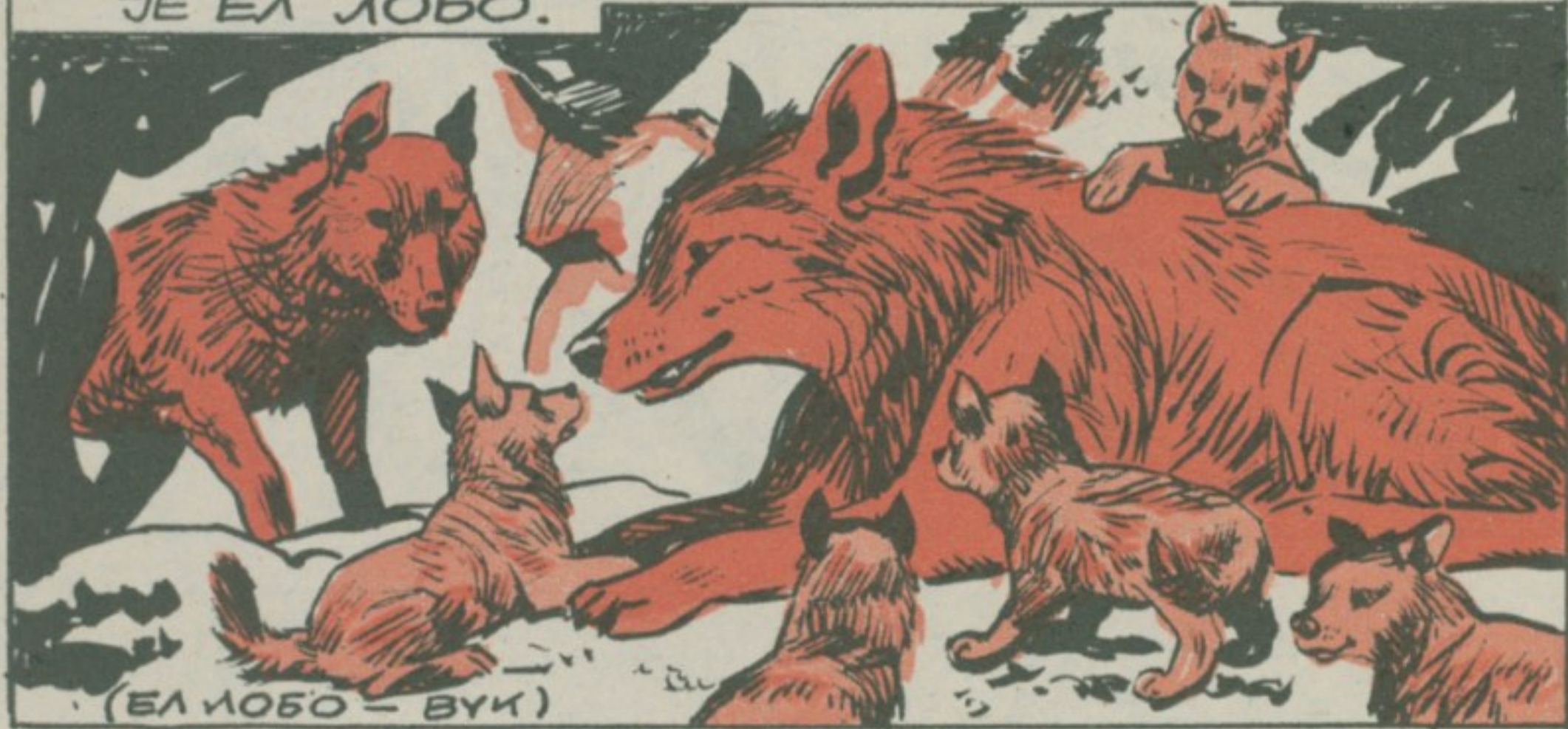
ДОБРА ЛЕГЕНДА МОРА ДА ИМА ДОБАР ПОЧЕТАК. ОВА ПОЧИЊЕ СА ЕЛ ФЕРОСОМ - СВИРЕПИМ - КОЈИ ЈЕ ЛУТАО ЈУГОЗАПАДНОМ ПОКРАЈИНОМ...

ШПАНСКИ ВАКЕРОСИ ОСЕЋАЛИ СУ СТРАХОПОШТОВАЊЕ ПРЕМА ЊЕГОВОЈ ХРАБРОСТИ И ЛУКАВОСТИ. МНОГИ СУ ЧАК ТВРДИЛИ ДА ОН НИЈЕ ПРАВИ ВУК ВЕЋ ДУХ У ВУЧЈЕМ ОБЛИЧЈУ...

У ПРОЛЕЋЕ 1889, ЕЛ ФЕРОС И ЊЕГОВА ВУЧИЦА ДОБИЛИ СУ ПЕТОРО МЛАДИХ. ЈЕДНО ОД ЊИХ ЈЕ ЕЛ ЛОБО.

ЉУДИ ОБИЧНО НЕ ЗНАЈУ ДА СЕ ВУКИ И ВУЧИЦА УДРУЖУЈУ ЗА ЦЕО ЖИВОТ. ОНИ СУ ОДАНИ ЈЕДНО ДРУГОМ... И ПОРОДИЦИ...

ЛОБО ИМА ШЕСТ МЕСЕЦИ И ЈОШ НИЈЕ ЛЕГЕНДА. НИШТА У ЊЕМУ НИЈЕ ОДАВАЛО БУДУЋЕП КРАЉА ДИВЉИНЕ...

ОД БРАЋЕ И СЕСТАРА ИЗДВАЈАО СЕ САМО СВОЈОМ РАДОЗНАЛОШЋУ. ВОЛЕО ЈЕ ДА ЊУШКА И ИСТРАЖУЈЕ...

ЊЕГОВА РАДОЗНАЛА ЊУШКИЦА ЧЕСТО ЈА ЈЕ ОДВОДИЛА ДА ЛЕКО ОД ЈАЗБИ-НЕ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

... И ДОВОДИЛА У НЕЗГОДЕ!

ВУЧИЦИ СУ БРЗО РАСЛИ И УВЕК СУ БИЛИ
ГЛАДНИ. ДА БИ ИСКРАНИО ПОРО-
ДИЦУ ЕЛ БЕРЕС ЈЕ МОРАО СТАЛНО
ДА ЛОВИ. НА ЊЕМУ СУ ОСТАЛЕ
САМО КОСТИ ПОКРИВЕНЕ КРЗНОМ...

...АЛИ ЊЕМУ,
НЕЖНОМ ОЦУ, НИЈЕДАН
НАПОР НИЈЕ
БИО ТЕЖАК...

И ЈЕДНОГ ДАНА, ДОК ЈЕ
ОН БИО У ЛОВУ, НАД
ЊЕГОВИМ ПОТОМСТВОМ
НАДВИЛА СЕ
ОПАСНОСТ...

ЛУКАВА ПУМА
СПРЕМАЛА
СЕ ВЕЋ НА
СКОК...

ПОМОЋ ЈЕ ДОШЛА
НЕОЧЕКИВАНО И
У ПОСЛЕДЊЕМ
ТРЕНУТКУ...

КАД СЕ ОТАЦ ПОРОДИЦЕ ВРА-
ТИО С ПЛЕНОМ, ОДМАХ ЈЕ ОСЕТИО
ДА СЕ ДОГДИЛО НЕШТО НЕ-
ПРИЈАТНО...

ДОЛАЗИЛИ СУ ЉУДИ! И ОНИ ЋЕ
СЕ ВРАТИТИ. ДОШЛО ЈЕ
ВРЕМЕ ЗА СЕОБУ...

КАД ВУЧЈА ЈАЗБИНА ПРЕСТАНЕ ДА БУ-
ДЕ ТАЈНА, ТРЕБА ЈЕ НАПУСТИТИ И НА-
БИ НОВУ...

ЗА ВРЕМЕ ПУТА ЛОБО ЈЕ ЧЕСТО ЗАОСТАЈАО ДА КАЖЕ "ЗДРАВО" НЕКОМ НЕРАЗГОВОРЉИВОМ СТРАНЦУ...

... ИЛИ ДА ЗАГЛЕДА ЈЕДНО ЧУДНО БИЋЕ У ОКЛОПУ...

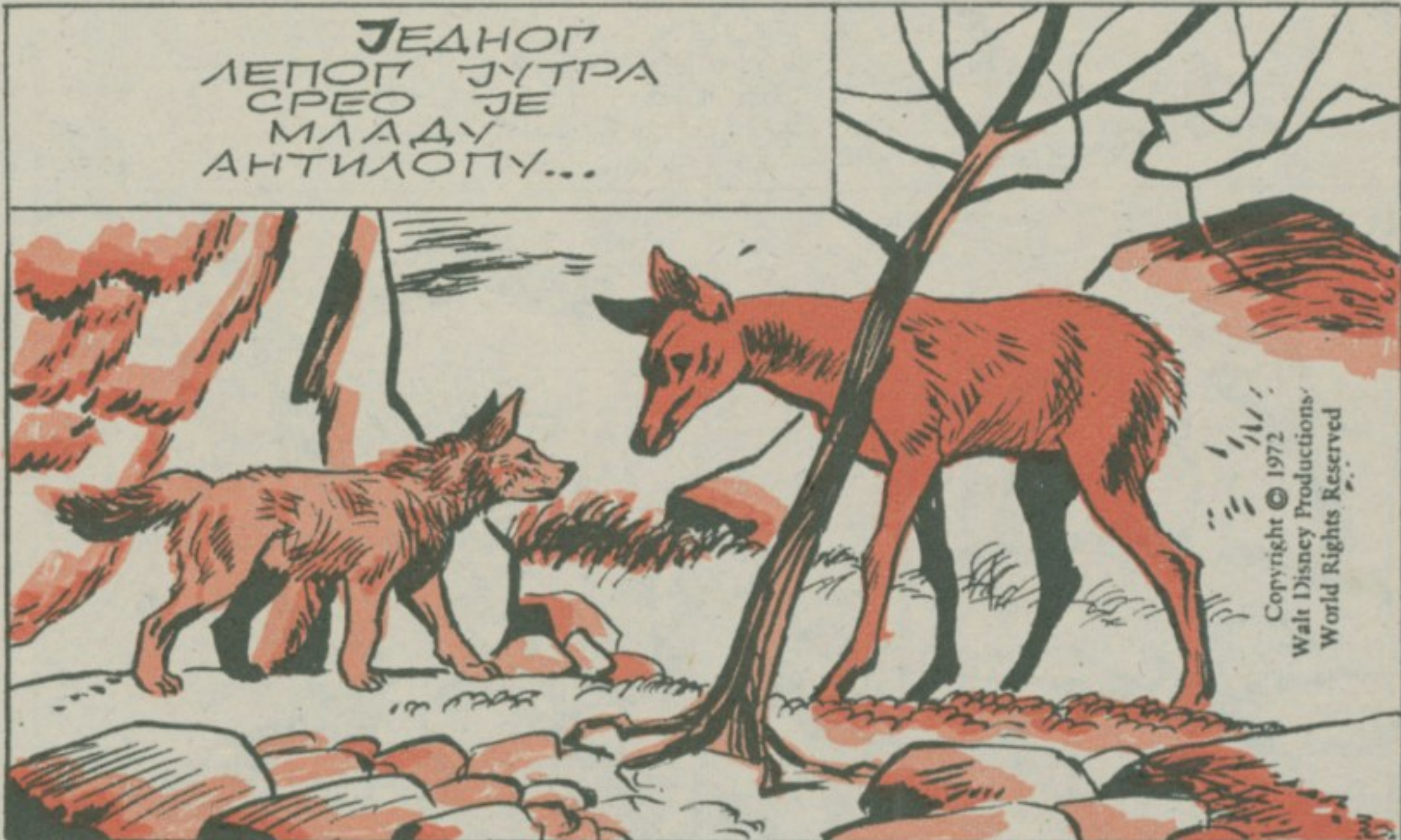
... КОЈЕ НИЈЕ ВОЛЕЛО ДРУШТВО НЕПОЗНАТИХ И НЕЗВАНИХ.

КАД ЈЕ ВУЧЈА ПОРОДИЦА НАШЛА НАЈЗАД СВОЈ ДОМ И СМЕНИЛА СЕ, ЛОБО ЈЕ КРЕНУО ДА УПОЗНА ОКОЛИНУ.

ЈЕДНОГ ЛЕПОГ ЈУТРА СРЕО ЈЕ МЛАДУ АНТИЛОПУ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЊИХ ДВОЈЕ НИСУ ЗНАЛИ ДА ИХ ЈЕ ПРИРОДА ОДРЕДИЛА ЗА НЕПРИЈАТЕЉЕ... И ЈЕДНО ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ РОДИЛО...

7-16

ЊИХ ДВОЈЕ ЧЕСТО СУ СЕ ИГРАЛИ НА ОБЛИЖЊЕМ ПОТОКУ...

АЛИ, НИЈЕ ПРИРОДНО ДА БУДУЋИ НЕПРИЈАТЕЉИ ДУГО ДРУГУЈУ. И КАД СУ СЕ ЈЕДНОГ ДАНА НАШЛИ НА РАСКРСНИЦИ СТАЗА, СВАКО ЈЕ ПОШЛО СВОЈИМ ПУТЕМ...

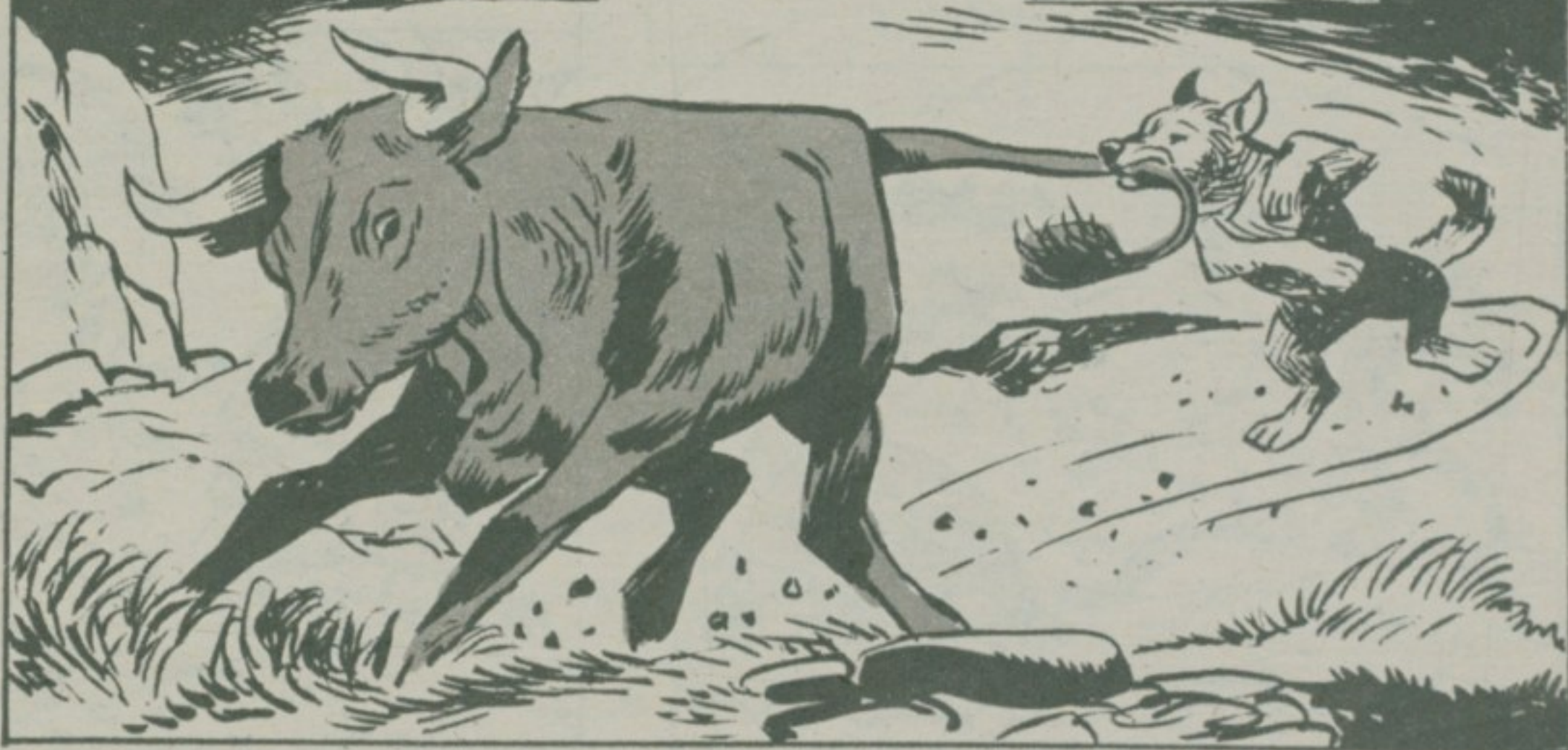

3

КАД ЈЕ ИМАО ШЕСТ МЕСЕЦИ,
ЛОБО ЈЕ БИО КРУПНИЈИ ОД СВО-
ЈЕ БРАЋЕ И СЕСТАРА И СВЕ
ЈЕ ВИШЕ ЛИЧИО НА
СВОГ ОЦА. У СВЕМУ
ОСИМ ШТО...

... У ЛОВУ БАШ НИЈЕ БИО
МНОГО ВЕШТ!

ЕЛ ФЕРОСУ
СЕ ЧИНИЛО ДА ЊЕГОВА
ПОРОДИЦА ПОСТАЈЕ СВЕ ГЛАДНИЈА
УКОЛИКО ЈЕ ДИВЉАЧИ БИЛО
СВЕ МАЊЕ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

БИЗОНИ СУ ВЕЋ БИЛИ ПОТОВО
ИСТРЕБЉЕНИ И ЊИХОВА ПА-
СИШТА ЗАУЗЕЛА СУ ГОВЕДА.
ЈЕДИНИ НАЧИН ДА ВУКОВИ
ПРЕЖИВЕ БИО ЈЕ ДА ЛО-
ВЕ СТОКУ...

АЛИ СТОЧАРИ НИСУ ПРИСТАЈАЛИ
ДА СВОЈЕ БЛАГО ДЕЛЕ СА ЗВЕРИМА.
ПОЧЕО ЈЕ ОТВОРЕН РАТ...

... У КОЈЕМ ЈЕ УСКОРО
МАЈКА ВУЧИЦА ПАЛА СМРТНО
РАЊЕНА...

7-23

Distributed by King Features Syndicate.

ЕЛ ФЕРОС ЈЕ ЧЕКАО НАДАЈУЋИ СЕ
ДА ЋЕ ОНА ИПАК УСТАТИ И СТИЋИ ИХ.
АЛИ, МОРАО ЈЕ ДА БРИНЕ О МЛА-
ДУЊЦИМА И... МОРАО ЈЕ ДА КРЕ-
НЕ ЗА ЊИМА.

НИКАД ВИШЕ, ДО КРАЈА ЖИВО-
ТА, ЛОБО НЕЋЕ ЗАБОРАВИТИ МИ-
РИС БАРУТА...

ЛОБО ЈЕ НАУЧИО ДА ПРЕПОЗНАЈЕ ПУШ-
КУ... И НИЈЕ ДОЗВОЉАВАО ДА МУ СЕ ЧО-
ВЕК ИЛИ КОЊ ПРИБЛИЖИ НА
ВИШЕ ОД 800 МЕТАРА...

СВЕ ЧЕШЋЕ
СУ ГОВЕДА ПОСТА-
ЈАЛА ПЛЕН ВУ-
КОВА...

СТОЧАРИ СУ ВОДИЛИ СТАЛАН АЛИ
НЕРАВНОПРАВАН РАТ ПРОТИВ
ЕЛ ФЕРОСА И ЊЕГОВИХ ПОТОМАКА,
У ТОМ РАТУ ПУШКЕ НИСУ
БИЛЕ ДОВОЉНЕ...

МОРАЛИ СУ
ПОСТАВЉАТИ КЛОПКЕ
С ПРИВЛАЧНИМ
МАМЦИМА.

ПРИРОДА КАО ДА ЈЕ СТАЛА НА СТРАНУ
СТОЧАРА. ПОКРИЛА ЈЕ ЊИКОВ МИРИС И
ТРАГОВЕ ДЕБЕЛИМ СНЕЖНИМ
ПОКРИВАЧЕМ...

ЕЛ ФЕРОС
ЈЕ ПРИМЕТИО ТЕЛЕ И...
ПАО У ИСКУШЕЊЕ...

ПРЕ НО ШТО МУ СЕ
ПРИБЛИЖИО ПАЖЉИВО ЈЕ
ОЃУШИО ОКОЛИНУ...

ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ПРЕВИШЕ
ДОБРО ДА БИ БИЛО ИСТИ-
НИТО. КРЕНУО ЈЕ ДА ЈОШ
ЈЕДНОМ ПРОВЕРИ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

И ТАДА...

Distributed by King Features Syndicate.

КАД ЈЕ КЛОПКА
ШКЛОЦНУЛА, СВИ ВУЧИЦИ СУ
СЕ РАЗБЕЖАЛИ... СВИ СЕМ
ЛОБА...

НИЈЕ НИШТА МОГАО ДА УЧИНИ ЗА
ОЦА СЕМ ДА МУ СВОЈИМ ПРИ-
СУСТВОМ ПРУЖИ УТЕКУ.
ОСТАО ЈЕ СВЕ ДОК
СЕ СТОЧАРИ НИСУ ПРИ-
БЛИЖИЛИ...

У ЖИВОТУ СВАКЕ
ЗВЕРИ НАЈБЕ ТРЕНУТАК КАД
ТРЕБА ПОБИ СОПСТВЕНИМ ПУТЕМ.
И ЗА ЛОБА, САДА И БЕЗ
ОЦА И БЕЗ МАЈКЕ, ТАЈ ТРЕНУ-
ТАК ЈЕ НАСТАО...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ТОКОМ ТЕ ДУПЕ И СУРОВЕ
ЗИМЕ ЛОБО ЈЕ НАУЧИО
ДА МОРА БИТИ ЈАК, ОДВА-
ЖАН И ЛУКАВ...
ИНАЧЕ ГА ЈЕ ЧЕ-
КАЛА СМРТ.

Distributed by King Features Syndicate.

КАД ЈЕ ПРОЛЕЌЕ ГРАЊУЛО ОН ЈЕ
ВЕЋ БИО ПОТПУНО ОДРАСТАО
И СПРЕМАН ДА СЕ ПРИДРУЖИ
ЧОПОРУ. ПРЕМА ЗАКОНУ ЧОПОРА,
МОГАО ЈЕ БИТИ ПРИМЉЕН...
АЛИ И ОДБИЈЕН...

НЕШТО ИЗДВОЈЕНА ОД ЧОПОРА
СТАЈАЛА ЈЕ ЈЕДНА ЦРНА ЛЕПОТИЦА.
ЗАЖЕЛЕО ЈЕ ДА ЗБОР ЊЕ
БУДЕ ПРИМЉЕН У ЧОПОР. И ОНА ЈЕ
ЗАПАЗИЛА ПРИДОШЛИЦУ...

8-6

ПРЕДВОДНИК ЧОПОРА,
СВИРЕП И ДОТАД СВЕМОЋАН,
ИСКЕЗИО ЈЕ ЗУБЕ
НА МЛАДОГ ВУКА...

ЛОБО ЈЕ
БЕЗ ОКЛЕВАЊА
ПРИКВАТИО
ИЗАЗОВ...

СТАРИ ВУК
ЈЕ ЛУКАВИЈИ И ВИЧНИЈИ
БОРБИ АЛИ ЈЕ ЛОБО
ЈАЧИ...

У СТВАРИ, ЛОБО ДОТАД И НИЈЕ
ПОЗНАВАО СВОЈУ СНАГУ. АЛИ, БРЗО
СЕ У ЊУ УВЕРИО...

СТАРИ ПРЕДВОДНИК ОСЕТИО
ЈЕ ДА ЊЕ ИЗГУБИТИ БИТКУ
ПОДВИО ЈЕ РЕП МЕЂУ
НОГЕ И... НАПУСТИО ЧОПОР.

ОТАДА ЈЕ ЛОБО ТРЧАО НА
ЧЕЛУ ЧОПОРА С ЦРНОМ ВУЧИ-
ЦОМ ПОРЕД СЕБЕ.

ТАКО ЈЕ ПОЧЕЛА
ЛЕГЕНДА О
ЕЛ ЛОБУ.

КАДА ЈЕ ДОШЛО ВРЕМЕ СПА-
РИВАЊА ЧОПОР СЕ РАСПАО НА
ПАРОВЕ И СВАКИ ПАР
КРЕНУО ЈЕ СВОЈИМ
ПУТЕМ...

ЛОБО И ЊЕГОВА ВУЧИЦА СОМ-
БРА НАШЛИ СУ ИДЕАЛНО
МЕСТО ЗА СВОЈ ДОМ У
СТАРОМ ИНДИЈАНСКОМ
НАСЕЉУ НА ВРХУ ЛИ-
ТИЦЕ...

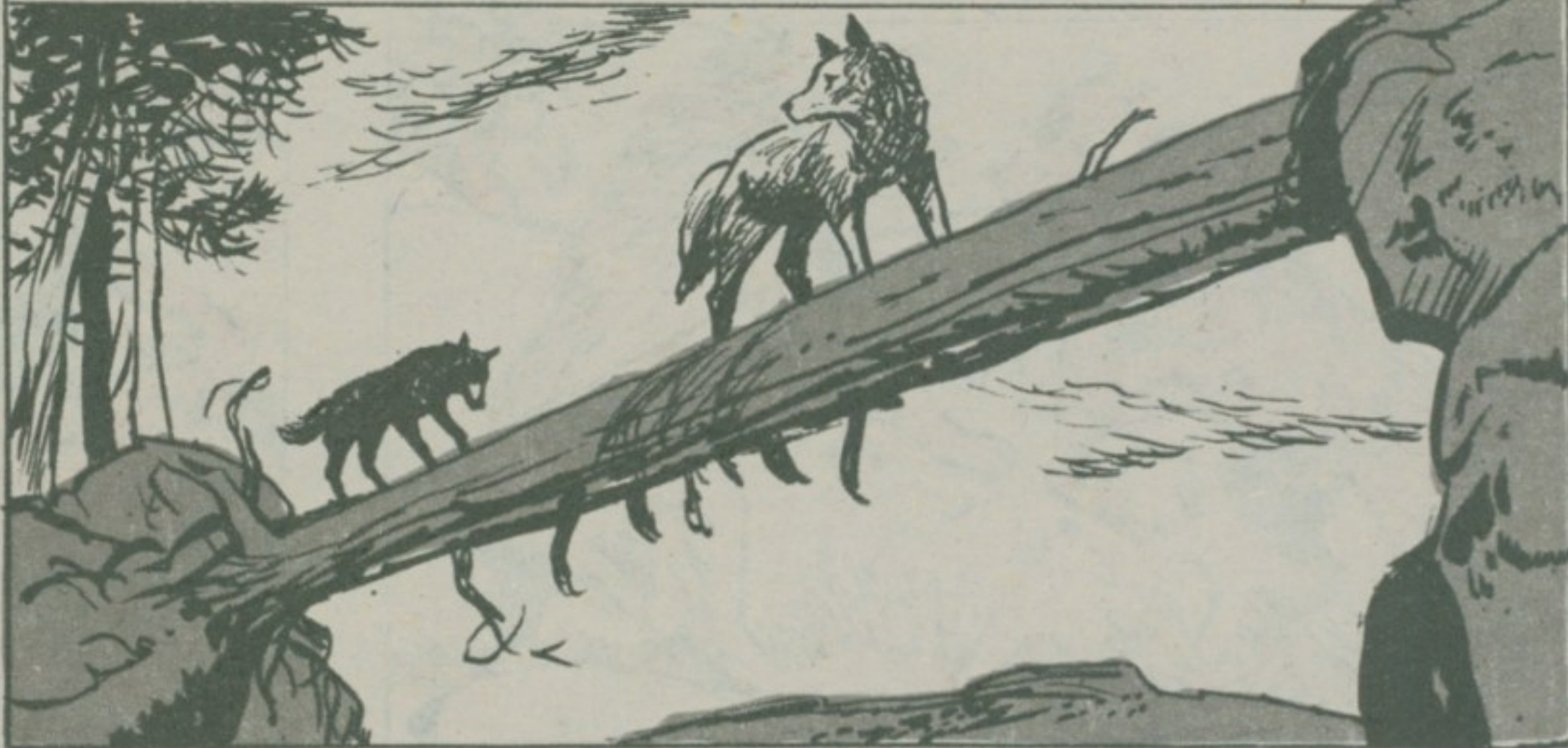
АЛИ, ПРИЛАЗ ЈЕ БИО ТЕЖАК
И ОПАСАН. БУДУЋИ
ОТАЦ ПОРОДИЦЕ ПРВИ ЈЕ КРЕ-
НУО ПРЕКО БРВНА...

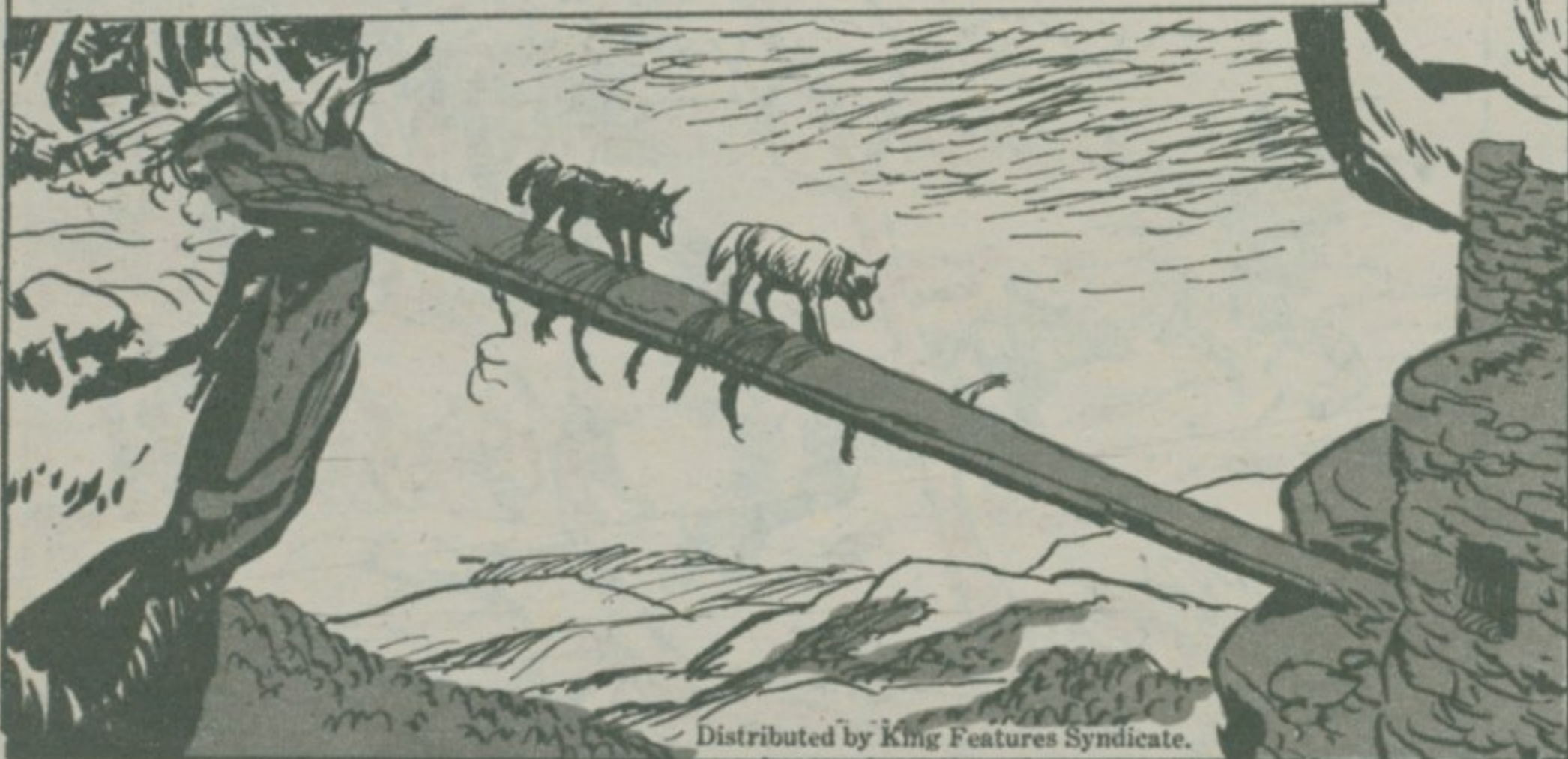
ЛОБО ЈЕ
ДВА ПУТА САМ
ПРЕШАО НА
ДРУГУ
СТРАНУ...

... И ТЕК ОНДА ЈЕ ПОВЕО
СОМБРУ. СВАКИ ЧАС СЕ О-
КРЕТАО И ХРАБРИО ЈЕ
ПОГЛЕДОМ...

ОТАДА СУ ЛОБО
И СОМБРА СВАКОДНЕВ-
НО КОРИСТИЛИ
ОВАЈ МОСТИЋ...

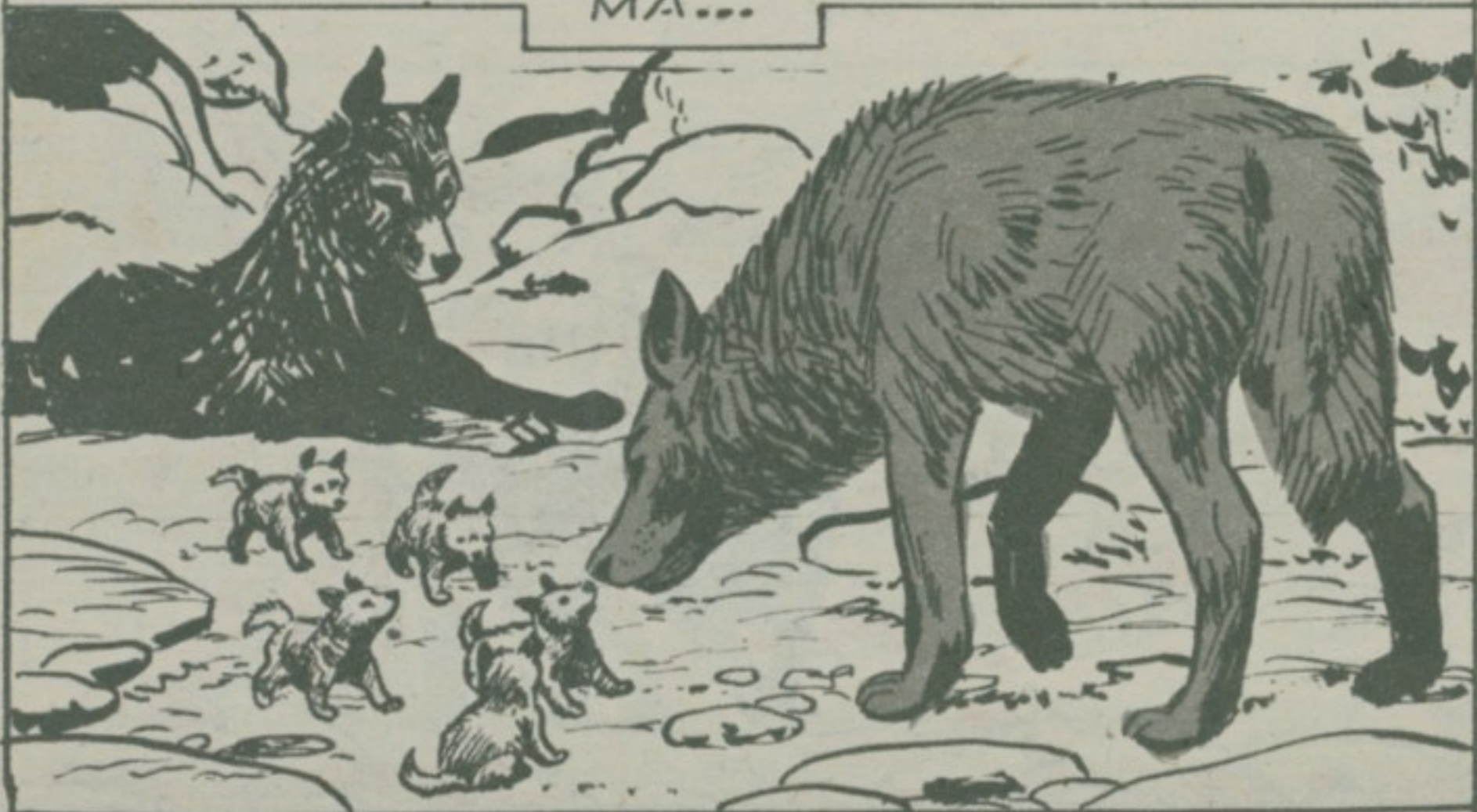

Distributed by King Features Syndicate.

ДОМ ИМ ЈЕ
БИО УГОДАН И БЕЗБЕ-
ДАН. НЕДЕЉЕ СУ
ПРОЛАЗИЛЕ...

... А ОНДА ЈЕ ДОШЛО ВРЕМЕ КАД
ЈЕ ЛОБО МОРАО САМ ДА
КРЕНЕ У ЛОВ. СОМБРА
ЈЕ ОСТАЈАЛА С МЛАДИ-
МА...

ТРЕБАЛО ЈЕ ХРАНИТИ ПОРОДИЦЕ
И ЧОПОР ЈЕ, ПРЕДВОДЕН ЛОБОМ,
СВЕ СМЕЛИЈЕ НАПАДАО ОТАДА...

ГЛАС О СТРАШНОМ ПРЕДВОДНИ-
КУ ЧОПОРА СВЕ СЕ ВИШЕ ШИРИО.
ЛОБО ЈЕ ВЕЋ ПОСТАО ЛЕГЕНДА...

ЈЕДНОГ ДАНА У КРАЈ КОЈИМ ЈЕ ЛОБО
"ЦАРОВАО" СТИГАО ЈЕ ЈЕДАН ПРОФЕСИОНА-
ЛАН ЛОВАЦ ИЗ ТЕКСАСА РЕШЕН ДА
УЛОВИ НЕУЛОВЉИВОГ ВУКА...

АКО ЈЕ ИКО БИО
У СТАЊУ ДА СЕ УХВА-
ТИ УКОШТАЦ СА
ЛОВОМ, ТО ЈЕ БИО
ТАЈ ЛОВАЦ...

ИМАО ЈЕ НАЈ-
БОЉЕ ПСЕ-ТРАПАЧЕ
И ЛОВАЧКЕ
ПСЕ...

... МЕЂУ ЊИМА И ЈЕД-
НОГ ВУЧЈАКА ТОЛИКО
ОПАСНОГ ДА ЈЕ СТАЛНО
МОРАО ДА НОСИ
КОРПУ...

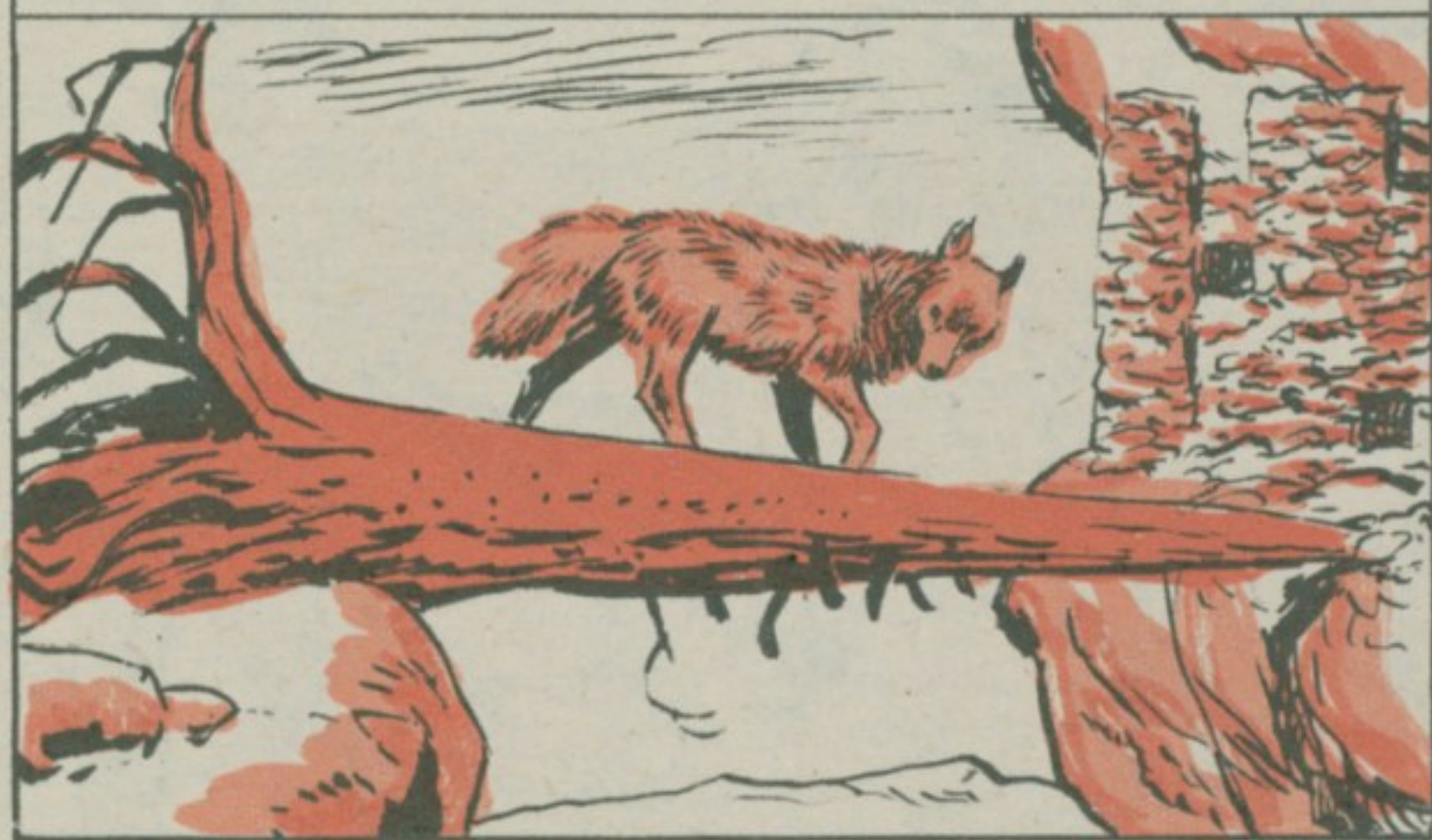

ЛОБО СЕ ДОТАД НИЈЕ СУСРЕО С ПСИ-
МА-ТРАПАЦИМА. ЛИЧИЛИ СУ НА ВУКОВЕ,
САМО СУ БИЛИ СУВИШЕ
ГЛАСНИ...

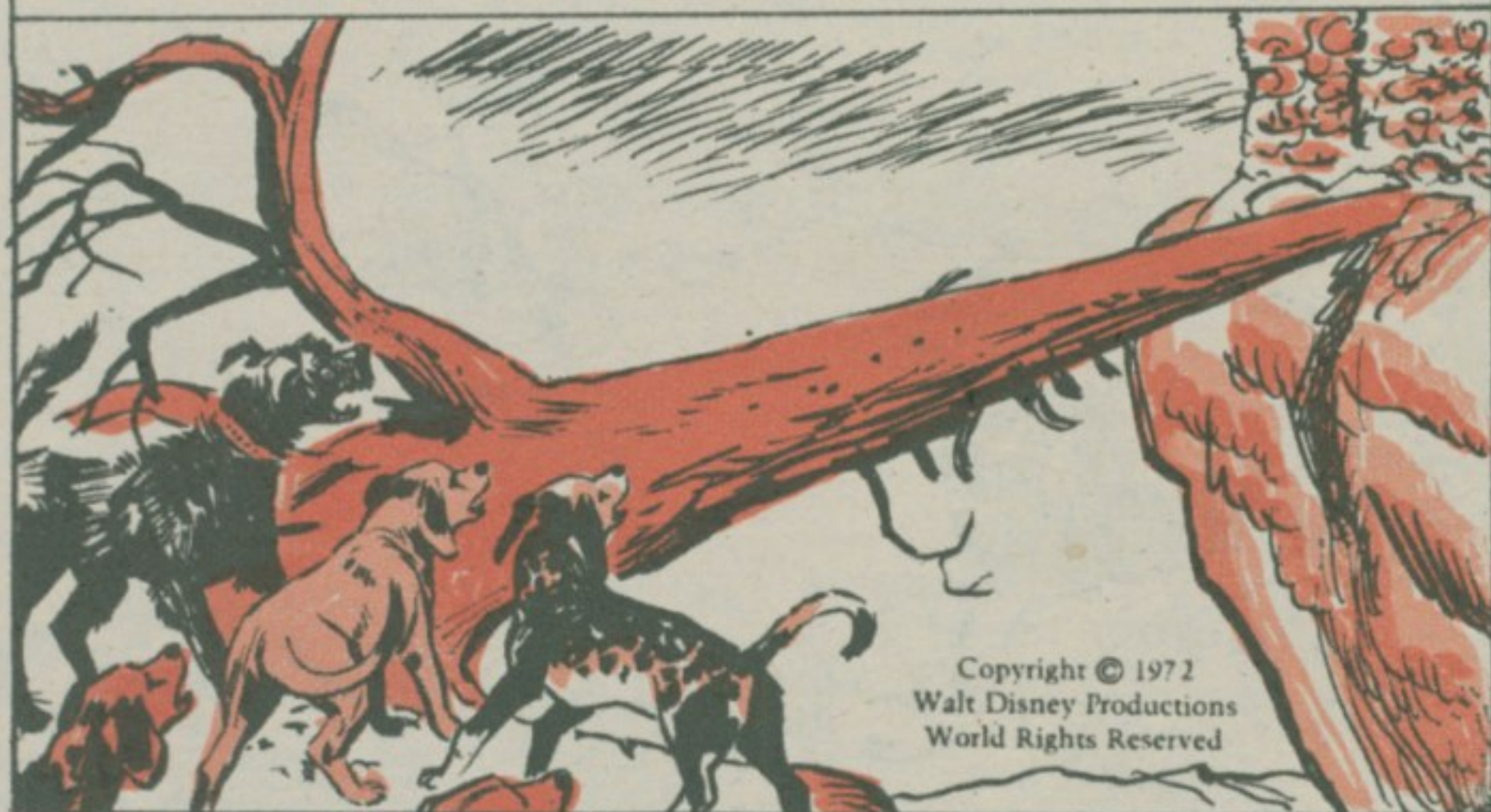

- Distributed by King Features Syndicate.

УМЕСТО ДА ОН ЛОВИ
САД СУ ЛОВИЛИ ЊЕГА. АЛИ, ОН
ЈЕ ИМАО ЗА ЊИХ
НЕПРИЈАТНО
ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

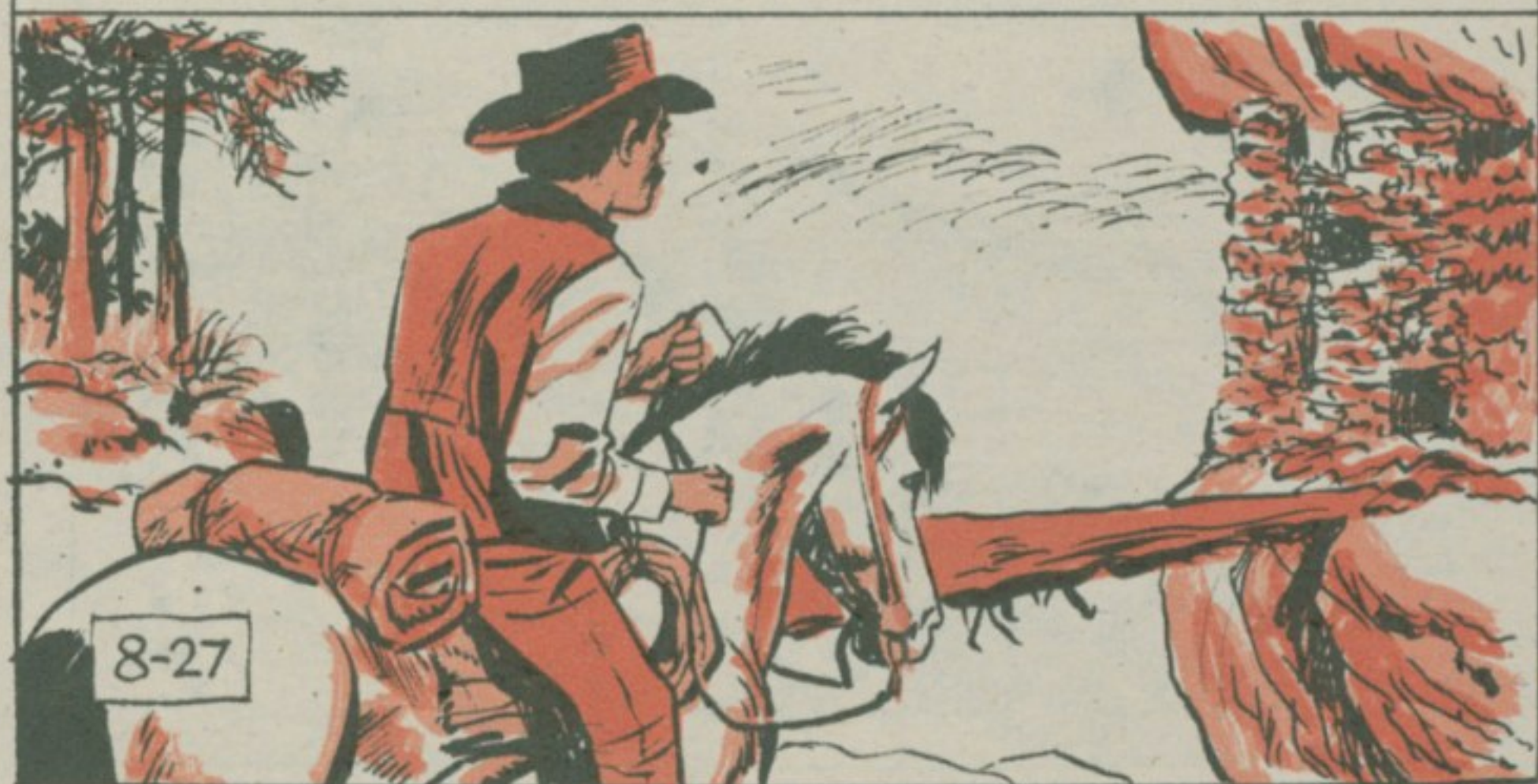

КРАЈ ПОТЕРЕ! ПСИ СЕ
НИСУ УСУЂИВАЛИ ДА СТУПЕ НА
БРВНО КОЈЕ ЈЕ ПРЕМОШ-
ЋИВАЛО ДУБОК ПОНОР...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЛОВАЦ ЈЕ СХВАТИО ДА
ЈЕ ЛОБО ЛУКАВИЈИ НОШТО ЈЕ
ОН ОЧЕКИВАО. МОРАО ЈЕ
ПРОНАЋИ НЕКИ ДРУГИ
НАЧИН...

НАЈЗАД ЈЕ ПРИМЕТИО ДА ВУКОВИ
СИЛАЗЕ С БРВНА УВЕК НА ИСТОМ
МЕСТУ...

9

СУТРАДАН СЕ ВРАТИО С
ЧЕЛИЧНОМ, ВЕОМА ОСЕТЉИВОМ
КЛУСОМ...

25

КЈУСУ ЈЕ ПОСТАВИО ПАЖЉИВО, ПОКРИО ЈЕ ЗЕМЉОМ...

...А ЗАТИМ ЈЕ ЈЕДНОМ ГРАНЧИЦОМ ПОРАВЊАО УКЛОНИВШИ СВЕ ТРАГОВЕ...

САД ЈЕ БИЛО САМО ПИТАЊЕ ВРЕМЕНА...

КАДА СЕ КАСНИЈЕ ЛОВАЦ ВРАТИО, КЈУСЕ НИЈЕ БИЛО... БАШ КАО ШТО ЈЕ И ОЧЕКИВАО.

ВУК НИЈЕ МОГАО ОТИЋИ ДАЛЕКО ЈЕР ЈЕ КЈУСА БИЛА ЛАНЦЕМ БЕЗАНА ЗА ПОВЕЋИ ТРУПАЦ. ТРАП СЕ ЈАСНО ВИДЕО...

ДА, БИО ЈЕ ТО ВУК, АЛИ НЕ ОНАЈ ПРАВИ. У КЈУСУ СЕ УХВАТИЛА СОМБРА, А НЕ "ОДМЕТНИК".

ЛОВАЦ ЈЕ СПУСТИО ПУШКУ ЈЕР МУ ЈЕ СИНУЛА БОЛА ИДЕЈА! БИЛА ЈЕ ТО ПРИЛИКА ДА УХВАТИ И ЛОБА...

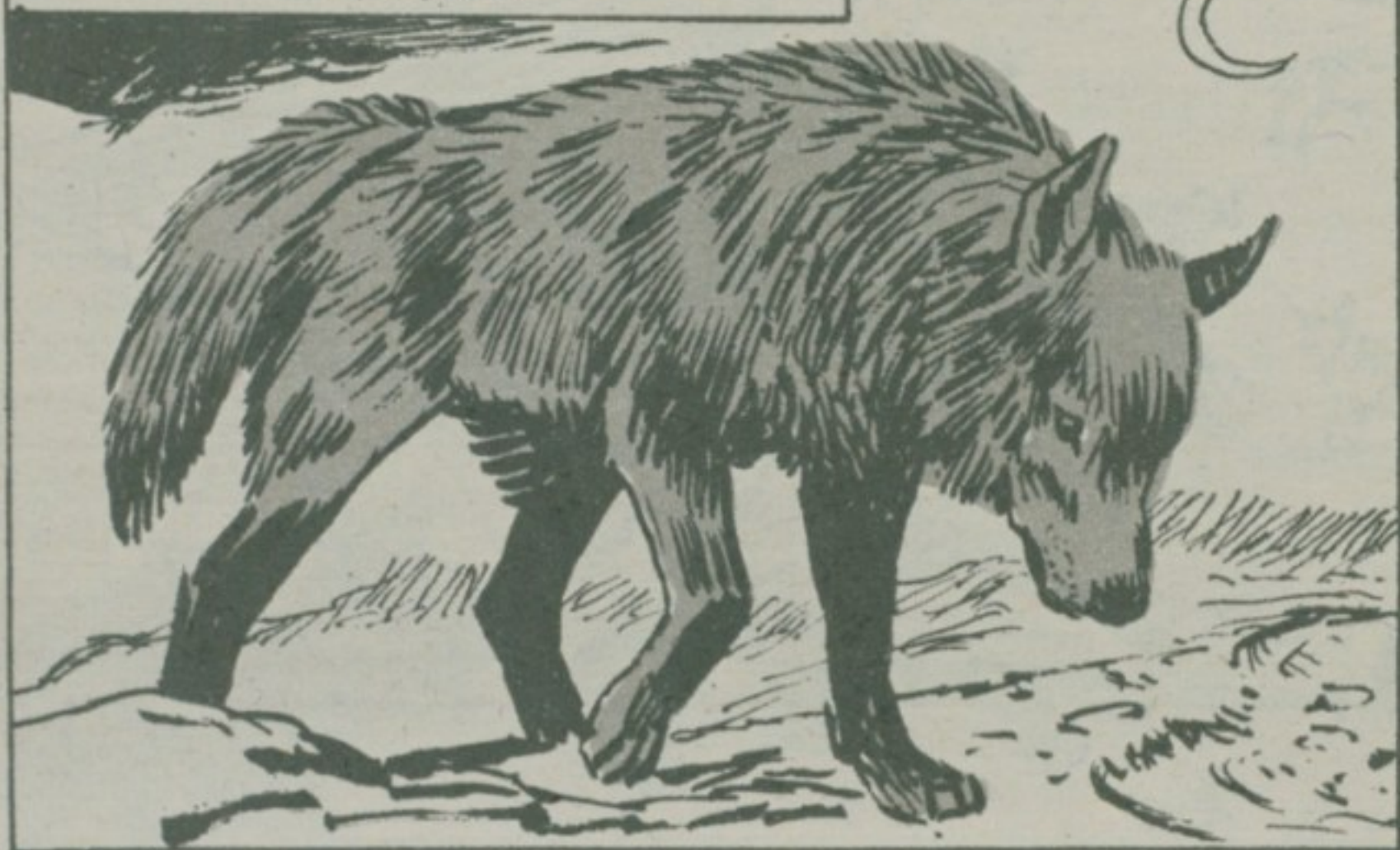
ПОШТО СЕ СОМБРА НИЈЕ ВРАЂАЛА, ЛОБО ЈЕ ОСЕТИО ДА СЕ НЕШТО ДОГОДИЛО. КРЕНУО ЈЕ ДА ЈЕ ТРАЖИ, КАО ШТО ЈЕ ЛОВАЦ И ОЧЕКИВАО.

СА МИРИСОМ СОМБРЕ МЕШАО СЕ И МИРИС ЧОВЕКА КОГА СЕ ИНАЧЕ ЛОБО УВЕК КЛОНИО. АЛИ, САД ЈЕ ПОШАО ТИМ ТРАГОМ ДА БИ НАШАО СВОЈУ ВУЧИКУ...

ТРАГ ЈЕ БИО
ЈАСАН И
ВЕЛИКИ
ВУК...

... НИЈЕ ГА НАПУШТАО ИАКО МУ ЈЕ ЊЕ-
ГОВ ВУЧЈИ ИНСТИНКТ ГОВОРИО ДА ИДЕ
У СУСРЕТ ОПАСНОСТИ. АЛИ, ПРИВРЖЕ-
НОСТ СОМЕРИ БИЛА ЈЕ ЈАЧА ОД
ОПРЕЗНОСТИ... И

ЊЕГОВ ОШТАР ЊУХ
ОТКРИО ЈЕ ДА ЈЕ СОМ-
БРА У БЛИЗИНИ...

НАШАО
ЈУ ЈЕ...

АЛИ
ИЗНЕ-
НАДА...

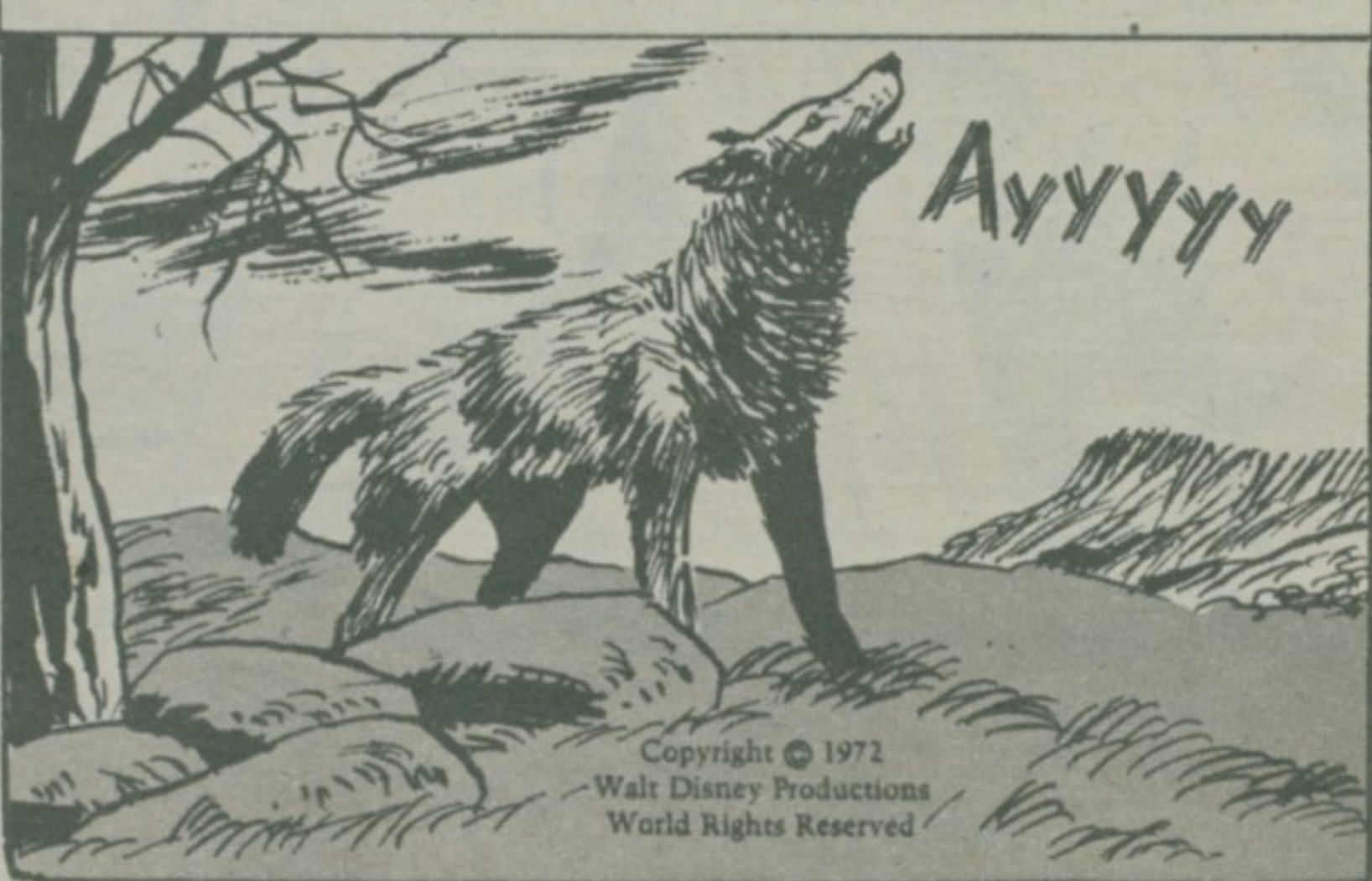
ПОБЕГАО ЈЕ ДА БИ СПАСАО
ЖИВОТ...

ЛОВАЦ ЈЕ ПРОМАШИО.
БИО ЈЕ УВЕРЕН ДА НИКАД ВИШЕ
НЕЋЕ ВИДЕТИ ВЕЛИКОГ
ВУКА...

АЛИ СЕ ПРЕВАРИО.
ЛОБО НИЈЕ
ОДУСТАО...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

... И УСКОРО СЕ КРОЗ НОЈ РАЗЛЕТИО ЗА-
ВИЈАЊЕ ЧИТАВОГ ЧОПОРА ВУКОВА: ОДА-
ЗИВАЛИ СУ СЕ НА ПОЗИВ СВОГ
ПРЕДВОДНИКА.

КАД СЕ ЧОПОР
ОКУПИО...

... ЛОБО ГА ЈЕ
ПОВЕО У НАПАД.

ЗА ТРЕН ОКА КОРАЛ У КОМЕ
СЕ НАЛАЗИЛА СТОКА ПРЕТВОРИО
СЕ У СТРАШАН ВРТЛОГ РОГО-
ВА И КОПИТА...

ВУЦИ СУ, УПАВШИ
УСРЕД СТОКЕ,
НАСРТАЛИ...

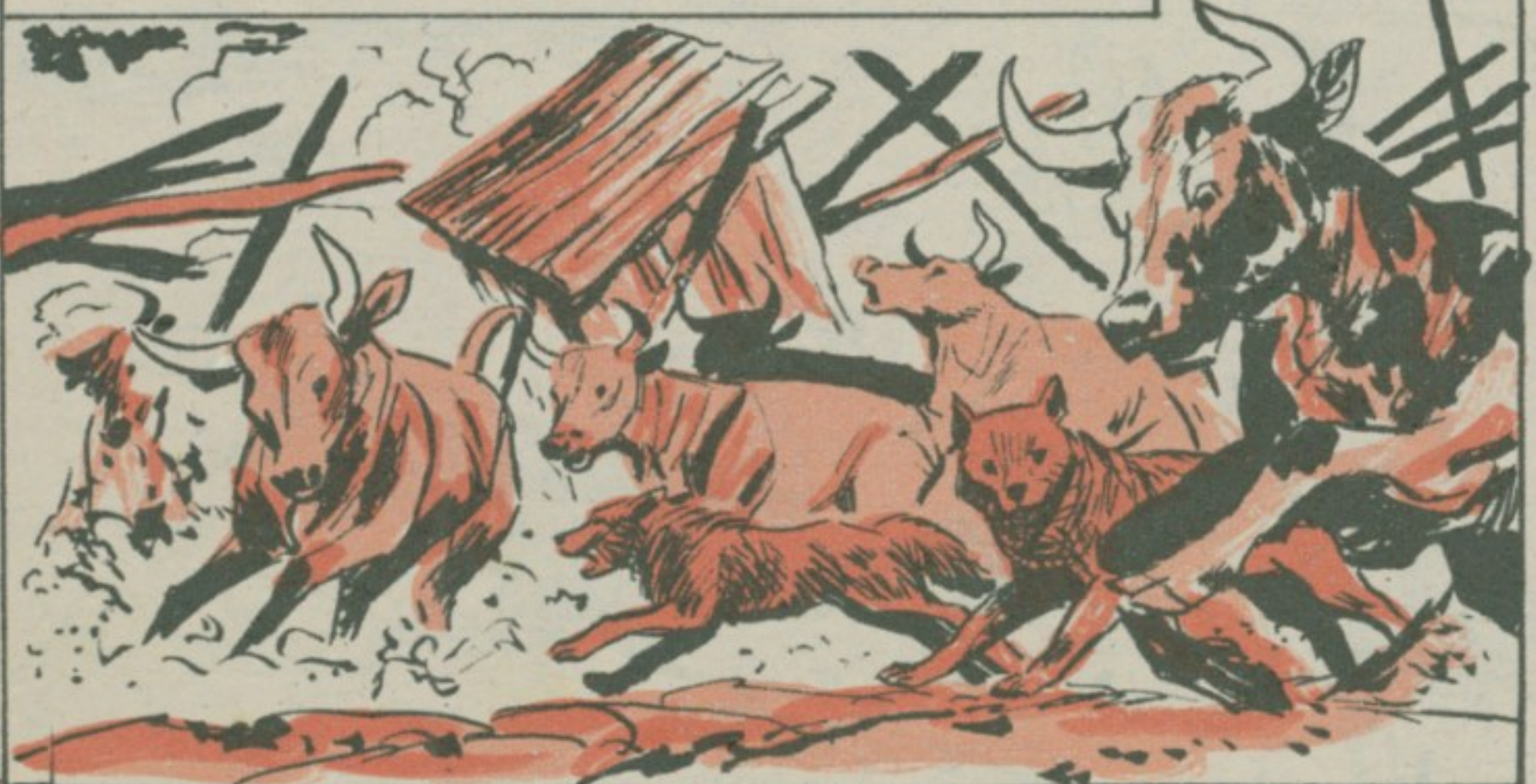
ЛОВАЦ НИЈЕ СМЕО ДА ПУЦА ДА НЕ БИ,
УМЕСТО ВУКОВА, ПОГОДИО
ПОВЕДА КОЈА СУ МУ СЕ, ОНАКО КРУП-
НА, СТАЛНО ПОТУРАЛА ПОД
НИЦ'АН...

НАЈЗАД, ОБУЗЕТА СТРАХОМ,
СТОКА ЈЕ СЛЕПО
ЈУРНУЛА...

... ЗАКАЧИВШИ У ТРКУ И
ШУПУ У КОЈОЈ ЈЕ СОМБРА
БИЛА ЗАТВОРЕНА...

НЕОЗЛЕЂЕНА, ПОКУШАЛА
ЈЕ ДА СЕ ИЗВУЧЕ ИСПОД
РУШЕВИНА...

И ДОК ЈЕ СТОКА
БЕЗГЛАВО ЈУРИЛА КРОЗ НОЋ,
ВУЦИ СУ ПОЧЕЛИ ДА СЕ
ПОВЛАЧЕ. ОБАВИЛИ СУ СВОЈ
ПОСЛО...

ЛОБО ЈЕ
ОСТАО ДА ПО-
ТРАЖИ
СОМБРУ...

ОНА ЈЕ УСПЕЛА
ДА СЕ ОСЛОБОДИ И ЧЕ-
КАЛА ЈЕ ЛОБА...

ЧОВЕК С ПУШКОМ МОГАО СЕ ПОЈА-
ВИТИ СВАКОГ ЧАСА И ЗАТО СЕ
ВУЦИ ПАР ЖУРНО УДАЉИО...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

САД ЈЕ ЕЛ ЛОБО ЗНАО ДА ЈЕ ДОШ-
ЛО ВРЕМЕ ДА СВОЈУ ПОРОДИЦУ И
СВОЈ ЧОПОР ОДВЕДЕ ШТО ДАЛЕ
ОД ЉУДСКОГ СТАНИШТА...

Distributed by King Features Syndicate.

ИЗА УДАЉЕНИХ
ПЛАНИНА НАЛАЗИО СЕ ПРЕДЕО
ГДЕ ЈОШ НИЈЕ БИЛО ЉУДИ, ГДЕ
БЕ МОЋИ ДА ЖИВЕ
СЛОБОДНИ...

9-24

И ТАКО ЈЕ ПОЧЕЛА ВЕЛИ-
КА СЕОБА...

НАПРАДУ ЗА ЕЛ
ЛОБОВУ КОЖУ НИКАД
НИКО НИЈЕ ДОБИО.

КРАЈ

Татарска амалија

ЗНАТЕ ВЕК ДА ЈЕ НЕКАД ДАВНО У ДИВНОМ ГРАДУ БАГ-
ДАДУ ЖИВЕО ДОБРИ КАЛИФ ХАРУН ЕЛ ПУСАХ КОЈИ
ЈЕ ИМАО ЗЛОГ ВЕЗИРА ИЗНОПУДА СИЈИ ЈЕ САН БИО
ДА ПОСТАНЕ КАЛИФ УМЕСТО КАЛИФА.

КАКО
ДА НАБЕМ
ЗЛОГ
ВЕЛИКОГ
ВЕЗИРА?

ТО БАР
НИЈЕ ТЕШКО! ПОБИ
КРИВИМ ПУТЕМ, СТРАН-
ЧЕ, И ОН ЋЕ
ТЕ ОДВЕСТИ ДО
ЈЕДНЕ ШКИПАВЕ
КАПИЈЕ СА ЗАРБАЛИМ
ЗВЕКИРОМ
И ШПИЈУН-
КОМ!

ДА, ТАЧНО! СИМНО
САМ ЖЕЛЕО ДА
ПОСТАНЕМ КАЛИФ
УМЕСТО
КАЛИФА АЛИ САМ
ТОГ СНА
МОРАО ДА СЕ ОД-
РЕКНЕМ!
ОСТАЛА ЈЕ САМО
ПУСТА ЖЕЉА...

САН?
ЗНАЧИ,
ПОТРЕБНА
ТИ ЈЕ
МОЈА
ПОМОЋ,
ВЕЛИКИ,
ВЕЗИРЕ!

БУДИ
ПОЗДРАВ-
ЉЕН!

КО СИ ТИ, СТРАНЧЕ!
ВОЛИМ
ДА ЗНАМ КО-
ГА БУДА
НАВИЈЕМ
НА КОЛАЦ!

ЗОВЕМ СЕ
КРОМПА И
ТАТАРИН САМ!

КРОМПА?
СМЕШНО
ИМЕ ЗА
ТАТАРИНА!

ТАКО МИТЕПАЈУ! ПРАВО
ИМЕ ЈЕ КРОМПИРУПАРА-
ДАЈЗСОСУСБЕЛИМУКОМ...
ДОШАО САМ ДА ТЕ ВИ-
ДИМ ЈЕР ЈЕ ЗАО
ГЛАС О ТЕБИ ПРЕШАО
И НАШЕ ГРАНИЦЕ!

ВИДЕО СИ МЕ!
ДИЛАТ
ЛАРАТЕ,
ДОНЕСИ
КОЛАЦ!

НЕ ЖУРИ
ТОЛИКО ДА
МЕ ПО-
ШАЉЕШ У
РАЈ, О
ВЕЛИКИ
ВЕЗИРЕ...

ОДМАХ,
ПОСПО-
ДАРУ!

... ЈЕР ЈА МОГУ
ДА С НОВЕ ТВО-
ЈЕ ПРЕТВОРИМ
У СТВАР-
НОСТ!

МОЈЕ
СНОВЕ
ДА
ПРЕТВО-
РИШ
У
СТВАР-
НОСТ...
МО-
ЖЕШ?

НЕ
БАШ ЈА
ЛИЧНО...
ВЕЕ ОВА
АМАЈ-
ЛИЈА!

ДОБИЛИ СМО ЈЕ
ПРЕКО ЈЕДНОГ ШПА-
НА КОЈИ ЈЕ У
ТАТАРИЈИ ГРАДИО
КУЛЕ ОД ПЕСКА!
СТАВИШ ОВУ
АМАЈЛИЈУ ОКО
ВРАТА...
ЛЕГНЕШ, СПАВАШ,
САЊАШ СВОЈ
САН И ОН ПОС-
ТАНЕ СТВАР-
НОСТ

ДИВНО!
СЈАЈНО!
ВЕЛИ-
ЧАН-
СТВЕ-
НО!

ДА!
182.857
ПИЈА-
СТРИ!

ПОСПО-
ДАРУ!
НЕ!

РАЗУМЕ
СЕ ДА
НЕ... ПО
ТУ
ЦЕНУ!

ДОБРО И ТИМ
ПОРЕ! ПОЗНАЈЕМ
ЈЕДНОГ ИСПИТИВАЧА
ЈАВНОГ МЊЕЊА
КОРА ЋЕ
ВЕРОВАТНО
ИНТЕРЕ-
СОВАТИ...

ЧЕКАЈ!
КУПУ-
ЈЕМ
ЈЕ!

ОДЛИЧНО! 182.858
ПИЈАСТРИ!

57

58!
ЦЕНА
ЗЛАТУ
ЈЕ
СКО-
ЧИ-
ЛА!

САМО ПАЗИ! АМАЈЛИЈА
ВАЖИ САМО ЗА СНОВЕ,
ПРАВЕ СНОВЕ...
НИКАКО ЗА
САЊАРИЈЕ! И НЕМОЈ
ДА ПОБРКАШ
ЖЕЉЕ СА
СНОВИМА!

А АКО ТИ САН КОЈИ
САЊАШ НЕ ОДГОВАРА, МО-
ЖЕШ ГА ИЗБРИСАТИ!
САМО ДРЕКНИ „КУКУ-
РИКУ“ И СТВАРНОСТ
НЕСТАНЕ ЗАЈЕДНО СА
СНОМ... 56,57,58...
У ПАРУ ТАЧ-
НО, ПОС-
ПОДАРУ!

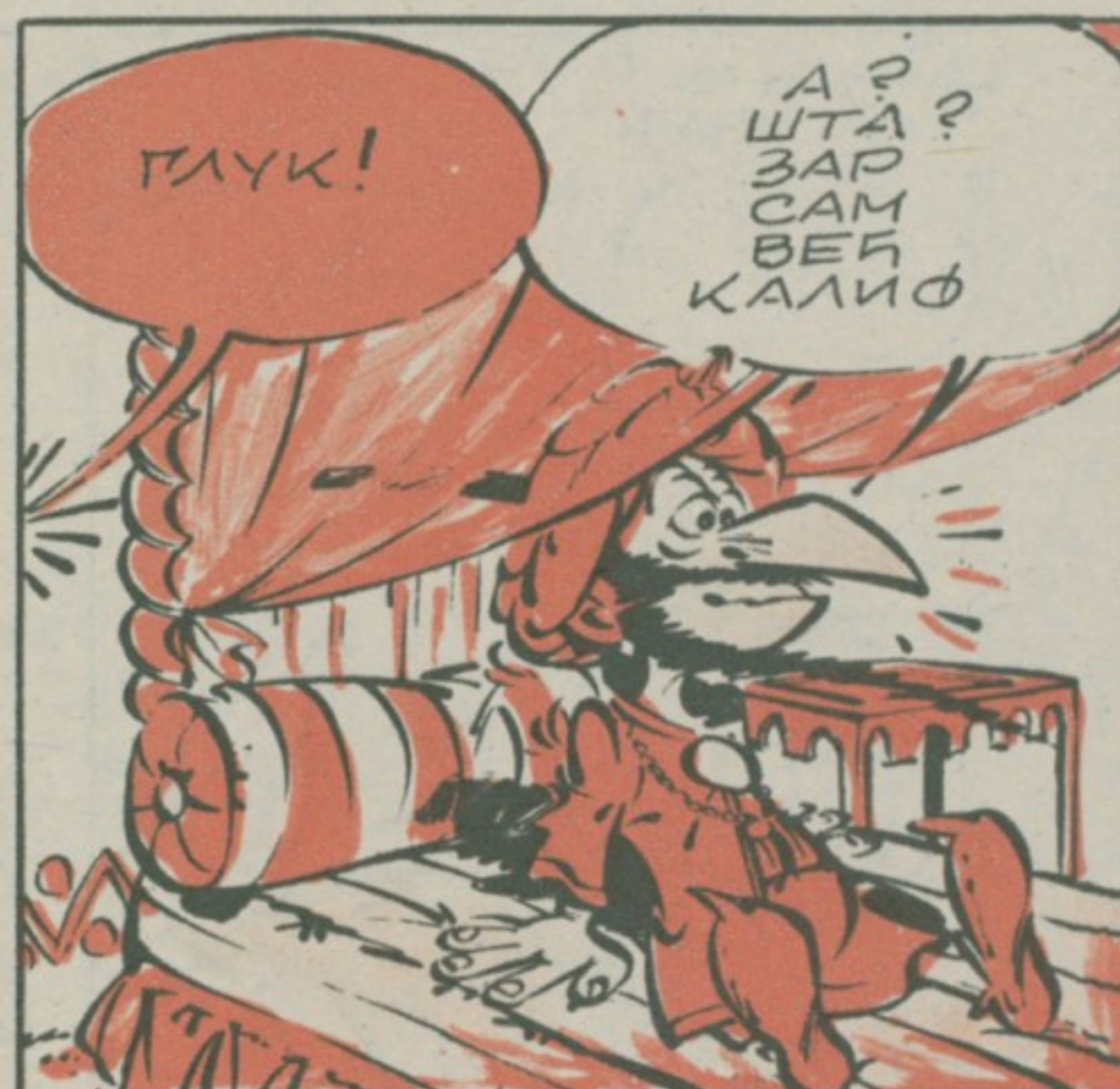
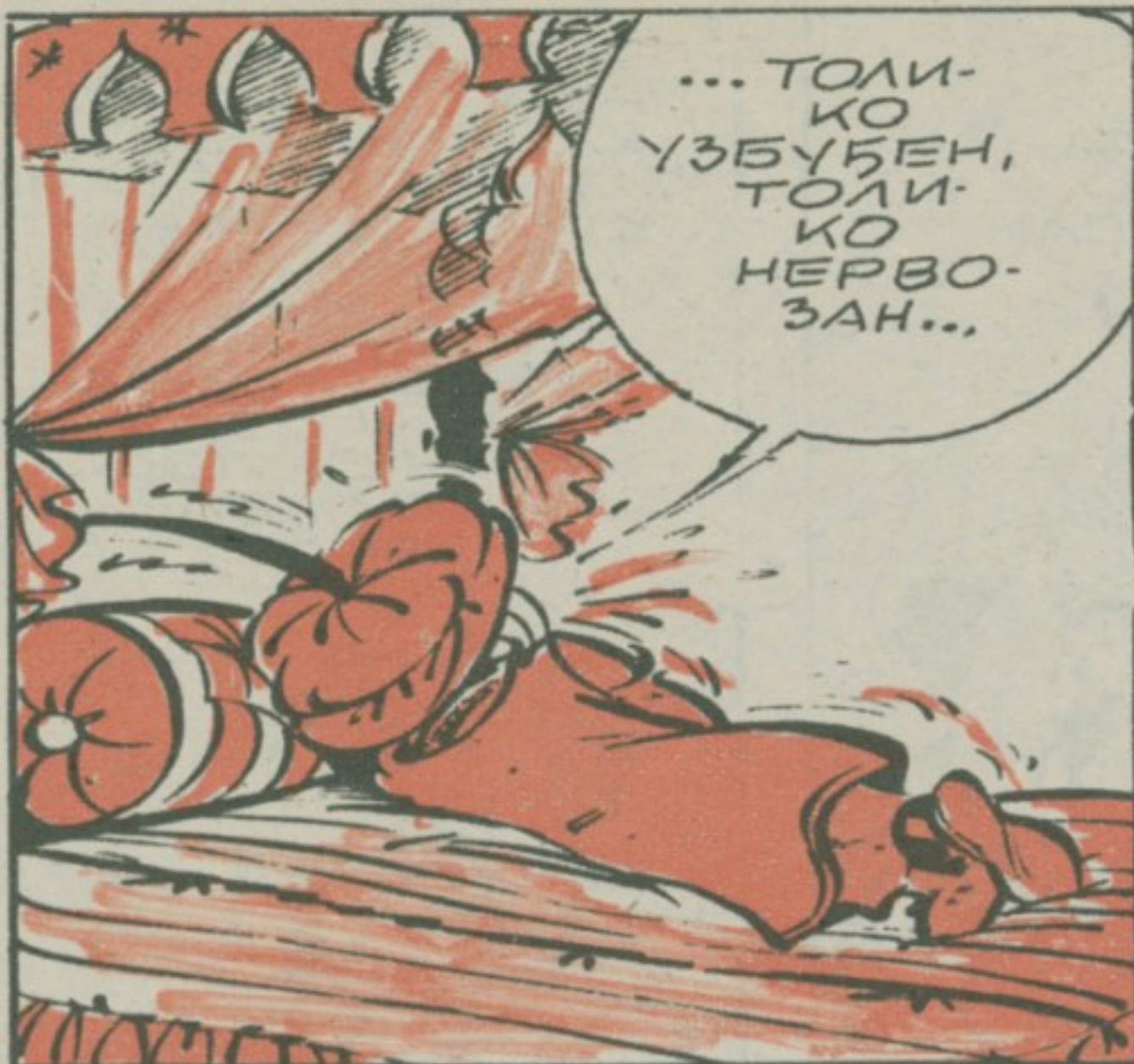

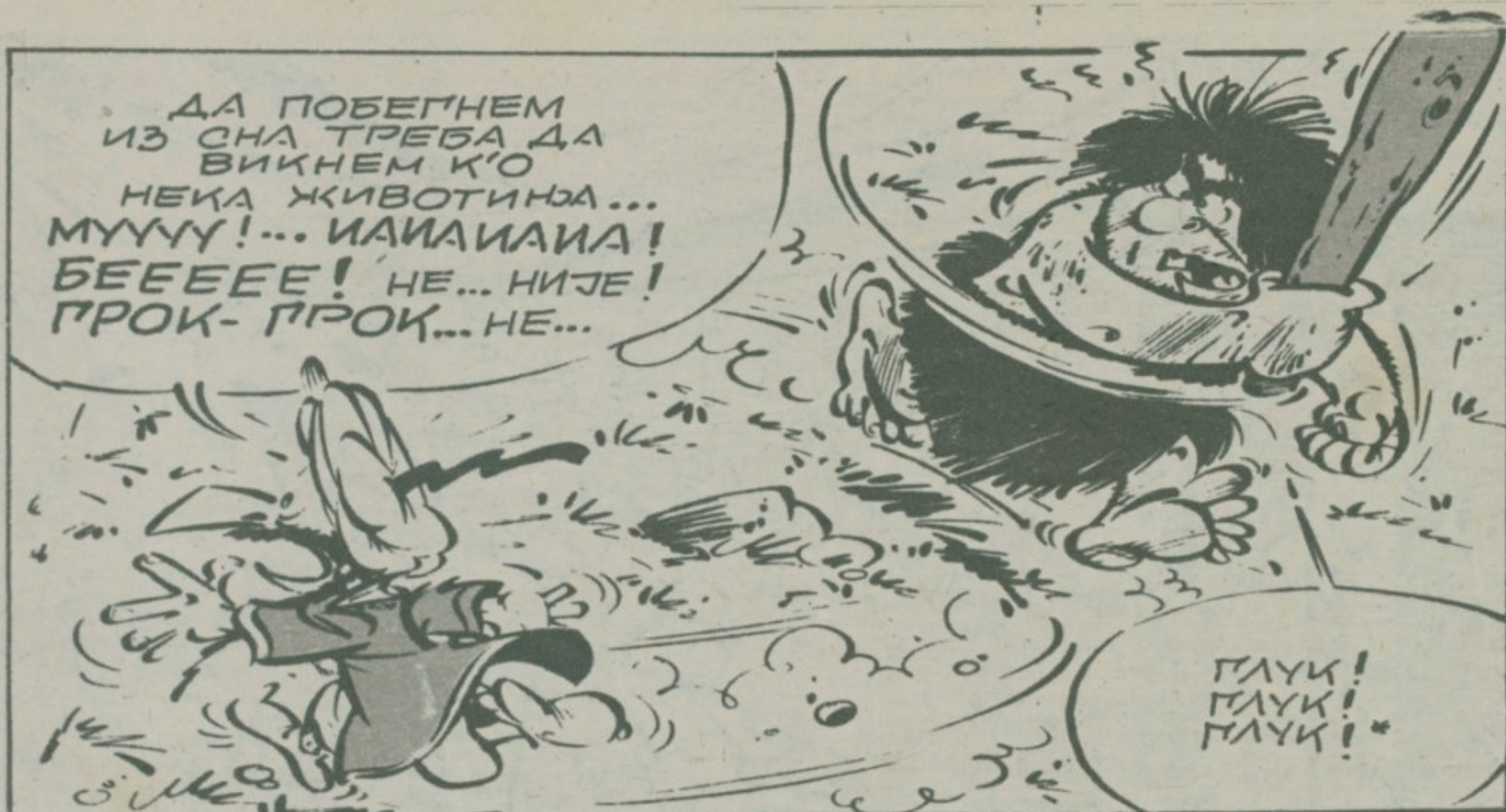
САЊАКУ СВОЈ НАЈЛЕПШИ
САН... НАЈЛЕПШИ САН! ОХ,
КАКВА СРЕЋА!

ПОСПОДА-
РУ!
ЧУЈ-
ТЕ
МЕ...

ОДЛАЗИ!
НЕРВИРАШ МЕ И
СМЕТАШ
МИ ДА
СПАВАМ И
САЊАМ ДА САМ
КАЛИО УМЕСТО
КАЛИФА!

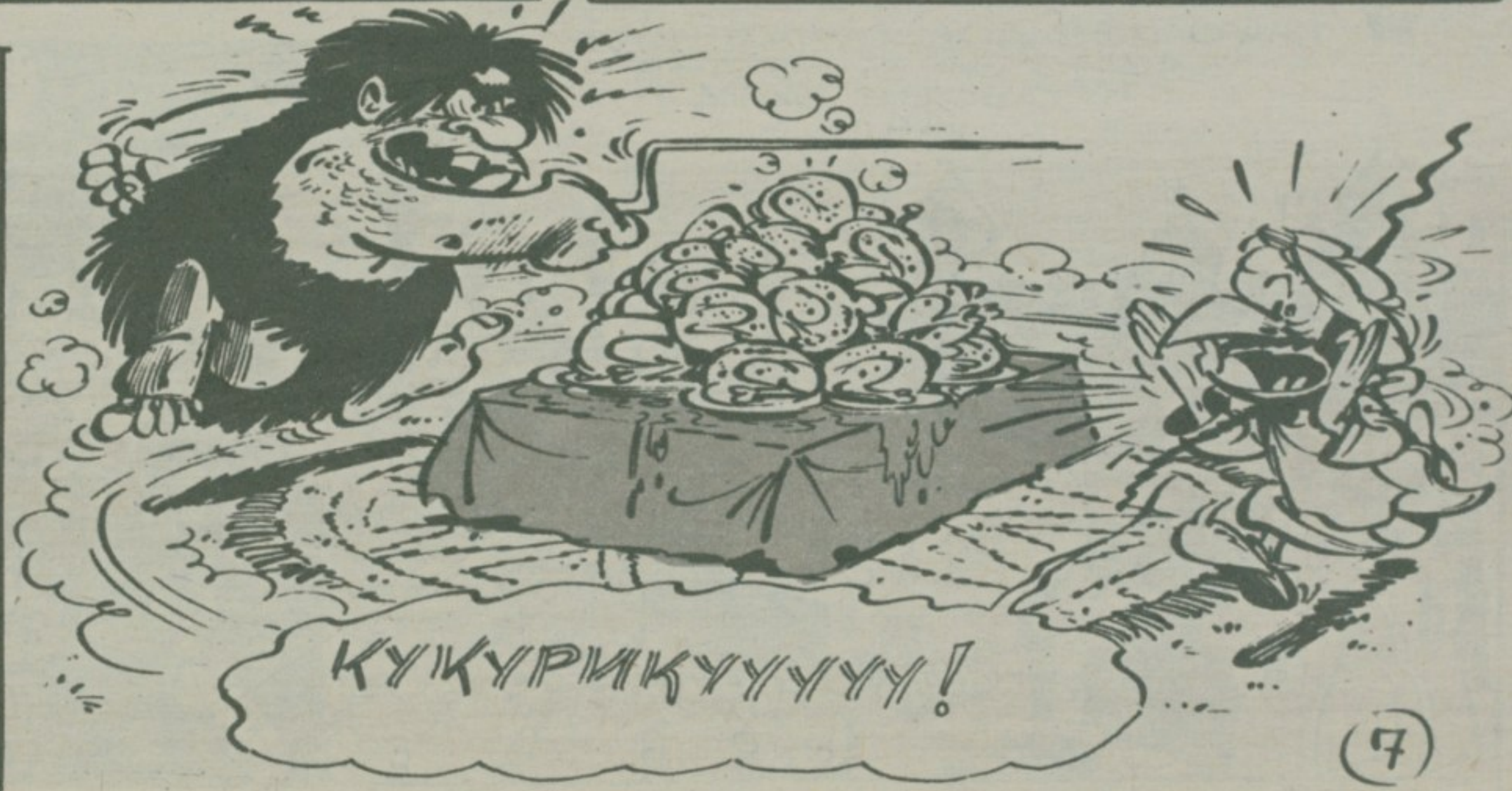
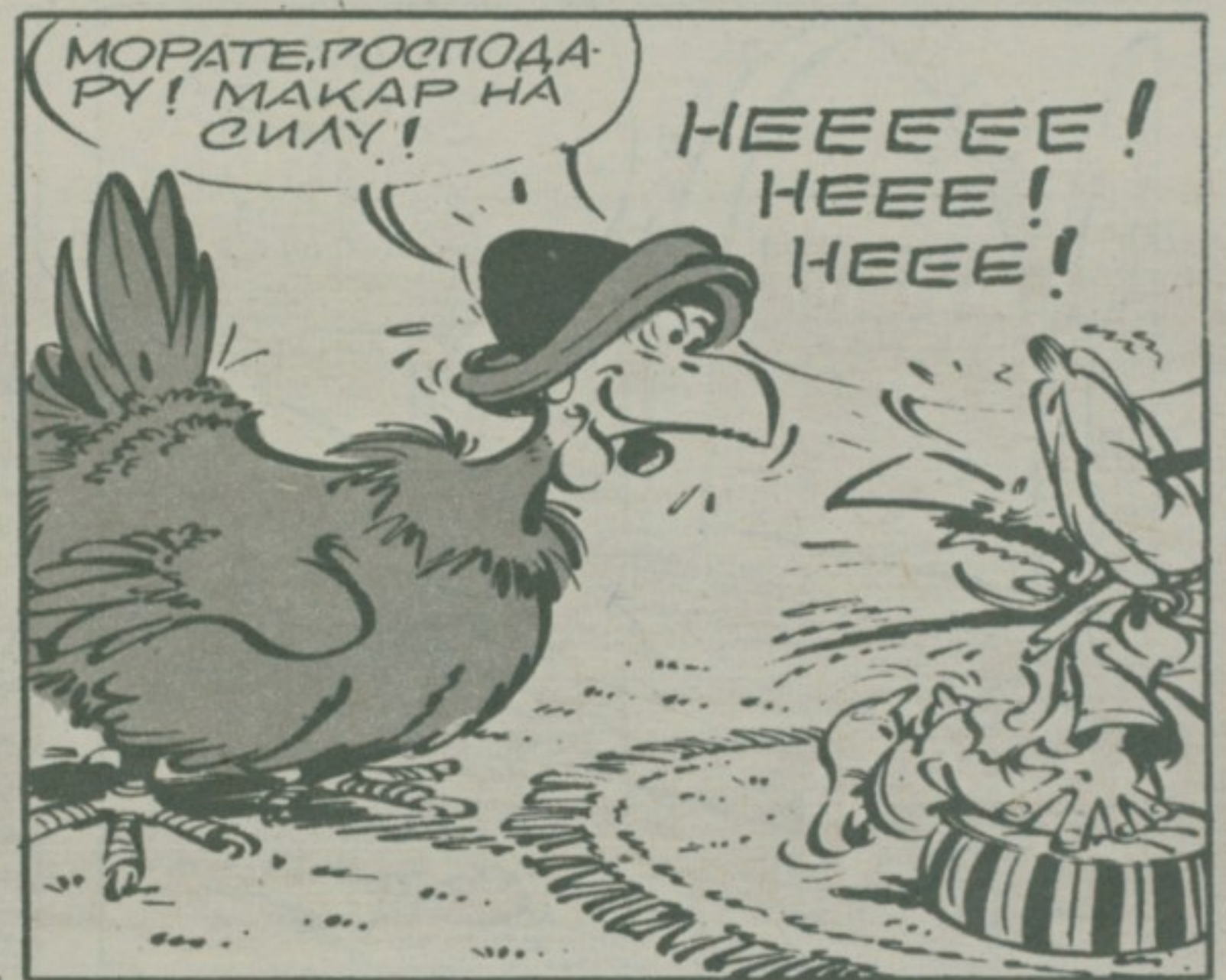
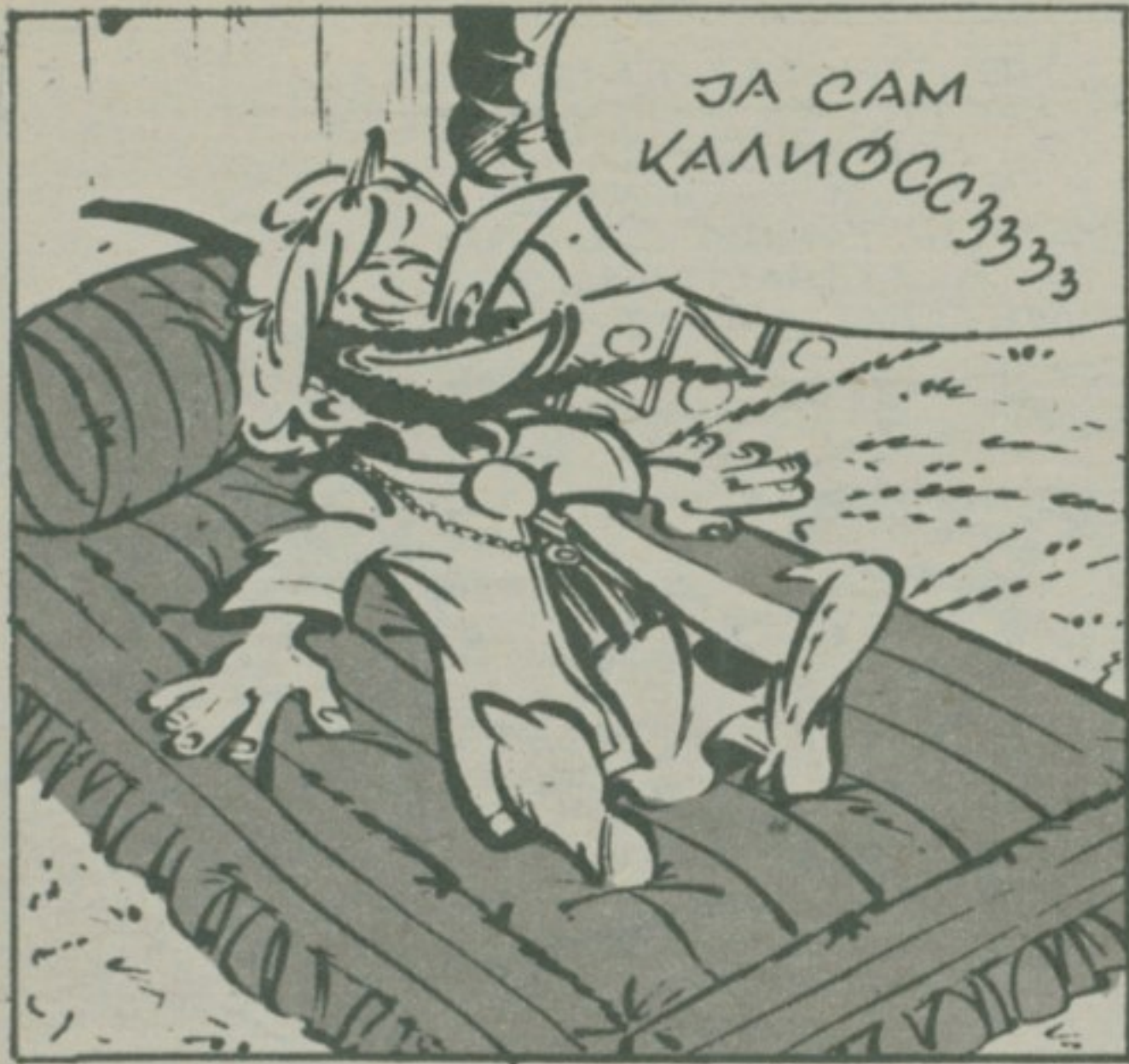

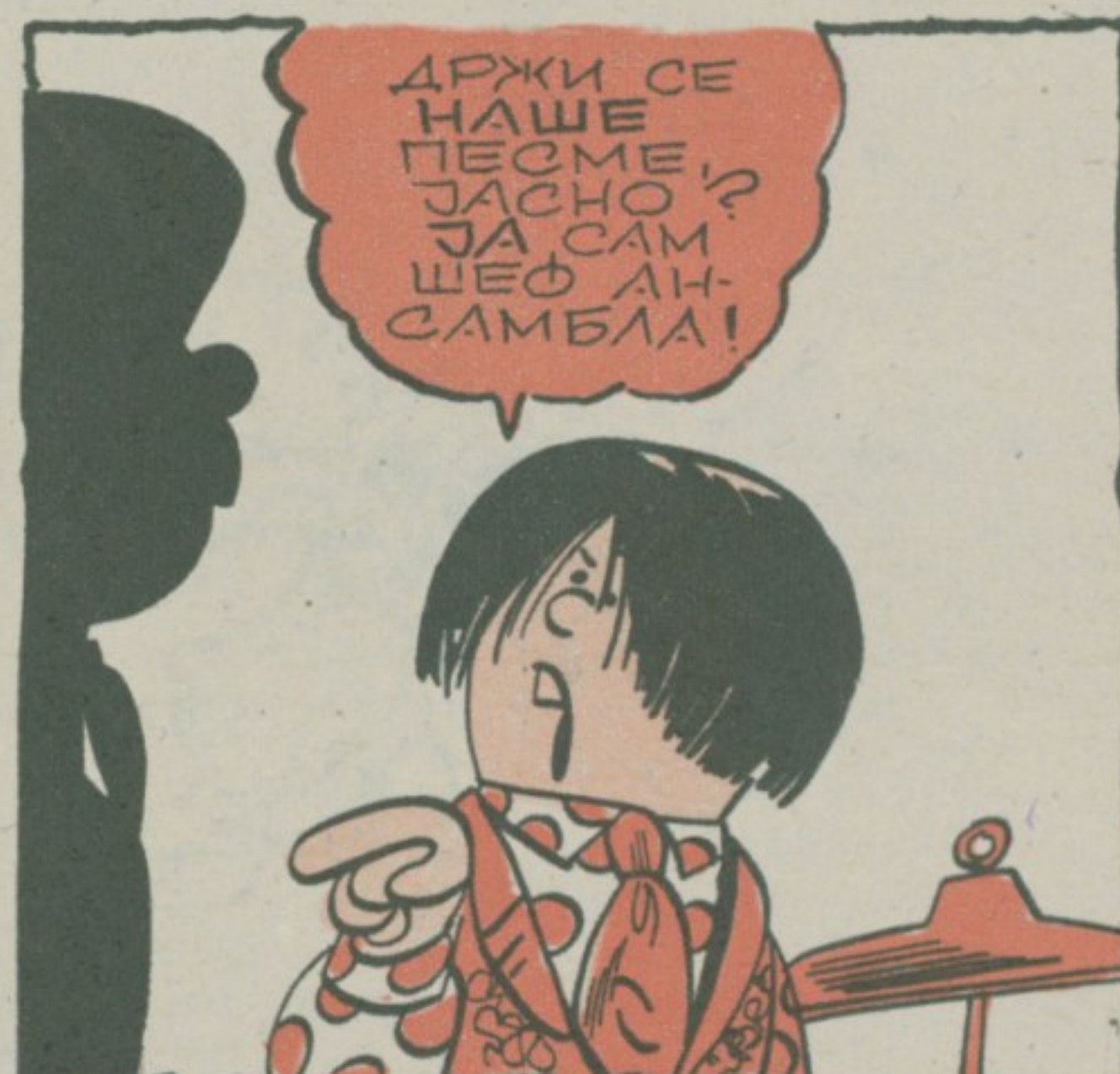
* СА ОВИМ ДИЈАЛОГОМ НЕ БИСМО МОГЛИ ДА ПРЕТЕНДУЈЕМО НА НЕКУ ВЕЋУ НАПРАДУ ЗА КЊИЖЕВНОСТ

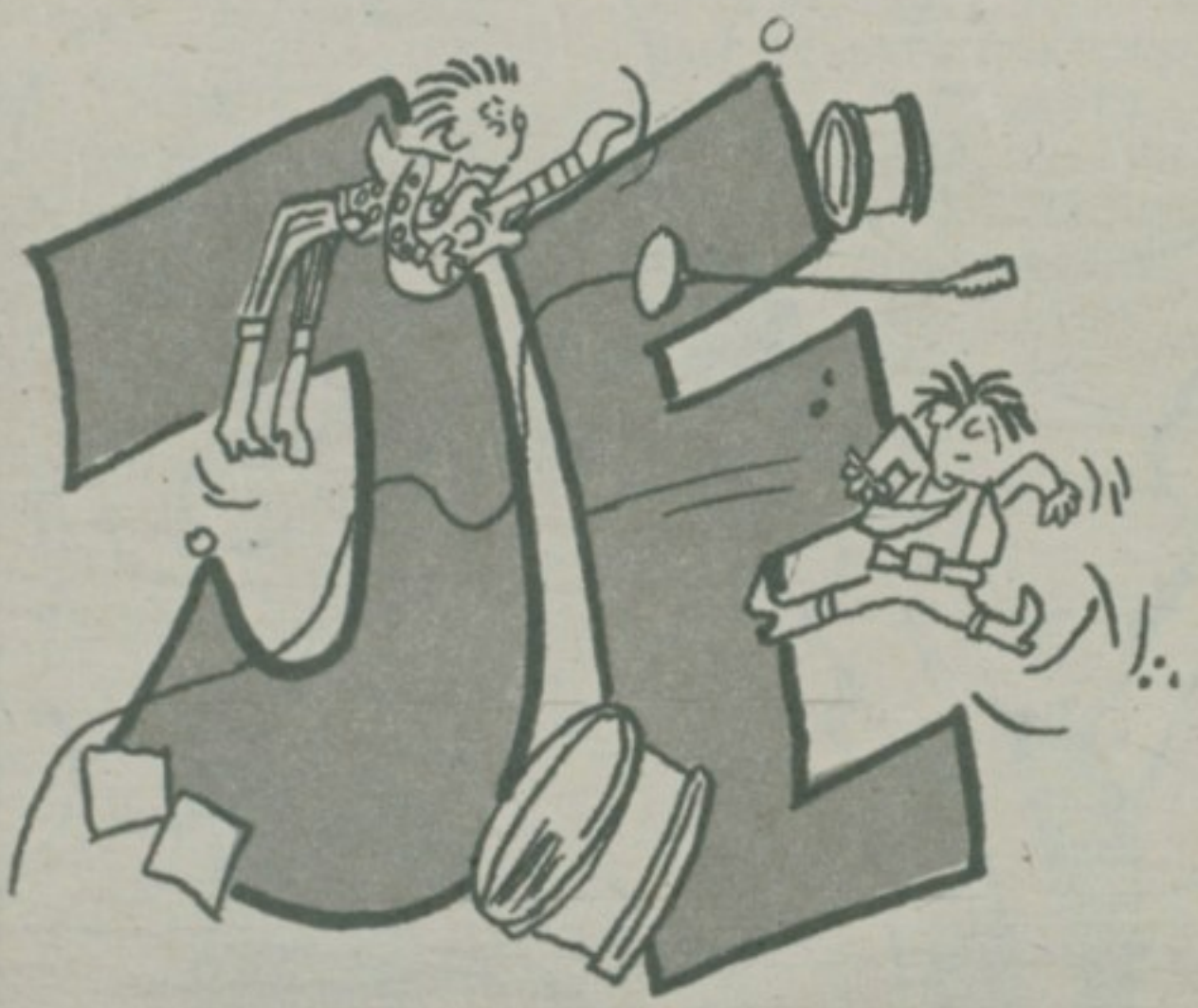
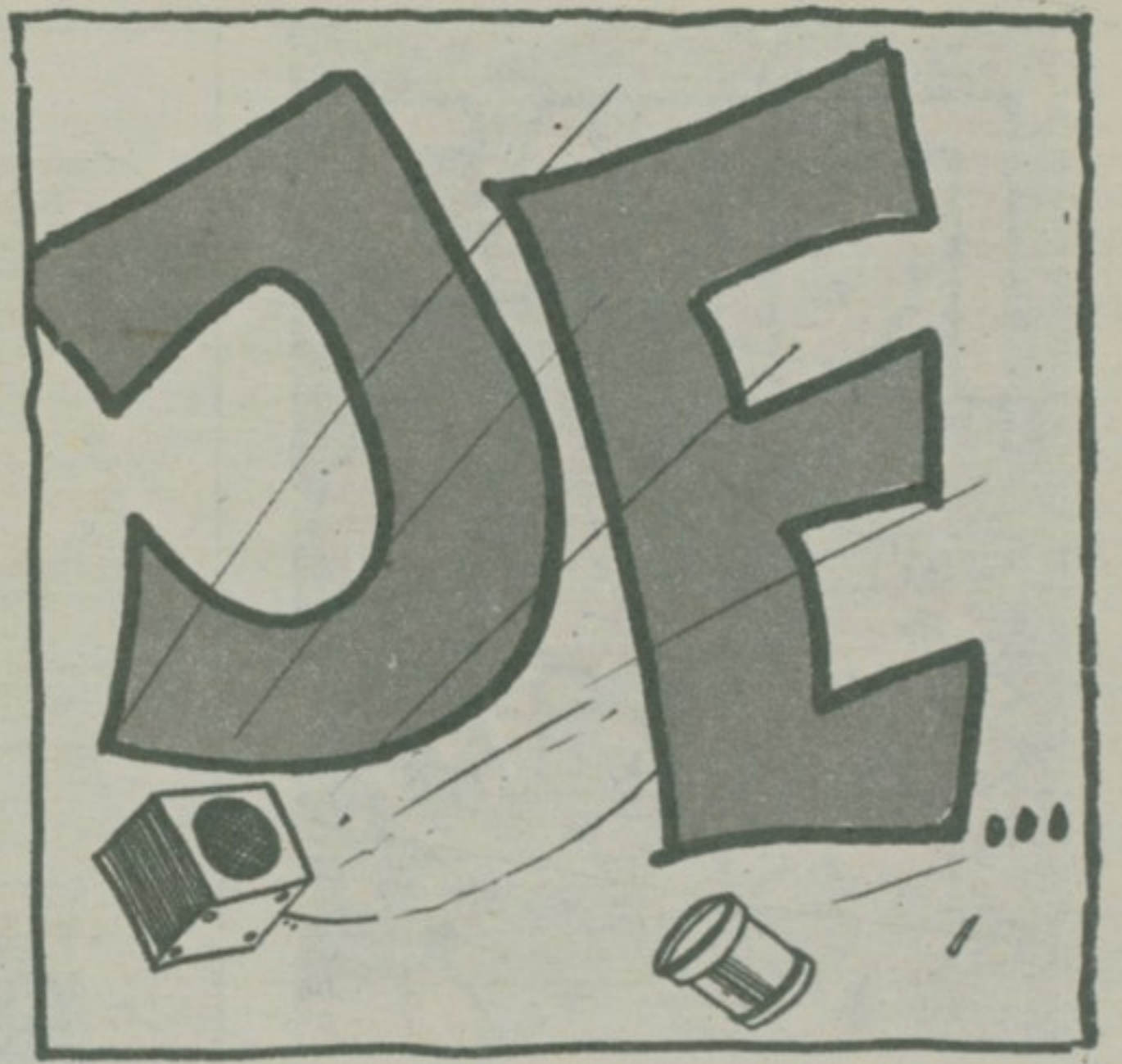

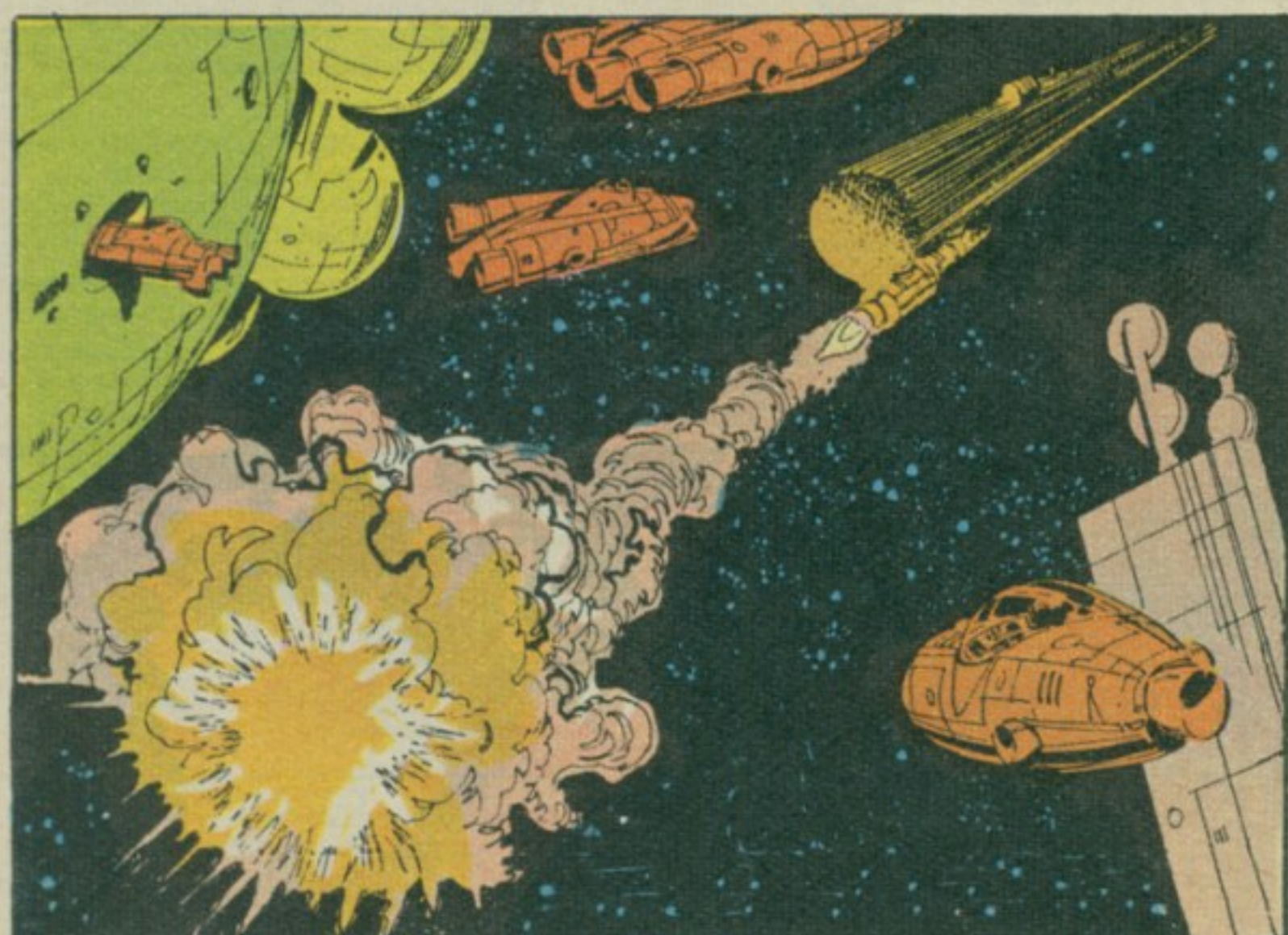

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ДЕЈЛИНА ДОБРОДОШЛИЦА!

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ

КОЛИКО ЗНАШ О ИНДИЈАНЦИМА?

У жељи да вас забавимо и пружимо вам могућност да проверите колико знате о Индијанцима доносимо овај мали наградни тест. Надамо се да питања неће бити тешка јер је ЗАБАВНИК о Индијанцима много пута писао. Уз свако питање у овом тексту налазе се и по три одговора. Твој задатак је да на дописници наведеш само тачне одговоре. На пример: у питању А тачан одговор је ??? (у одговорима треба навести само бројке).

А) ОВАЈ ИНДИЈАНСКИ ШАТОР ЗОВЕ СЕ:

1. зебулон
2. калумет
3. типи

В) ГОДИНЕ 1860. ПОНИ-ЕКСПРЕС БИО ЈЕ:

1. поштанска служба у којој су курири на коњима дневно прелазили и по 125 км
2. железница коју су вукли коњи у Стеновитим планинама
3. обед с ногу који су узимали каубоји у долинама Дивљег запада

С) ЛУЛА ЈЕ ИНДИЈАНЦИМА СЛУЖИЛА:

1. да би једноставно на њу пушили
2. да би се помоћу димова које су из ње испуштали договарали са суседним племенима
3. као знак да је млади Индијанац примљен у редове ратника

Д) ПРАВО ИМЕ БУФАЛА БИЛА БИЛО ЈЕ:

1. Кид Карсон
2. Дејви Крокет
3. Вилијем Коди

Е) ПРИМИТИВНА ИНДИЈАНСКА КОЛА ИМАЛА СУ:

1. два точка
2. четири точка
3. уопште нису имала точкове

Ф) АМЕРИКАНЦИ СУ САТЕРАЛИ НЕКА ИНДИЈАНСКА ПЛЕМЕНА У РЕЗЕРВАТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ КОЈА СЕ НАЛАЗИ У ДРЖАВИ:

1. Тексас
2. Оклахома
3. Охајо

Г) ЧУВЕНИ ЦЕРОНИМО БИО ЈЕ ПОГЛАВИЦА:

1. Сијукса
2. Прбушених носева
3. Апача

Н) БЕЛИ ДОСЕЉЕНИЦИ СУ У ПОЧЕТКУ ЗВАЛИ ИНДИЈАНЦЕ ЦРВЕНОКОШЦИМА:

1. зато што им је кожа била тамнија него у белих људи
2. зато што су своју кожу бојили црвеном бојом
3. зато што су они звали беле људе „бледоликима“.

Дописницу са одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, п. факс 124 до 15. маја ове године.

Међу читаоцима који буду тачно одговорили на свих осам питања из теста извући ће се добитници награда.

I НАГРАДА СЕСТРЕ БРОНТЕ (пет књига: Џејн Ејр, Шерли, Вилет, Оркански висови и Станарка напуштеног замка).

II НАГРАДА ОДАБРАНА ДЕЛА ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА ЗМАЈА (у 8 књига).

III НАГРАДА ДЕЛА МИХАИЛА ЛАЛИЋА (Зло пролеће, Лељинска гора, Свадба, Хајка).

МУЗИЧКА ПОШИЉКА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните наруџбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе.

Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЉКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној наруџбеници можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручујете (лонг-плеј или мале плоче, поп, забавна или народна, класична, без-музика).

Цена плоча преко Забавника иста је као и у радњама! Важно је да ваша наруџбина не сме бити мања од 50 динара, пошто поштарину не плаћате ви него ми. Али ако наручите плоче за 100 динара, добијате још једну на поклон, за 150 динара, две плоче, за 200 динара три, итд.

Нажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

**ВАША НАРУЏБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА
ОД 50 ДИНАРА, ПОШТО ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ
ВИ НЕГО МИ.**

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручујем плоче под бројевима:

за укупну суму од _____ динара, коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

(Име и презиме)

(Пошта, број и место)

(Улица и број)

Датум

Потпис

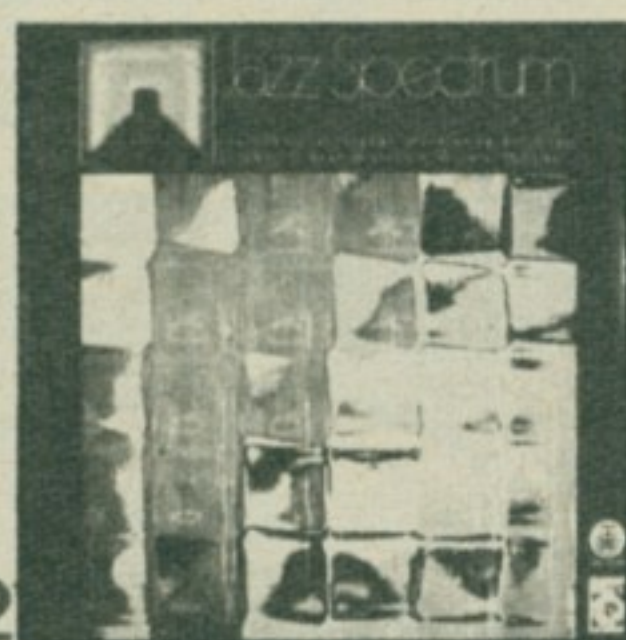
Наруџбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

41

DIZZY GILLESPIE

42

FAMOUS JAZZ VOCALISTS, No 2 L. Armstrong — J. Teagarden — W. Herman — J. Rushing — J. Williams — Al Hibbler — B. Henderson — M. Torme — B. Eckstine

43

LOUIS ARMSTRONG

44

FAMOUS JAZZ VOCALISTS, No 1 E. Fitzgerald — A. O'Day — P. Bailey — B. Holiday — M. Ann — Mc Call — B. Dearie

ЗАБАВНИКОВА

ПРОДАВНИЦА

ПЛОЧА

45

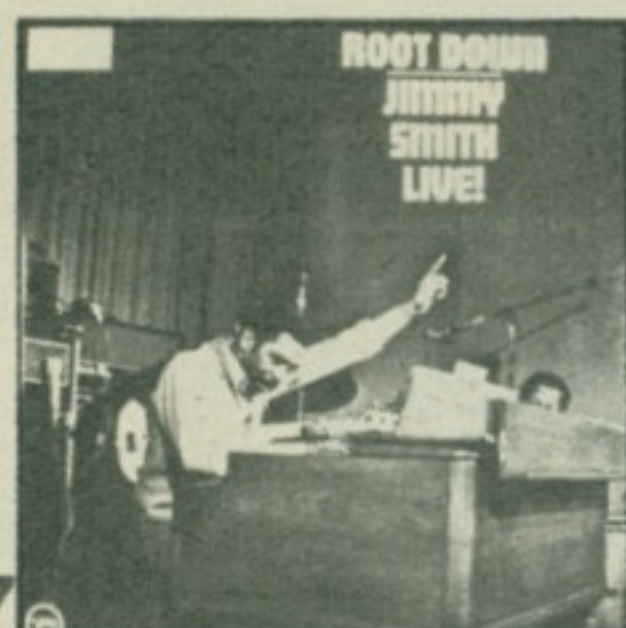
NEW ORLEANS CLASSICS Kid Ory's Creole Jazz Band — George Lewis — Henry Red Allen Orchestra

46

THE VERY BEST OF COUNT BASIE

47

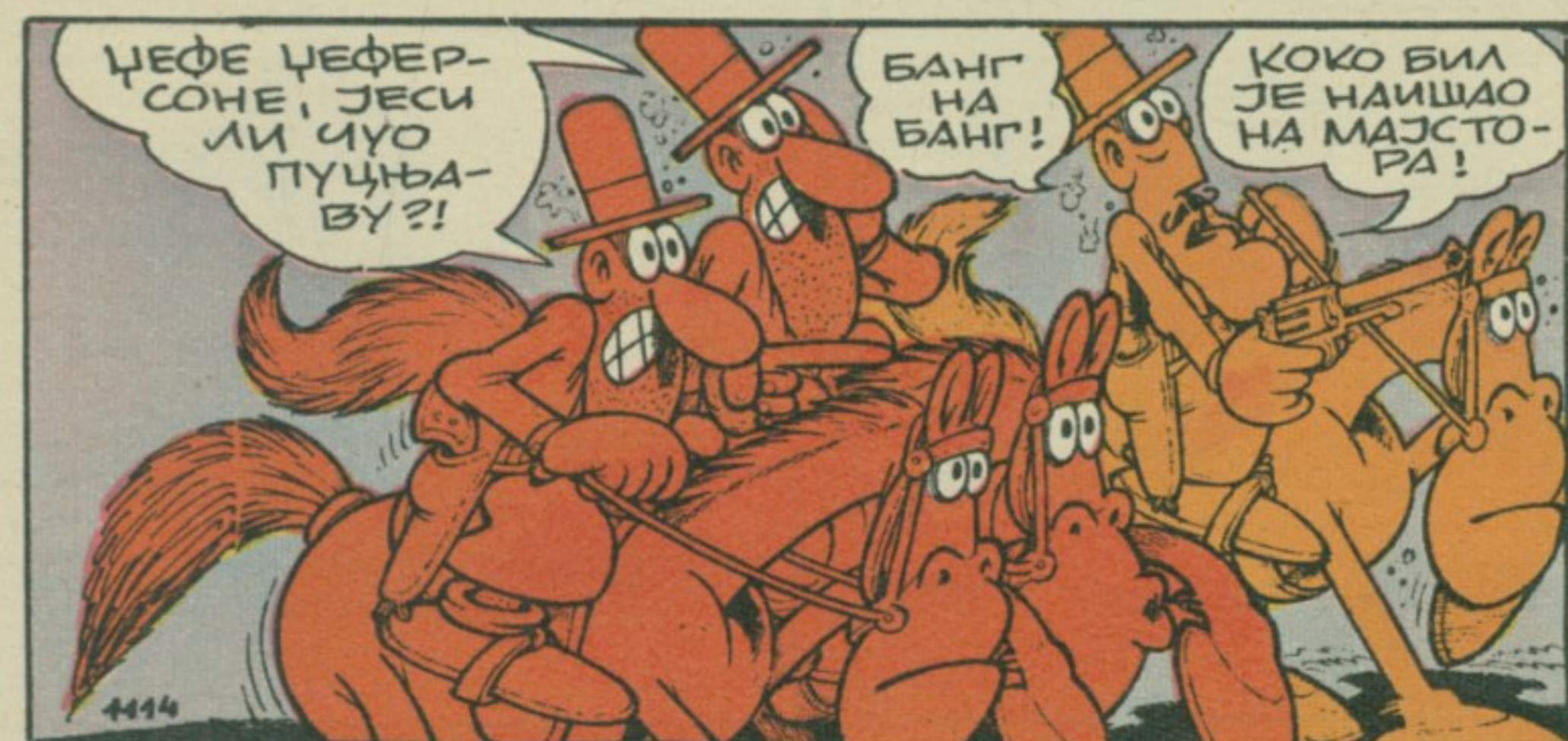
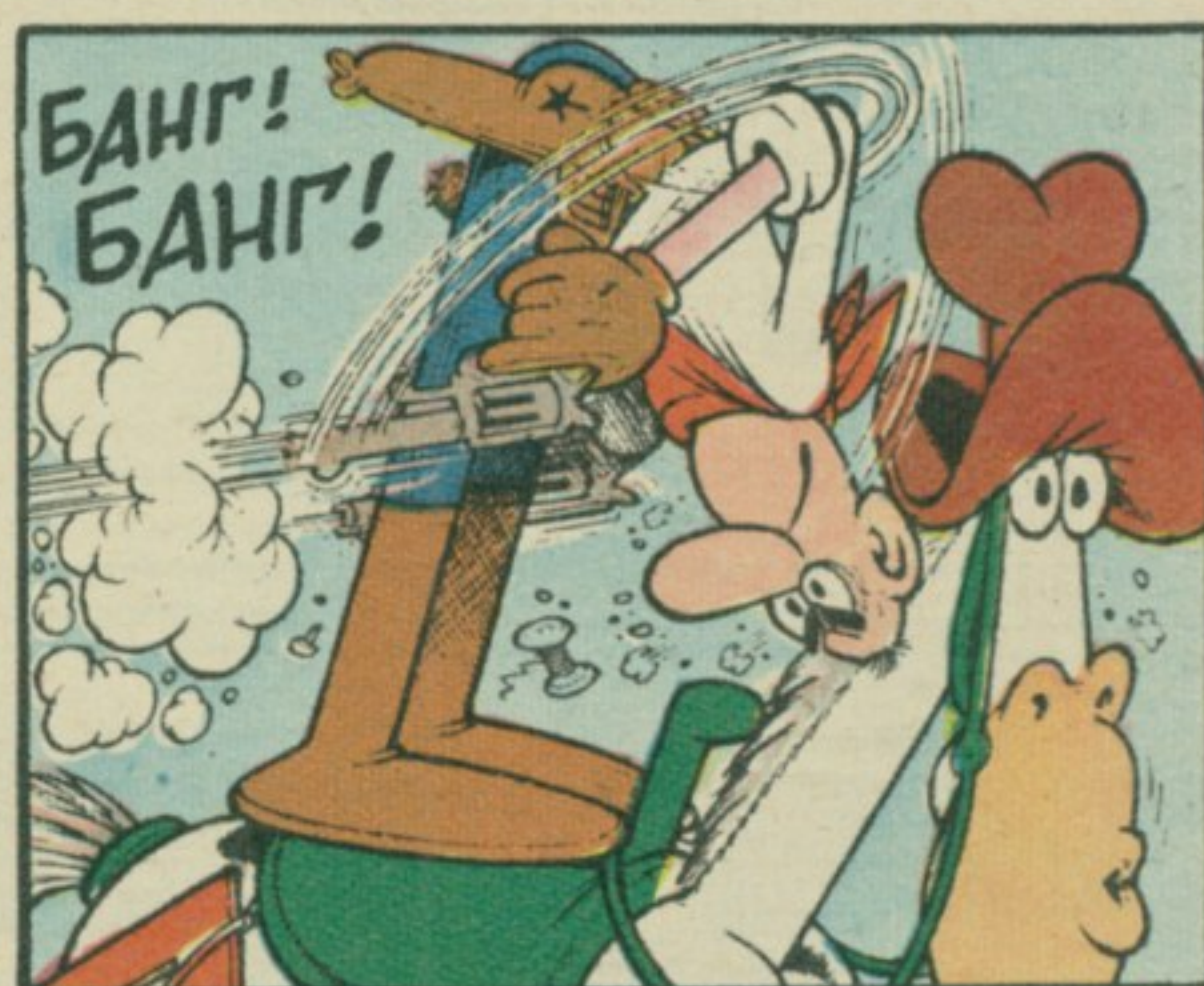
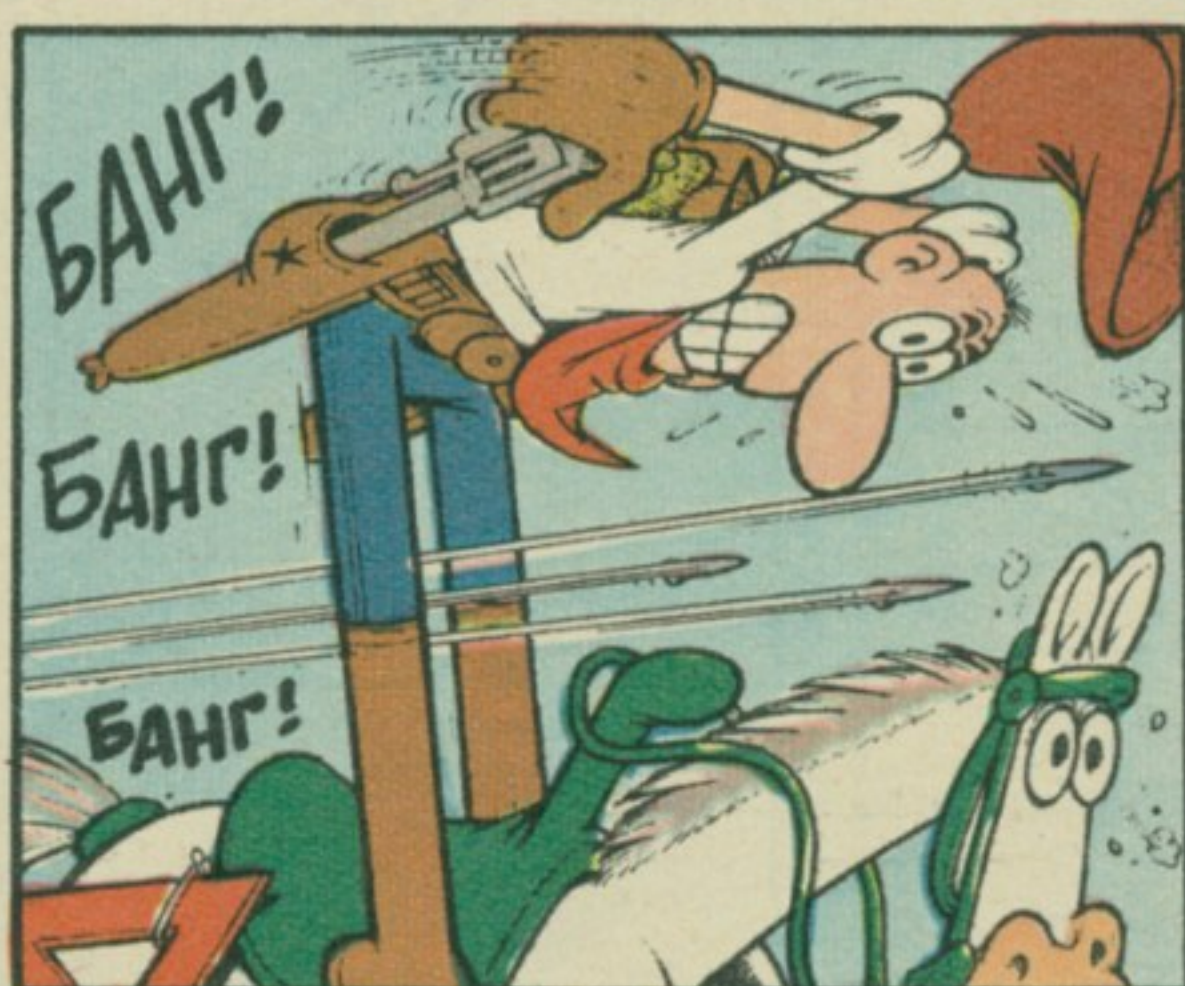
ROOT DOWN JIMMY SMITH LIVE

48

OSCAR PETERSON The Way I Really Play

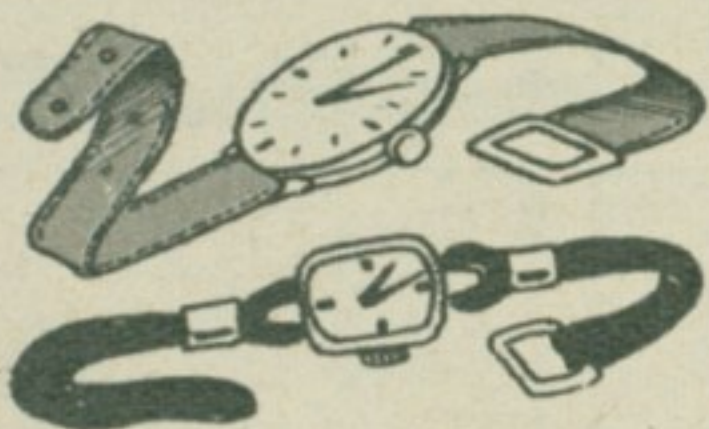
КОКО БИЛ

НАСТАВИКЕ СЕ

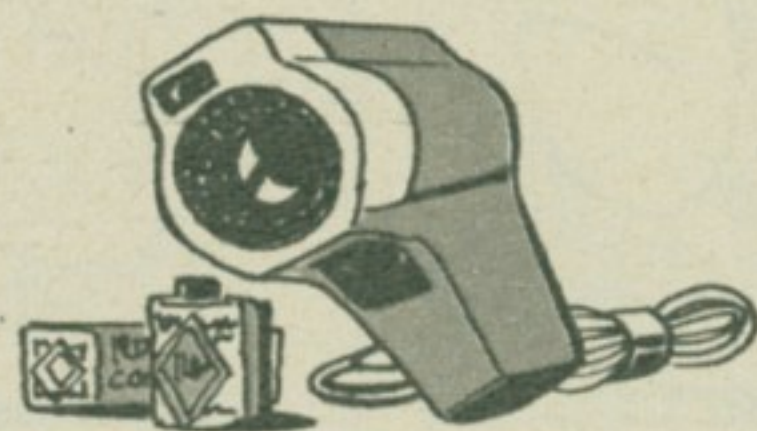
ЧИТАОЦИ ТА

На овим двема странама објављујемо 20 танграма наших читаца, учесника Забавниковог КВИЗ ТАНГРАМА, који је специјални жири оценио као најуспелије а њиховим ауторима доделио следеће награде:

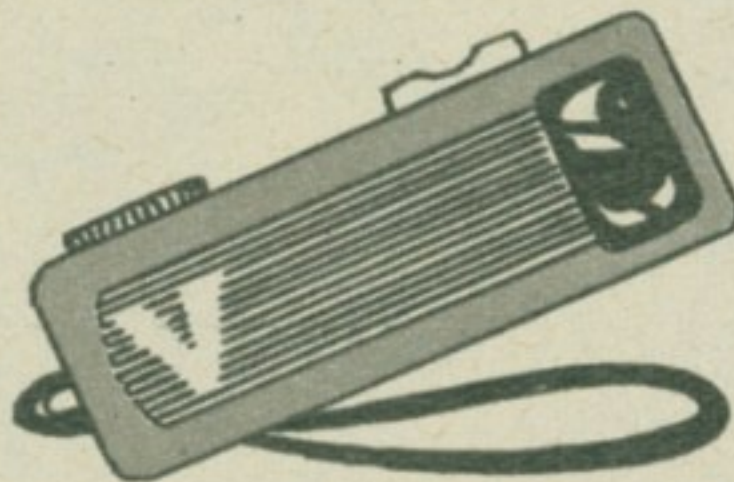
ПО ЈЕДАН РУЧНИ ЧАСОВНИК добили су: 1. БРАНКО ЂОКИЋ, Насеље Милка Протић III/12, Ниш; 2. РУДОЛФ ФЕТЕР, Влај-

ковићева 28, Београд и 3. ЗОРАН ДИКИЋ, Заплањска 14, Београд

ЈАПАНСКУ КАМЕРУ „ВЕРНОН“ са уграђеним аутоматским светломером на батерије добио је: БРАНИСЛАВ ЖИГИЋ, Вртларска 19, Земун

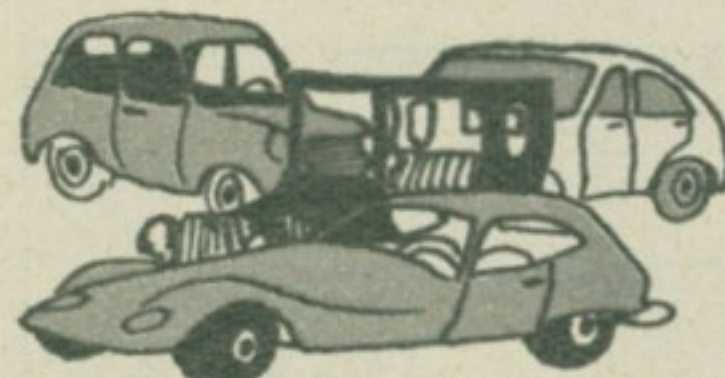
ПО ЈЕДАН МИНИ ШПИЈУНСКИ ФОТО-АПРАТ „ВЕГА“ добили су: 1. СИМО МИХАЉИШИН, Ул. II Крајишке бригаде, Бихаћ;

2. РАДМИЛО МУЛИЋ, Католичка порта 2/II, Нови Сад и 3. ДРАГАНА АНДОНОВИЋ, Св. Марковића 25а Параћин

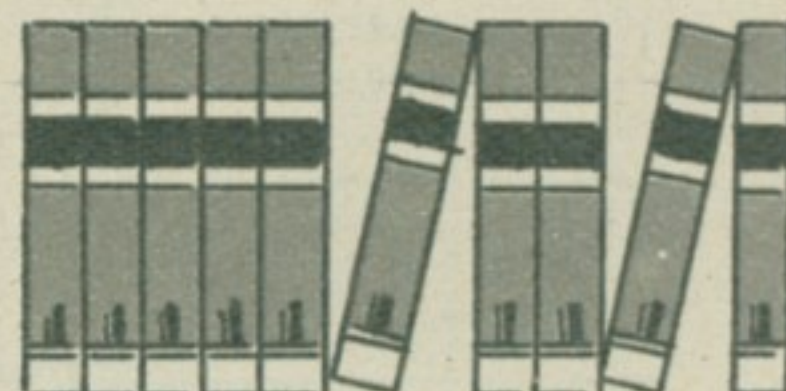
ПО ЈЕДНУ КОЛЕКЦИЈУ МИНИЈАТУРНИХ МОДЕЛА СПОРТСКИХ АУТОМОБИЛА (свака колекција садржи 10 модела из увоза) добили су: 1. ЗОРАН НИКОЛИЋ, Проте Матеје 48, Београд; 2. ИРЕНА ШОВЉАНСКИ, Карађорђева

84/3 Ваљево; 3. ПЕРО ВУКАСОВИЋ, Бањичка 15, Земун; 4. ВЕСЕЛИН БАКОНОВИЋ, Метеризи 37, Улцињ; 5. ДАРКО ТАРАС, Петрова 141, Загреб; 6. ГЕОРГИЈЕ ПЕТРОВИЋ, Жарка Пуцара 43/ц, Београд; 7. БИСЕРКА БЕЈУК, Матошев трг 10/III, Бјеловар; 8. ЗО-

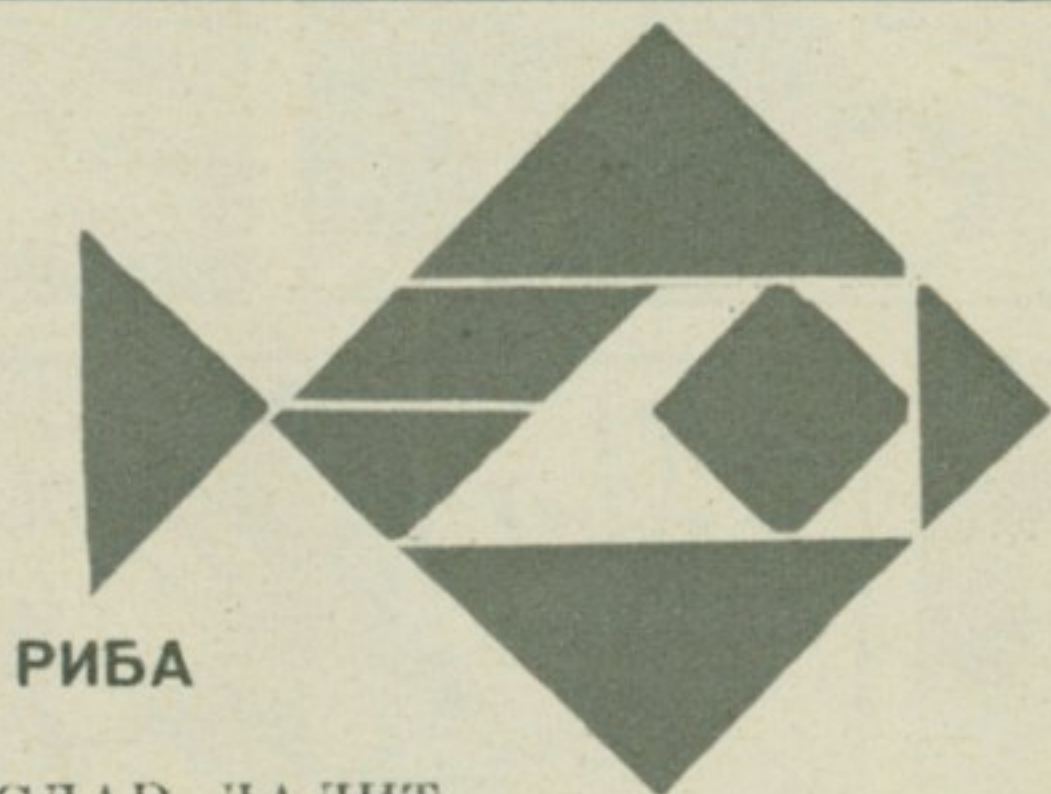

РАН СТОКУЋА, Моше Пијаде 6, Беоцин; 9. ВЛАДАН МИЛИЧЕВИЋ, Мала Иванча код Београда и 10. ДУ-

ШАН ПЕТРОВИЋ, Соње Маринковић 28ц, Нови Бечеј, Банат.

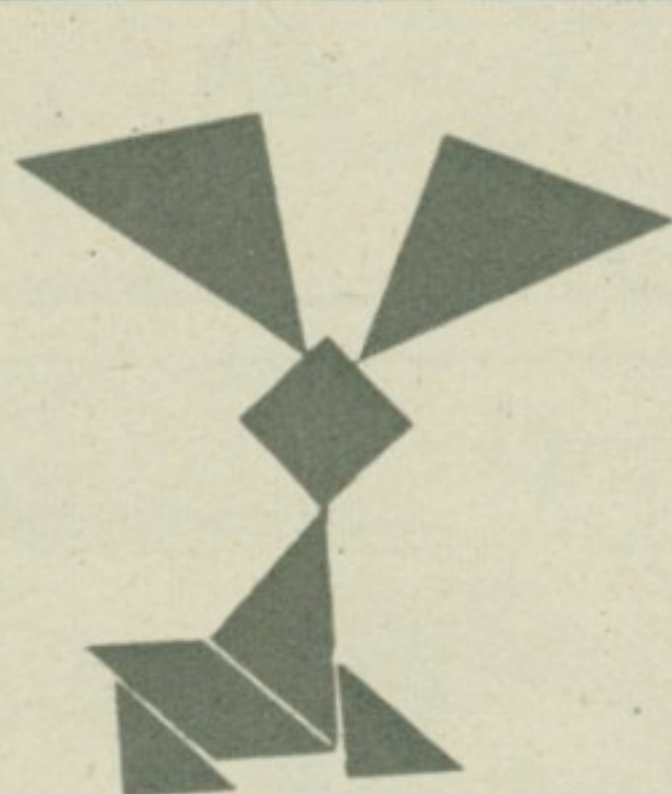

ПО ЈЕДАН КОМПЛЕТ НАРОДНЕ КЊИЖЕВНОСТИ, циклус јуначких народних песама (10 књига) добили су: 1. НЕДИМ СУЉЕВИЋ, Маршала Тита 76, Тузла; 2. ЕДИС ПАЖИН, Трг Стјепана Филиповића С-3, Плоче и 3. БРАНИСЛАВ ЛАЛИЋ, Бурђа Смедеревца 42а, Зрењанин.

РИБА

БРАНИСЛАВ ЛАЛИЋ

ЗЕЦ

ЕДИС ПАЖИН

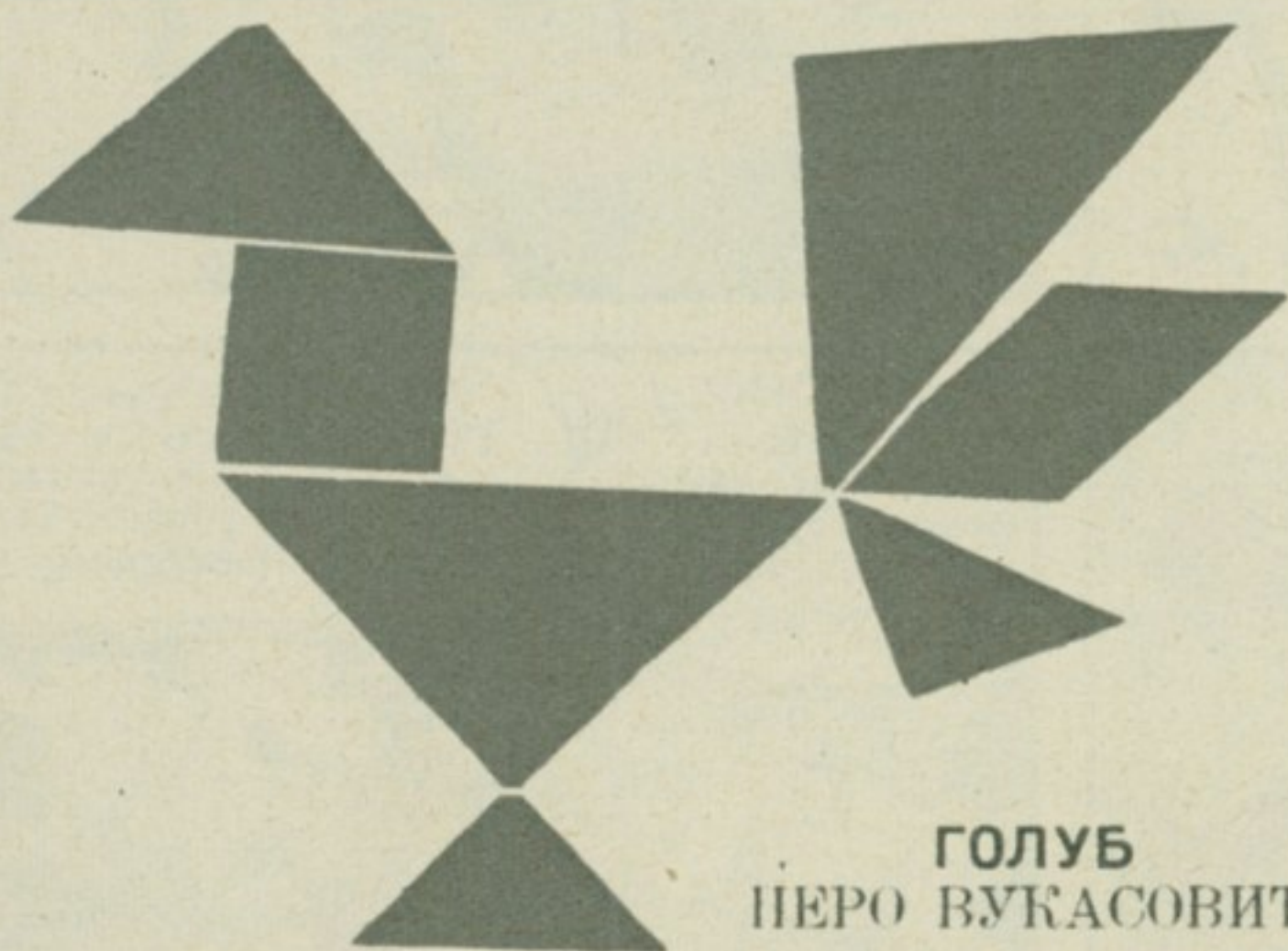
КЛИЗАЧ

ЗОРАН СТОКУЋА

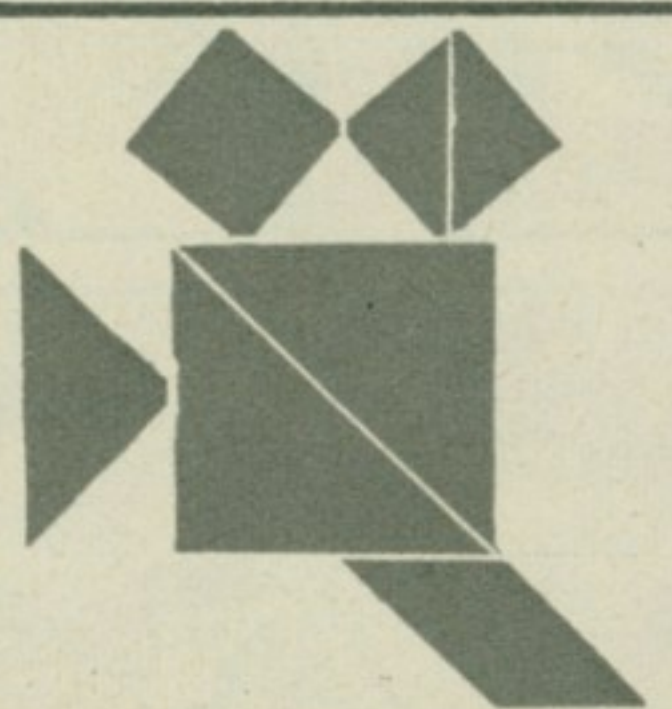
ШПАНСКА ИГРАЧИЦА

ЗОРАН ДИКИЋ

ГОЛУБ

ПЕРО ВУКАСОВИЋ

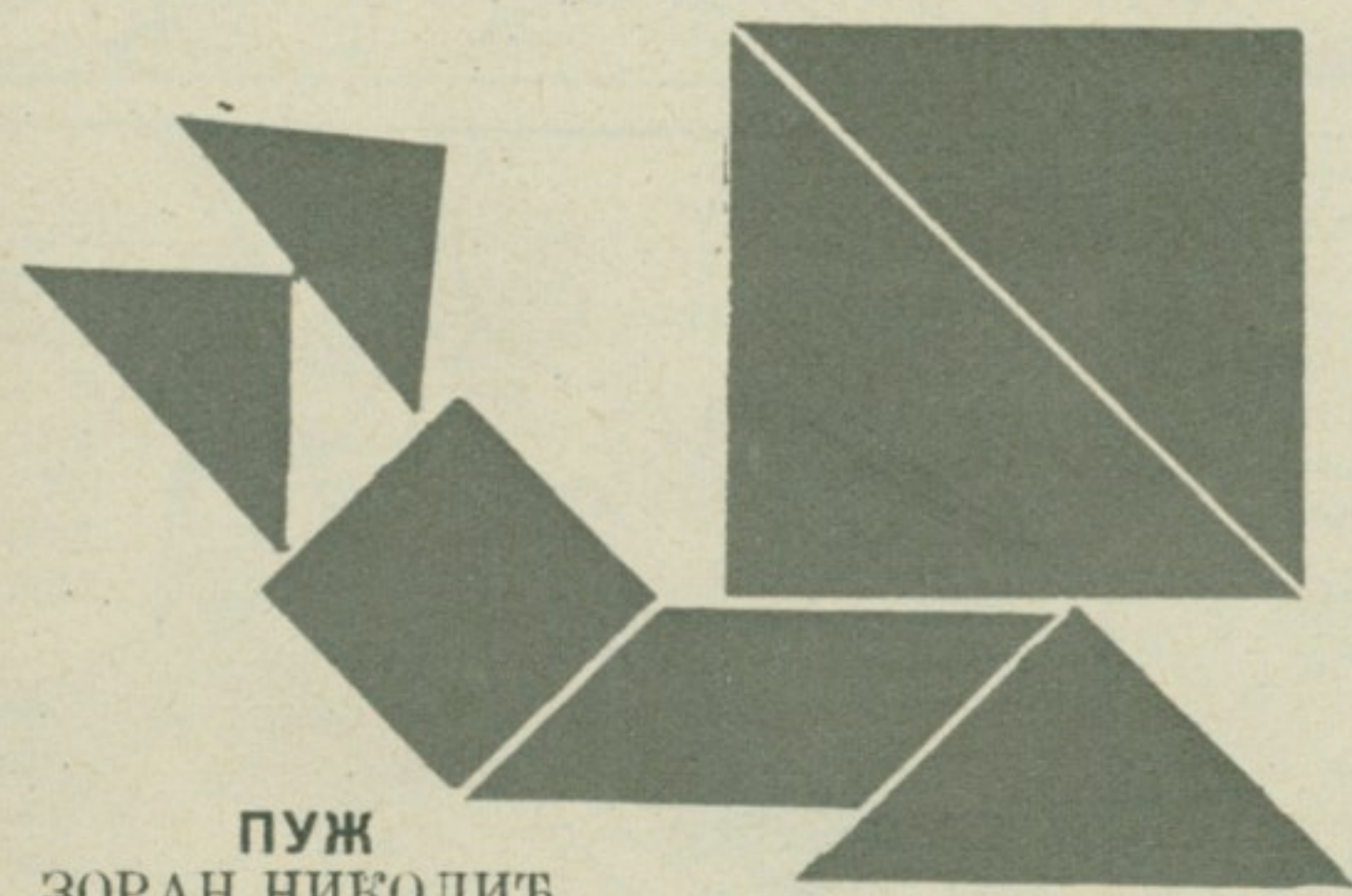
ФИЛМСКА КАМЕРА

СИМО МИХАЉИШИН

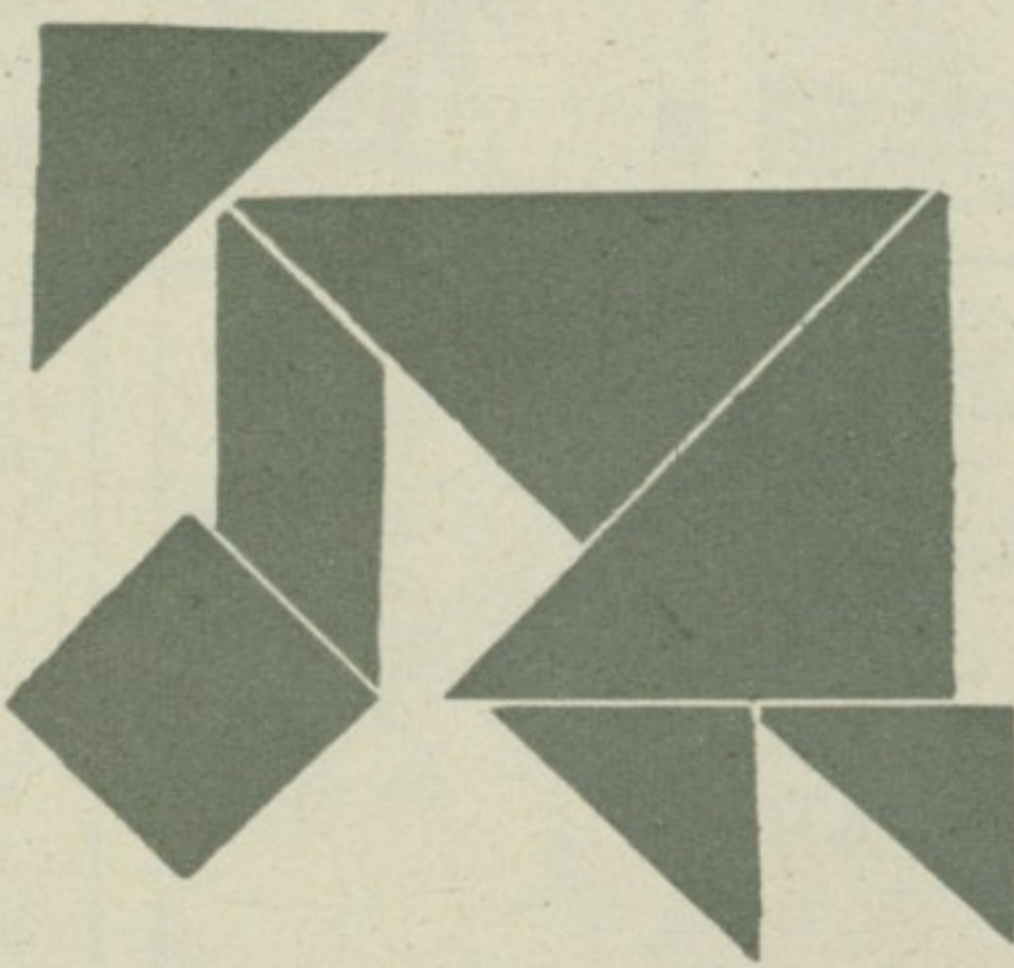
ЈАСТОГ

БРАНИСЛАВ ЖИГИЋ

ПУЖ

ЗОРАН НИКОЛИЋ

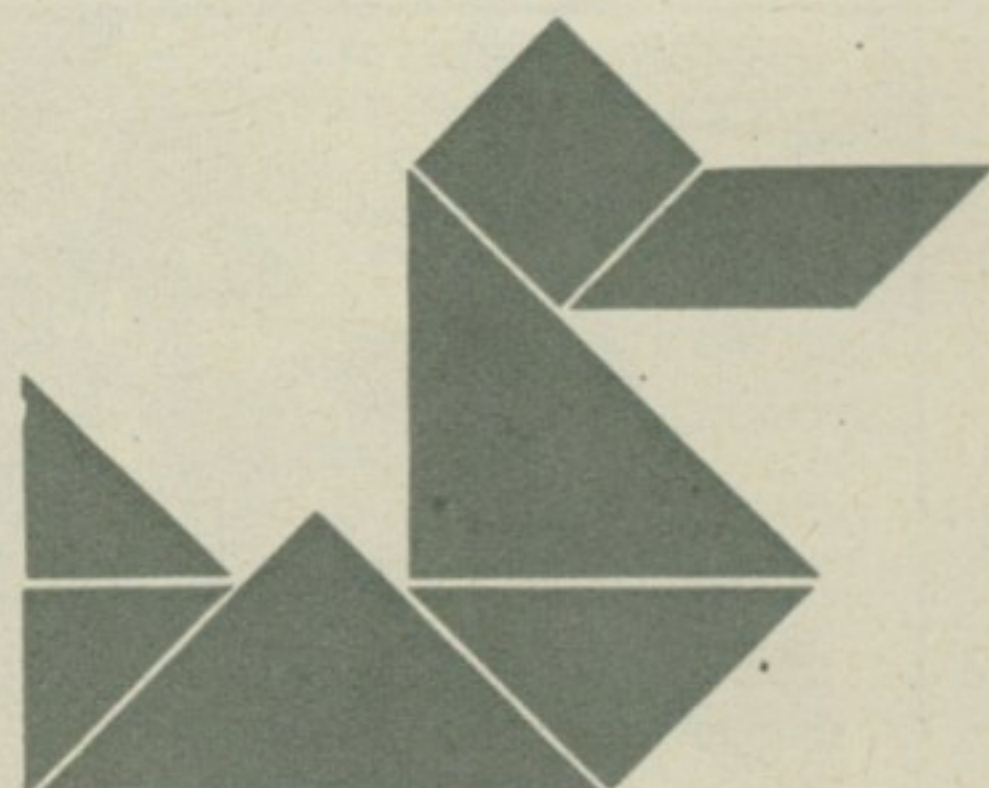

ВИЈЕТНАМАЦ У ОБНОВИ ЗЕМЉЕ

БРАНКО ЂОКИЋ

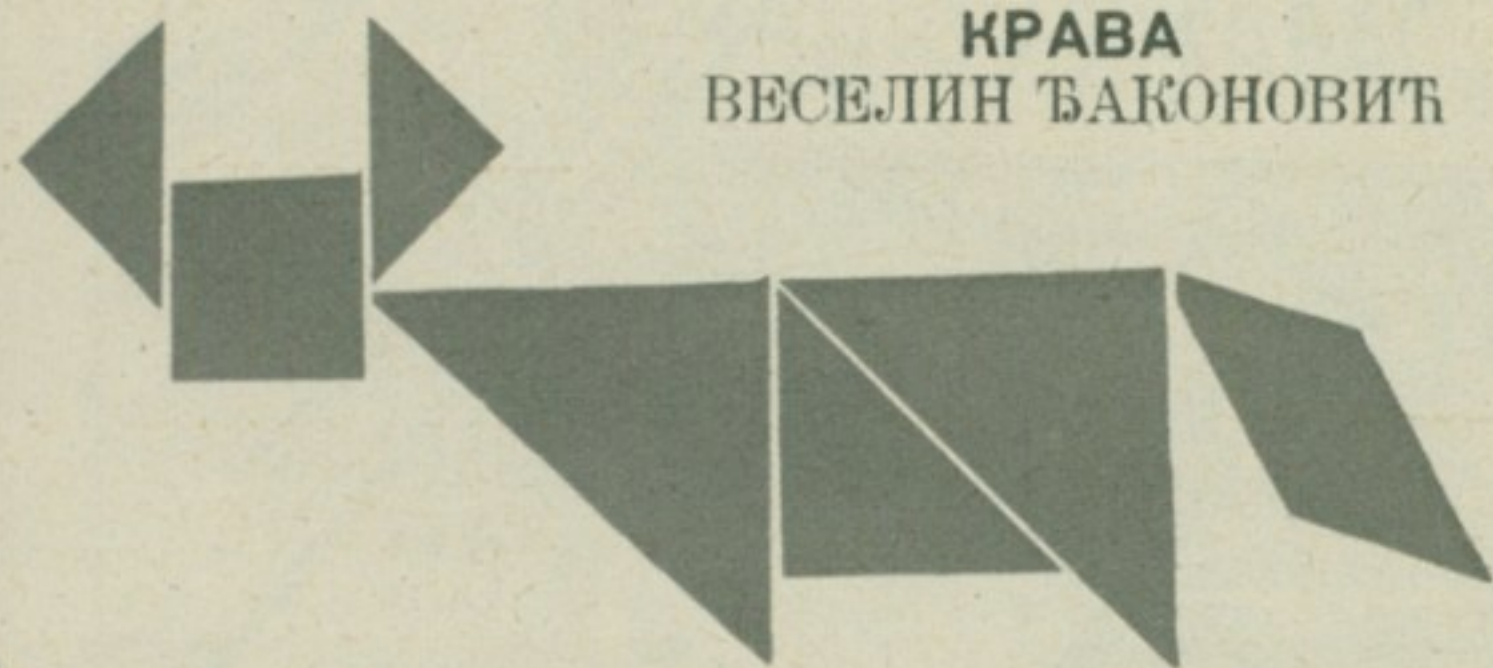
ПАТКА

ГЕОРГИЈЕ ПЕТРОВИЋ

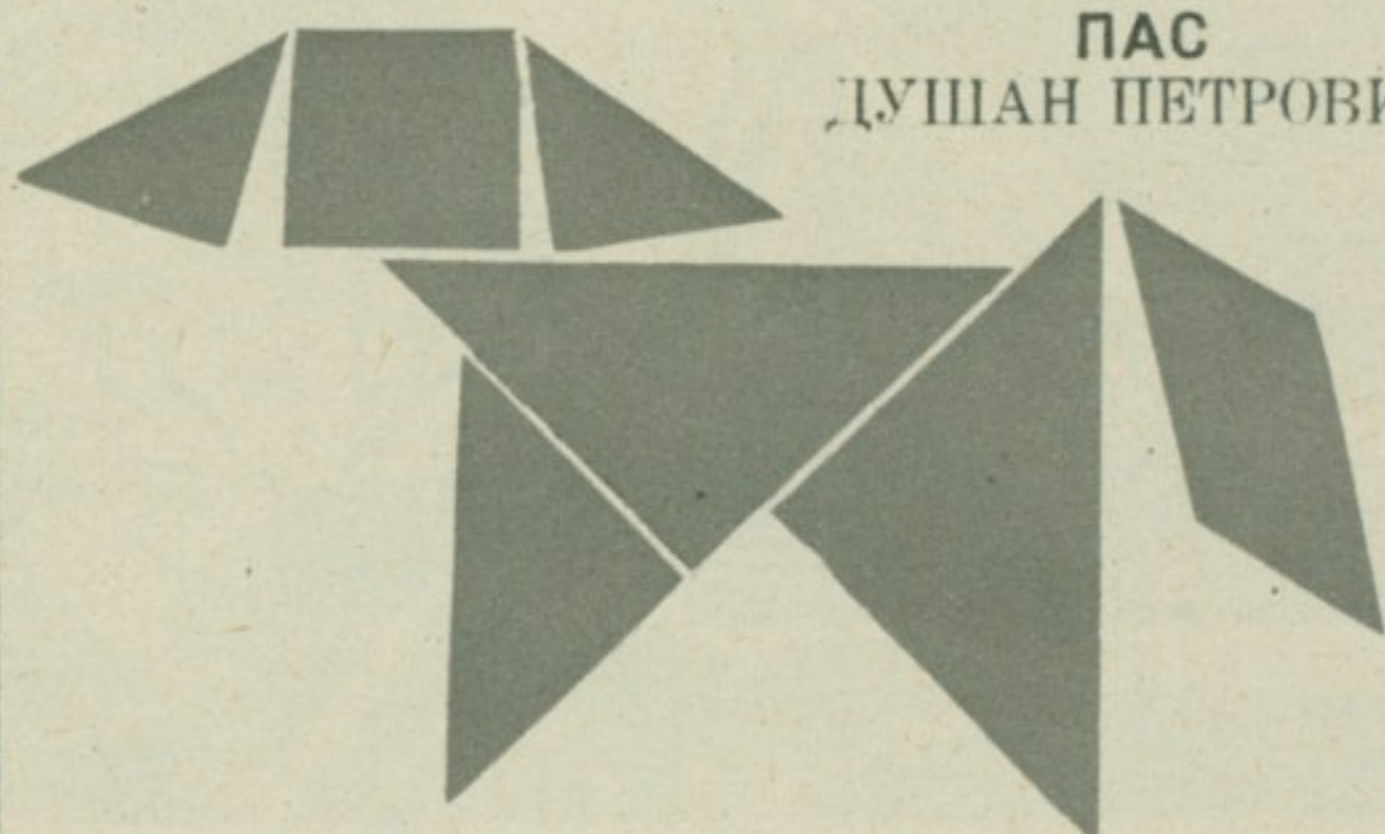

ТАНГРАМИРАЛИ

КРАВА
ВЕСЕЛИН ЂАКОНОВИЋ

ПАС
ДУШАН ПЕТРОВИЋ

ЧОВЕК КОЈИ СЈЕДИ
ДАРКО ТАРАС

ДЕ ГОЛ
РАДМИЛО МУЛИЋ

ПАРОБРОД
ВЛАДАН МИЛИЧЕВИЋ

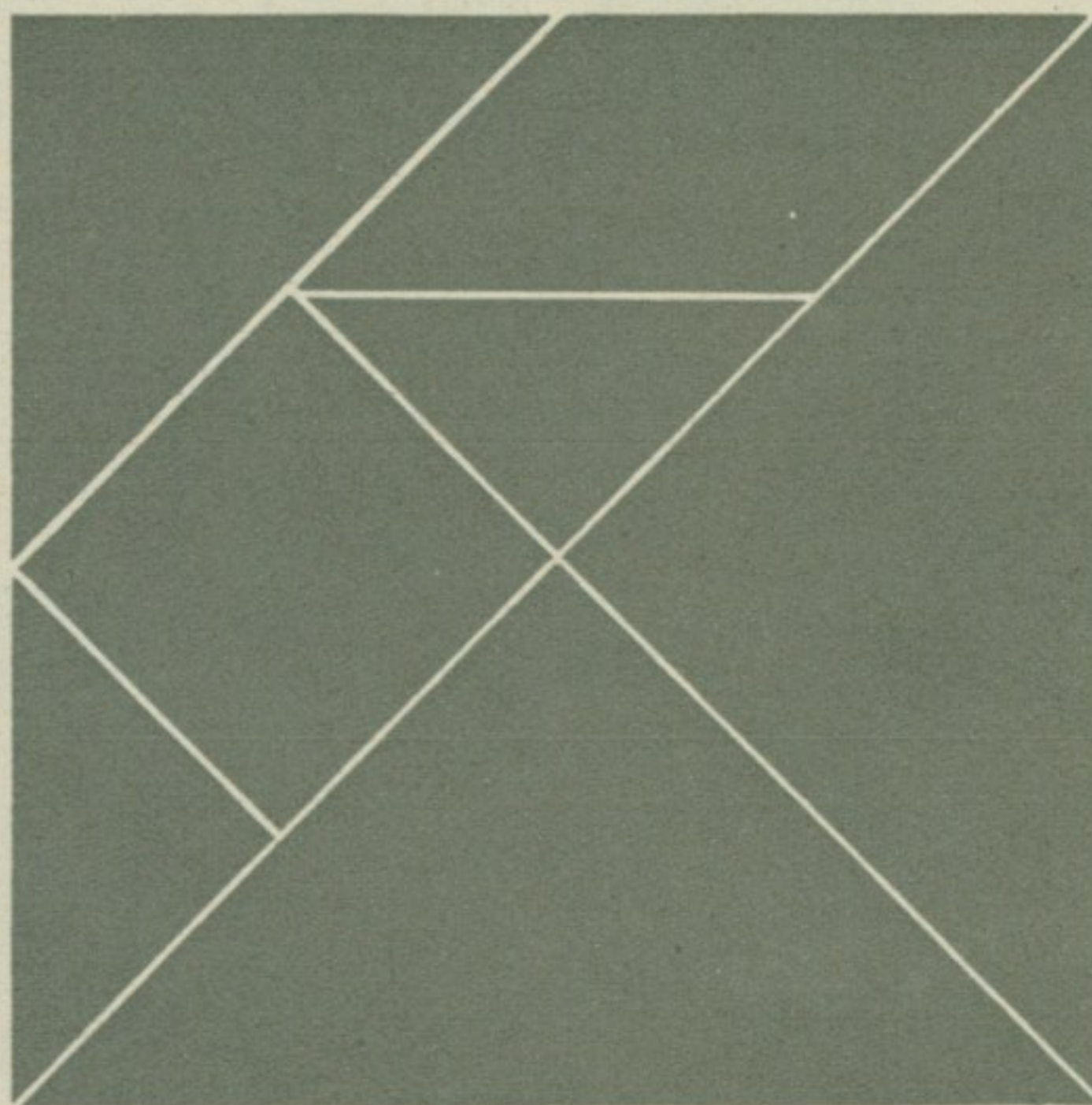
ШТА ЈЕ ТАНГРАМ?

ТАНГРАМ је назив за стару кинеску игру о чијем се настанку много не зна. Сматра се да је ова игра била позната у Кини 2000 година пре наше ере. У Европу и Америку игра је продрла почетком прошлог века. Најпре су прештампаване кинеске књиге а онда су почеле да се праве и штампају нове загонетке.

ПРАВИЛА ИГРЕ

ТАНГРАМ се овако игра: изреже се квадрат од картона. То може бити картон од неке фасцикле или од корица старе свеске. Картон мора бити једнако обојен са обе стране, боље је да не буде бео. Квадрат се изреже по линијама, тачно као што је приказано на нашој слици, па се тако добију два велика троугла, један мали квадрат, један ромбоид и још три мања троугла. Са овако изрезаним деловима квадрата праве се фигуре. Приликом састављања фигура картон се, наравно, може окретати на једну или другу страну (на лице и на личје).

Ако и ви желите да се забавите играм танграм, прецртајте наш квадрат из доњег десног угла на картон и изрежите га по обележеним линијама. Танграм се може играти на више начина.

БАЛЕРИНА
ДРАГАНА АНДОВИЋ

КАМИЛА
БИСЕРКА БЕЈУК

МАЈКА И ДЕТЕ
РУДОЛФ ФЕТЕР

ДИРИГЕНТ
НЕДИМ СУЉЕВИЋ

УКРОТИТЕ ЛЕТО!

„БАМБИ”, „БЛЕД”, „ОХРИД”, „ДУНАВ” И „ЈАДРАН”

МОНТАЖНИ БАЗЕНИ ЗА КУПАЊЕ

(кружни и овални)

оригинални аустралијски базени
у 15 величина:
од 1,80 x 0,30 м до 11,60 x 1,22 м

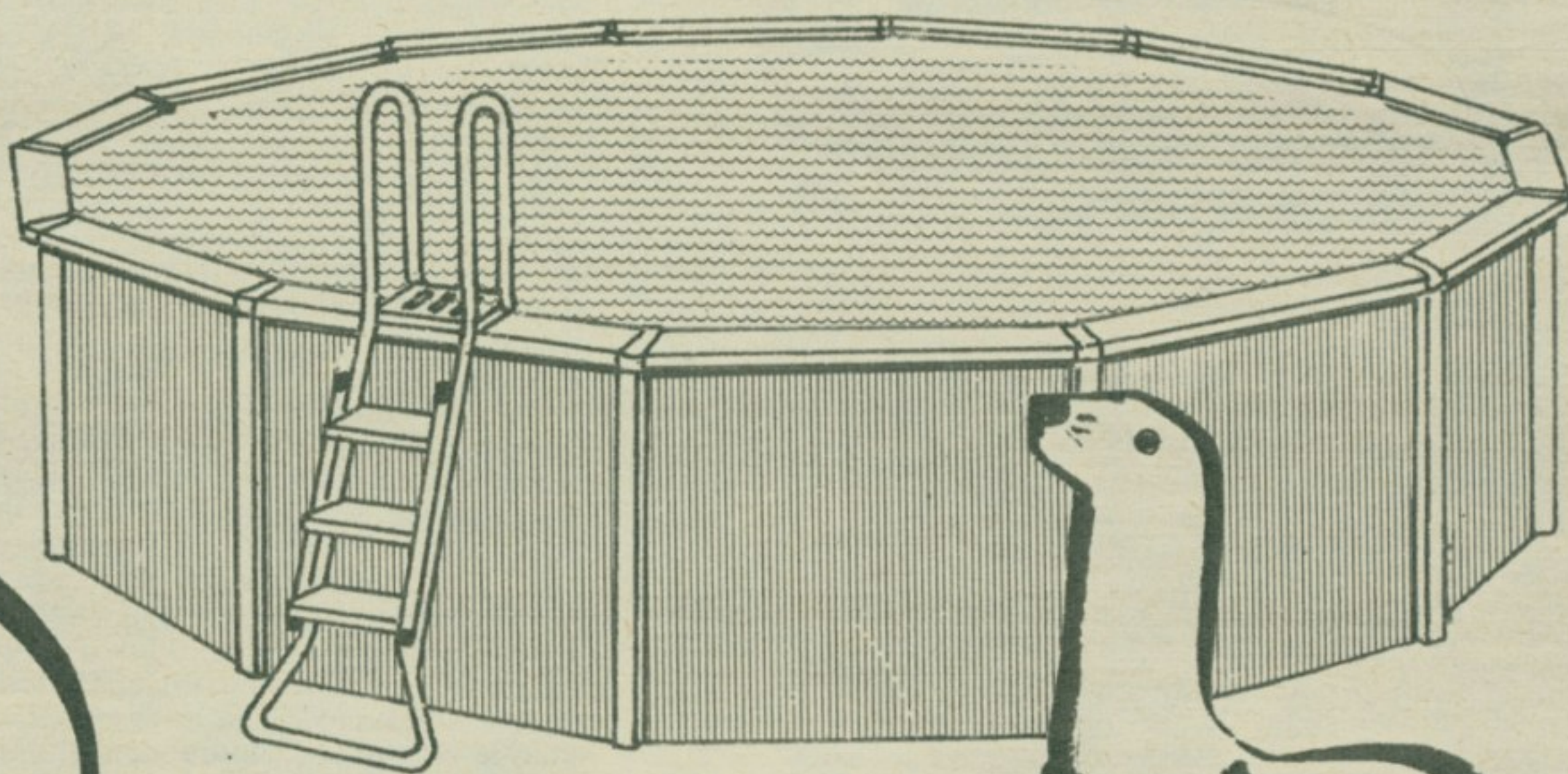
„HEMOMETAL-KOMERC”

11000 БЕОГРАД, Максима Горког 17а/III
Доставите ми услове за куповину базена

(име и презиме)

(улица и број)

(пошт. бр. и место)

Са комплетном опремом по цени
од 440 до 43.7000 динара

„HEMOMETAL-KOMERC”

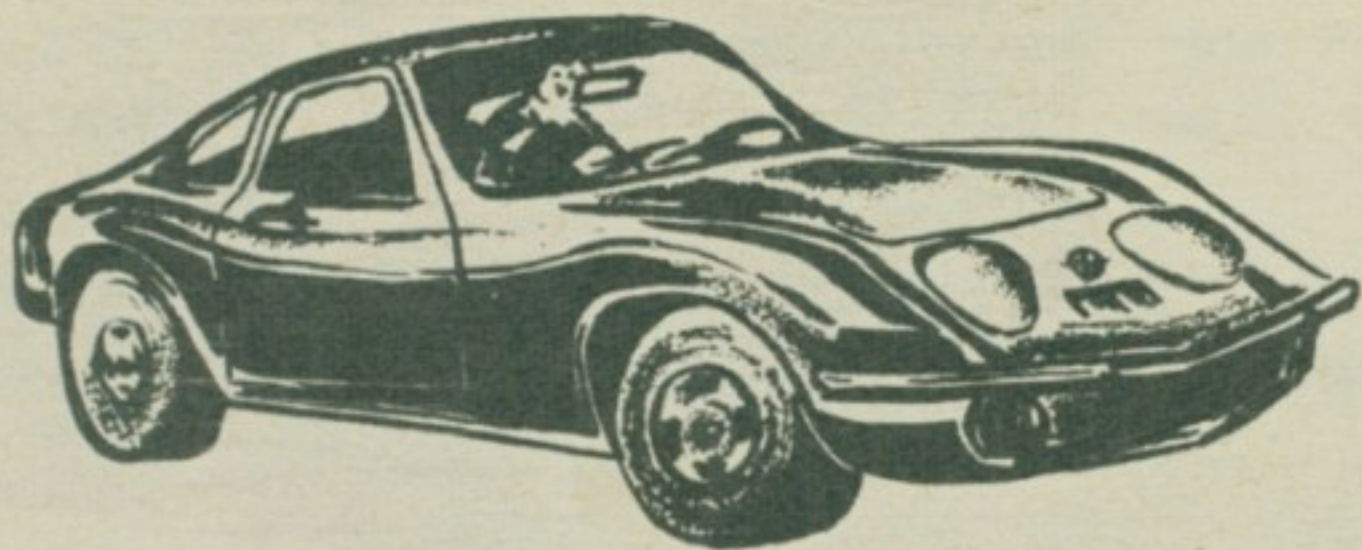
11000 БЕОГРАД М. Горког 17а/III Телефон: 011/456-323

МЕХАНОТЕХНИКА-ИЗОЛА

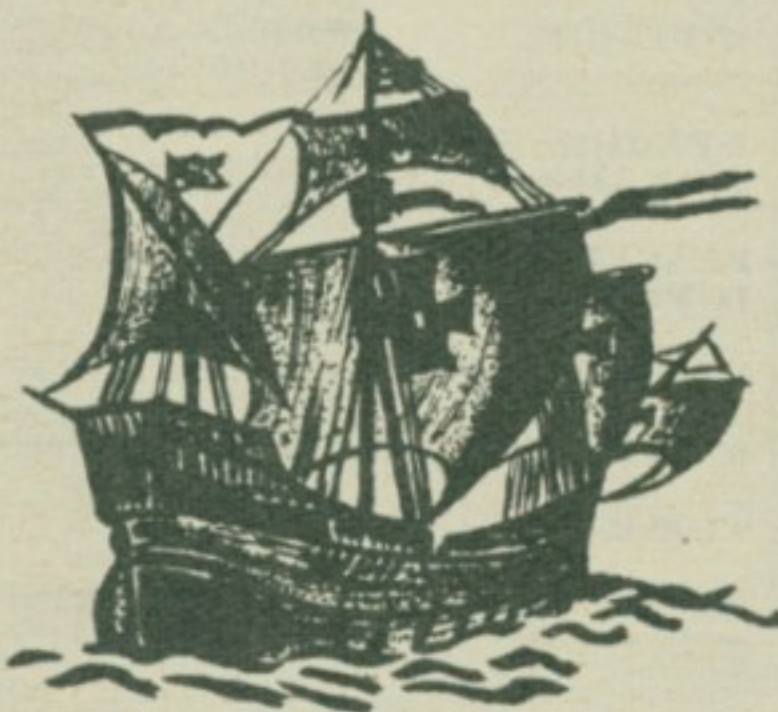
ВАМ НУДИ!

САКУПЉАЈТЕ

МОДЕЛЕ:

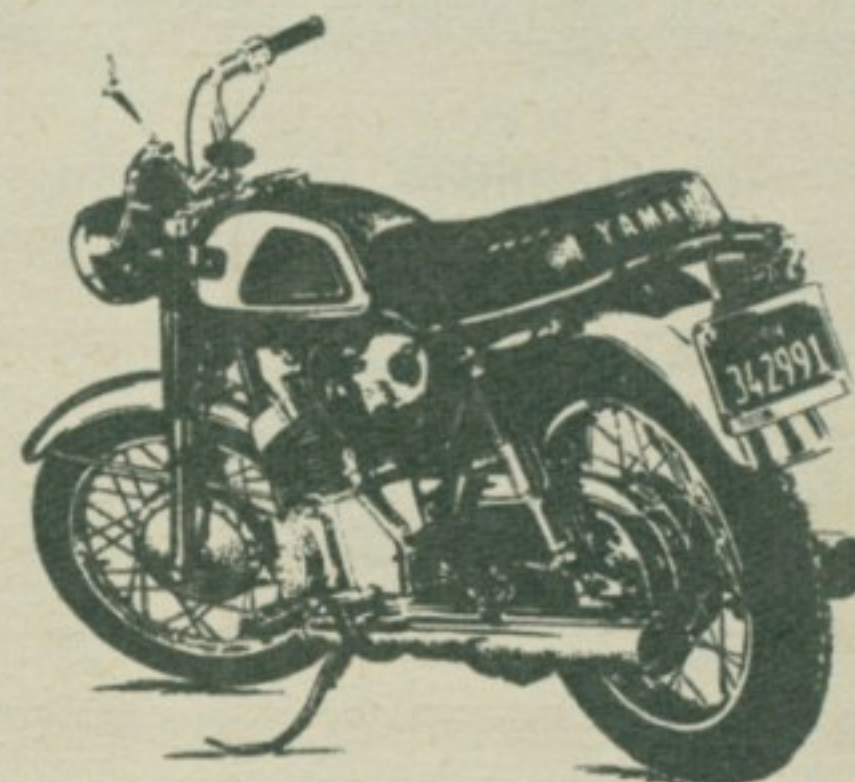

АУТОМОБИЛА
у размери 1:32

БРОДОВА

1. Н-377 ПЕТАР ПАН дужина 19 см 78 дин.
2. Н-336 САНТА МАРИА дужина 36 см 130 дин.

МОТОРА
у размери 1:12

6. Н-1246 EMPI DANE BUGGY 30 дин.
7. Н-1247 VW BUG 30 дин.
8. Н-1248 OPEL GT 30 дин.
9. Н-1249 MAVERICK 30 дин.
10. Н-1250 MUSTANG 30 дин.
11. Н-1251 CAMARO 30 дин.
12. Н-1294 69 JAVELIN SST 30 дин.
13. Н-1295 69 BARRACUDA 30 дин.
- FORMULA „S” 30 дин.
14. Н-1296 69 AMX „390” 30 дин.
15. Н-1297 69 CORVETTE STING RAY 30 дин.

НАРУЧБЕНИЦА

Неопозиво наручујем

Арт: _____

Адреса _____

(име и презиме)

(место, улица и број)

Напомена: Манипулативни трошкови 3 динара

3. Н-1500 KAWASAKI 78 дин.
- MACH III 78 дин.
4. Н-1501 ROUGH RIDER 78 дин.
5. Н-1502 YAMAHA 78 дин.

УПОРЕДНИ АУТО-ТЕСТ

ИСПИТ 3

Пежо 104: издржљивост и солидност пре свега.

Фиат 127: срећан однос између перформанси и потрошње.

Аутобјанки А 112 Е: најбржи и најлепши.

Проучавањем тржишта и анкетирањем купаца, неколико светских фабрика аутомобила дошло је до истог открића: возачима је доста скучених „минића“! Они траже кола која ће бити довољно удобна, брза и јефтина, као и довољно мала да им могу служити у градском саобраћају.

Произвођачи нису оклевали. Један за другим, избацили су на тржиште пет модела чији су изглед и особине, или би требало да буду, одговор на нове захтеве публике. То су француски рено 5 ТЛ и пежо 104, италијански фиат 127 и аутобјанки А112 Е, и, коначно, јапански датсун чери 1000.

Онај ко би хтео да међу овим возилима одреди најбоље, имао би доста муке. Што се тиче брзине, на првом месту је аутобјанки, а одмах иза њега фиат 127. Али, зато у погледу трансмисије и лакоће управљања долазе тек на треће и четврто место, док на прво избијају датсун и пежо. По потрошњи горива, аутобјанки опет долази на чело ранг-листе. Треба напоменути да потрошња коју приказује упоредна лична карта возила одговара веома интензивном раду мотора, те је, у ствари, мања.

АУТОБЈАНКИ А 112 Е

Појава пежоа 104 није много угрозила популарност овог модела. Он је намењен

Рено 5: добре перформансе, али и добар апетит!

публици која брзину и занимљив изглед претпоставља удобности и чврстости конструкције — а таквих није мали број. Наравно, то не значи да аутобјанки нема и ове квалитете. Једино на чему још треба озбиљније радити је систем вешања, јер се ту рено 5, појављује као озбиљан конкурент. Иначе, опште је мишљење да овај модел изгледа управо онако како

УПОРЕДНА ЛИЧНА КАРТА

	ФИАТ 127	РЕНО 5 ТЛ	ДАТСУН ЧЕРИ 1000	ПЕЖО 104	АУТОБЈАНКИ А 112 Е
МОТОР	напред, попреч. 4 цилиндра	напред, 4 цилиндра у линији	напред, попреч. 4 цилиндра	напред, попречни, 4 цил.	напред, попречни, 4 цил.
ЗАПРЕМИНА	903 см ³	956 см ³	988 см ³	954 см ³	903 см ³
ПОДМАЗИВАЊЕ	под притиском, зупчаста пумпа	под притиском, зупчаста пумпа	под притиском, пумпа	под притиском, зупчаста пумпа	под притиском, зупчаста пумпа
СНАГА	47 КС/ДИН при 6000 о/мин.	43 КС/ДИН при 5500	53 КС/ДИН при 6000 о/мин.	46 КС/ДИН при 6000 о/мин.	47 КС/ДИН при 6000 о/мин.
ТРАНСМИСИЈА	предња вуча, суво тањирасто квачило, 4 степ. преноса	предња вуча, суво тањирасто квачило, 4 степ. преноса	предња вуча, суво тањирасто квачило, 4 степ. преноса	предња вуча, суво тањирасто квачило, 4 степ. преноса	предња вуча, суво тањирасто квачило, 4 степ. преноса
КОЧЕЊЕ	напред диск, позади добош-кочнице	напред диск, позади добош-кочнице	напред диск, позади добош-кочнице	напред диск, позади добош-кочнице	напред диск, позади добош-кочнице
ПРЕДЊЕ И ЗАД. ВЕШАЊЕ	независно	независно	независно	независно	независно
РЕЗЕРВОАР ГОРИВА	30 литара	41 литар	36 литара	40 литара	30 литара
ПОТРОШЊА	8,96 л на 100 км	9,5 л на 100 км	9,48 л на 100 км	9,3 л на 100 км	8,8 л на 100 км
МАКС. БРЗИНА	138,7 км на час	137,1 км на час	136,5 км на час	134,5 км на час	140 км на час
ТЕЖИНА	705 кг	760 кг	670 кг	760 кг	640 кг
ДИМЕНЗИЈЕ	3,59×1,52×1,32 м	3,50×1,52×1,40 м	3,61×1,49×1,38 м	3,58×1,52×1,32 м	3,23×1,48×1,34 м

А НАЈМАЊЕ

један „мини“ аутомобил треба да изгледа: мали је, брз и штедљив (троши само 8,8 литара на 100 километара). У ствари, може се рећи да је најмањи, најбржи и најштедљивији! Ако се уз ово дода да управо осваја својим изгледом, онда није чудно што су се већ многи купци определили за њега.

РЕНО 5 ТЛ

Ово данас већ прилично познато возило одликује се лаким управљањем и добро смишљеном, чврстом конструкцијом. Уз то, његова велика предност над осталима је изванредно решен систем вешања. Такође долази на прво место по удобности, а у погледу трансмисије га превазилази само датсун. Међутим, рено 5 има и озбиљних недостатака. Један од њих је јако брујање мотора, које при дугој вожњи постаје готово неподношљиво. Исто тако, замерка се може ставити потрошњи: апетит му је превелик за перформансе које даје! Коначно, као и код пежоа, задње стакло му је готово неупотребљиво за време кише.

Будућност ће показати колико ће појава пежоа 104 утицати на популарност овог модела. Рено има занимљивији изглед, боље вешање и нешто је краћи. Треба очекивати да ће га изабрати они који првенствено возе по граду, док ће пежо бити пожељнији за „дугопругаше“.

ПЕЖО 104

Муштерије и посматрачи већ дуго пребацују „Пежоу“ због недостатка смисла

за лепо. Ни овај модел не плени својим изгледом, због чега ће сигурно одбити извесан број купаца. Он је створен за возаче који пре свега траже озбиљна, сигурна кола, то јест, издржљиву конструкцију и послушну команду. Заиста, у понашању на путу, нарочито ако треба прећи велико растојање у лошим временским условима, пежо 104 убедљиво надмашује своје противнике. То је аутомобил који најбоље кочи и најбоље пријања уз тле. У складу с овим особинама, умерено троши, а по брзини је — на последњем месту. Али, овај „верни пас“ има и својих мана: руковање управљачем није лако, а видљивост кроз задње стакло за време кише готово је равна нули. Поред овог крупног пропуста који је тешко објаснити, треба напоменути и да је вешање на лошем путу сувише круто.

ФИАТ 127

Предност овог возила није само у малој цени и потрошњи у односу на величину његових конкурената, већ и у добрим перформансама. Нарочито су за похвалу његове веома ефикасне кочнице. Ипак, очекује се да ће му пежо са својом чврстом конструкцијом и рено са одличним вешањем и удобношћу на дугим путевима постати озбиљни супарници на тржишту. Са друге стране, ниједан од ова два модела не може се са фиатом 127 мерити у изгледу. Његова каросерија одише духом и елеганцијом тако својственим Италијанима, а кабина, мада не нарочито удобна, уређена је са много укуса. Смисао за лепо је оружје које су

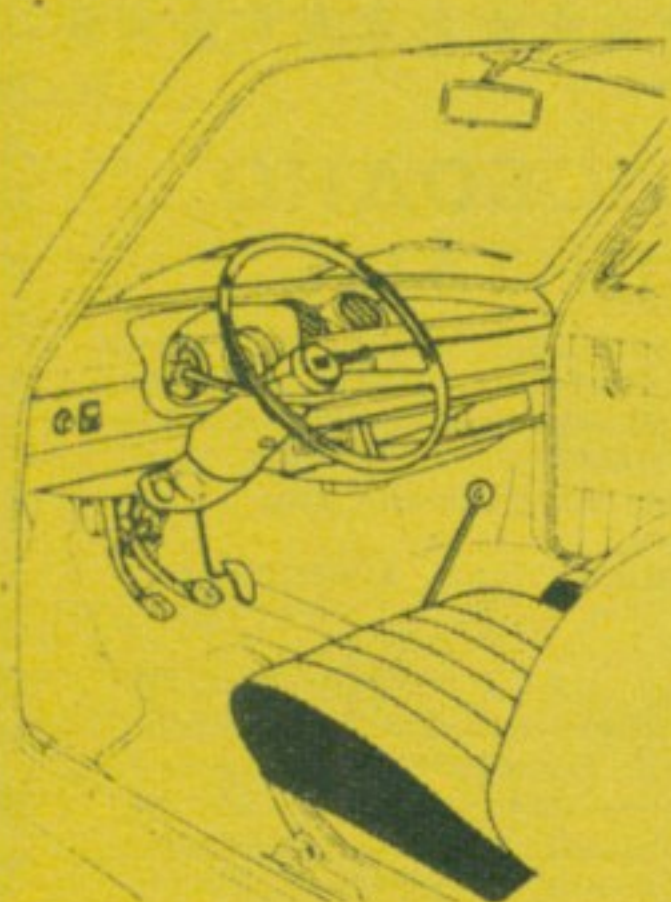

Датсун чери 1000: возило на коме треба радити.

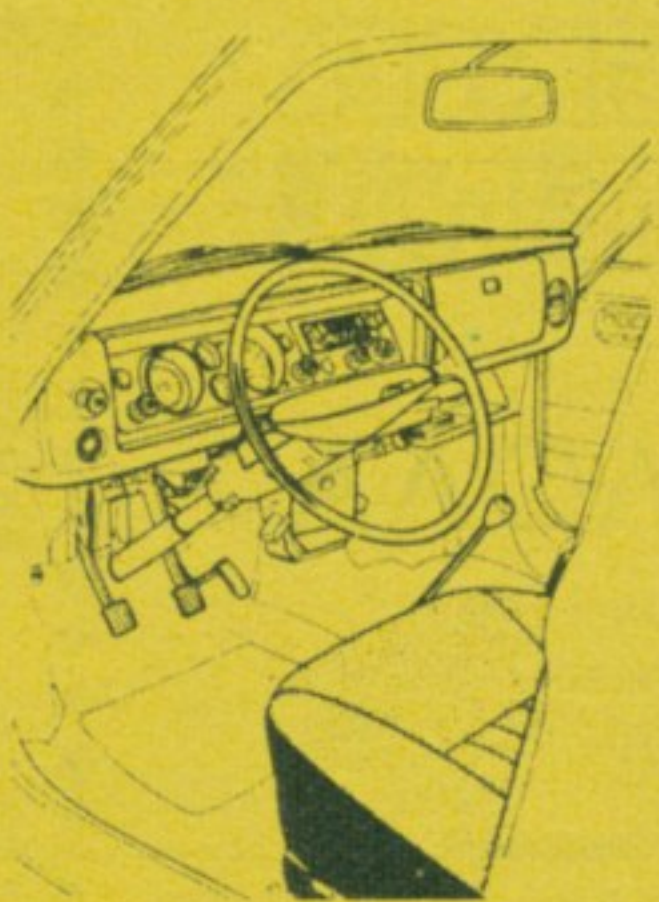
Италијани већ више пута употребили против својих супарника. Сви су изглед да ће им оно и овога пута помоћи.

ДАТСУН ЧЕРИ 1000

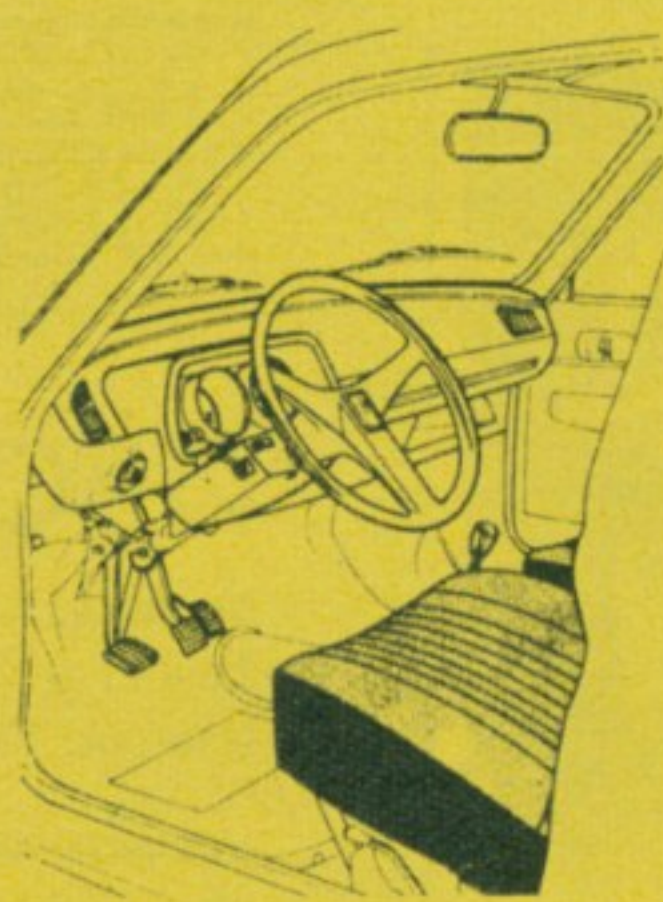
Због своје цене коју веома поскупљује транспорт, као и због других особина, овај јапански модел ће се тешко пробити на европском тржишту. Његови недостаци су лоше лежање на путу, недовољно прецизан управљач и слабе кочнице (за сасвим осредњи учинак потребан је јак притисак на папучицу). Насупрот овоме, мотор је сасвим добар, а трансмисија таква да може послужити за пример осталим конкурентима. Уређење кабине такође се може сматрати добром лекцијом Европљанима, а нарочито Французима. Дакле, скупоћа, нестабилност и кочење су проблеми које јапанска фабрика мора да реши да би датсун чери успешно конкурисао својим такмацима.

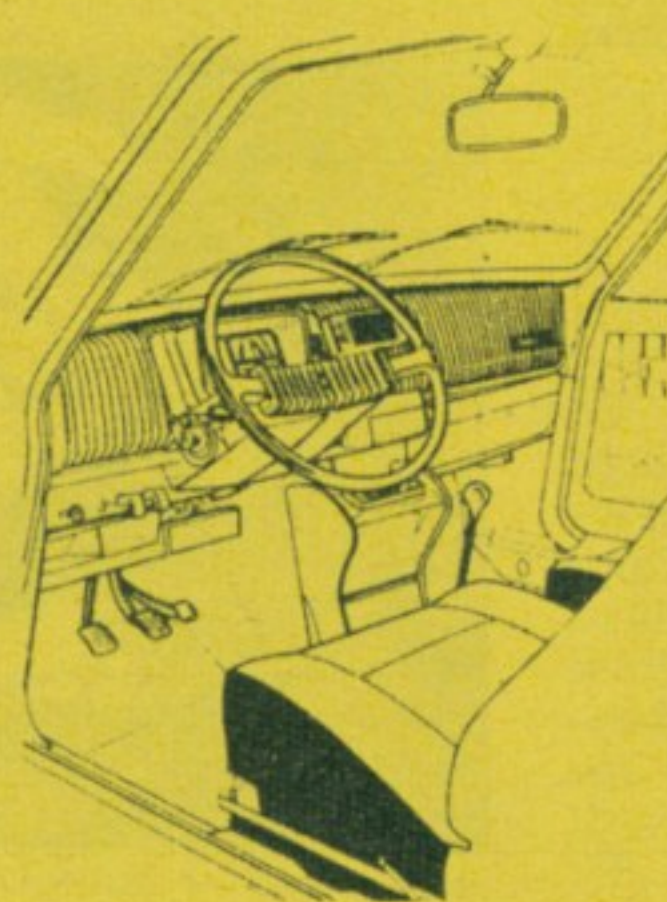
ФИАТ 127 — Инструмент-табла је слабо опремљена, а лепо уређена кабина — неудобна.

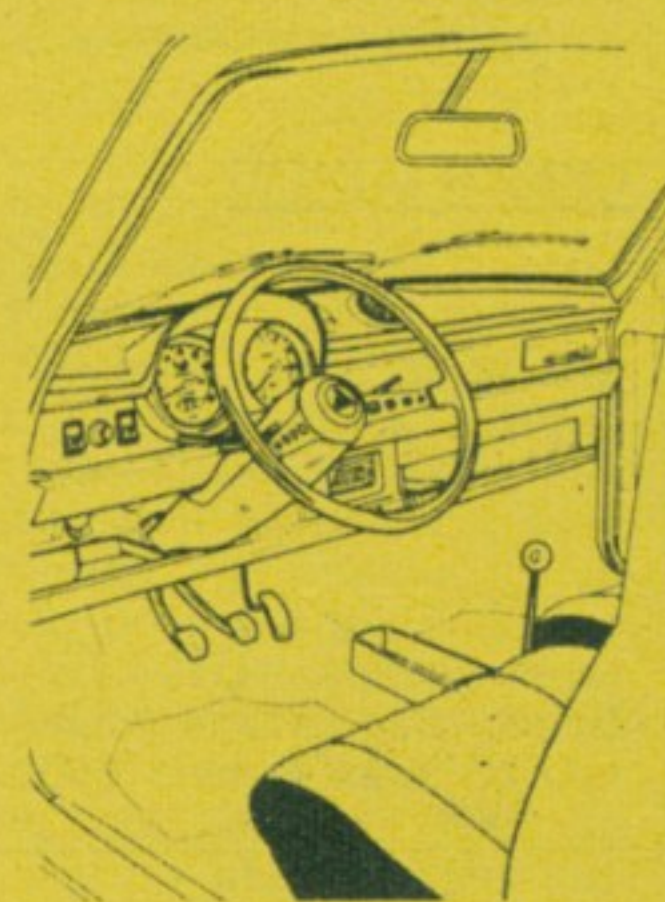
ДАТСУН ЧЕРИ — Кабина је снабдевена готово свим што је потребно. Уграђен је и радио-пријемник.

ПЕЖО 104 — Удобан је, али, на жалост, опремљен само најнеопходнијим инструментима.

РЕНО 5 — Могао би да се такмичи са датсуном, али му поене одузима недостатак термометра за воду.

АУТОБЈАНКИ А 112 Е — По опремљености долази на прво место. Недостаје му само обртомер.

ХИТ СТРАНА

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког по недеља на Радио-Београд 1, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

ЗАБАВНИКОВА МУЗИКА

CHOPIN FREDERIC (Фредерик Шопен, 1809—1849)

Велики пољски композитор. Смагра се да од свих композитора класичне музике он има најшири круг публике. Шопенове композиције остају вечне по богатству и занимљивости ритма као и дивним мелодијским линијама. Све што је компоновао наменио је једном једином инструменту: клавиру. Написао је пуно балада, полонеза, прелудија, етида. Значајне су две сонате и два концерта за клавир и оркестар. Умро је у изгнанству у Паризу 1848.

CREAM (КРИМ)

Енглески рок-трио основан почетком 1966. а нестао са сцене децембра 1968. године. Уз име „Крим“ живи легенда да је то био најбољи инструментални састав у историји поп-музике. Групу су чинили три истакнута виртуоза: Ерик Клептон (Eric Clapton) гитара, Џек Брус (Jack Bruce) бас гитара и Џингер Бејкер (Ginger Baker) бубњеви. Јула 1968. године на америчкој гоп-листи имали су чак три ЛП плоче. Занимљиво је да су у Енглеској постали најпопуларнији тек пошто су се разишли.

Албуми: »Fresh Cream«, »Dis-reali Gears«, »Whiels of Fire«, »Goodbye«, »Best of Cream«, »Live Cream i« »Live Cream 2«.

COHEN LEONARD (Леонард Коен)

Канађанин који пише новеле, песме, снима плоче и прави фил-

ЕНИКЛОПЕДИЈА

ЏОНИ МИЧЕЛ

По мишљењу многих Џони Мичел је најосећајнија певачица, композитор и песник у свету поп-музике. Право име јој је Роберта Џон Андерсон и рођена је пре 29 година у месту Алберта на југоистоку Канаде. Као ученица средње школе слала је песме на разне конкурсе али без пуно успеха пошто нико није имао времена и стрпљења да је саслуша. То је било време бучног рок-ен-рола. Можда би заувек остала „девојка која лепо пише и пева“ да једне вечери није представљена Али Куперу, чувеном музичару и оснивачу многих састава. Познати оргуљаш био је одушевљен песмама непознате плавуше и већ следећег јутра повео је са собом у Сан Франциско. Неколико дана касније, док је снимала прву плочу, у студио су дошли и понудили јој помоћ Дејвид Крозби, Греам Неш, Џуди Колинс и Нил Јанг. Тако је почела девојка која ће свега неколико месеци касније постати исто толико цењена као и певачи који су јој тада тако несеквично помогли.

Године 1967. преселила се у Калифорнију и тада почиње њен брзи успон. Занимљиво да се никад није покорила многим законима који владају у свету поп-музике: ретко гостује у другим земљама, не радо даје интервјуе, не појављује се на „видним“ местима,

не даје сензационалне изјаве. У Европу је долазила само два пута и приликом другог гостовања, августа 1970. наступила на великом фестивалу поп-музике на острву Вајт. Скоро пола милиона

младих одушевљено је прихватило Џони Мичел и њене песме тако да није чудо што је одмах постала веома популарна и на „старом континенту“. У многим анкетама 1970. и 1971. године изабрана је за прву даму поп-музике.

Њене песме, романтичне и углавном аутобиографског садржаја, не свиђају се само публици већ и њеним колегама. Композиције које је она написала певају: Бинг Крозби, Френк Синатра, Гордон Лајтфут, „Крозби, Стилс, Неш и Јанг“, „Америка“, „Џуди Колинс“ и „Пета димензија“.

Када је њена популарност била на врху потпуно се повукла са сцене и више од две године не држи концерте. Појављује се једино када треба да сними нове композиције. Живи повучено и воли да слика. Скоро све омоте за своје плоче сама је израдила.

Једном приликом је казала: „Желим да живим нормално. У суштини нисам звезда. Волим да пишем песме и да сликам. Турнеје, концерти, хотели — то ме све толико умара“.

ДИСКОГРАФИЈА: сингл плоче: »I Had a King«, »Both Sides Now«, »Big Yellow Taxi«, »Turn Me on, I'm a Radio«.

ЛП плоче: »I Com to the City«, »Clouds«, »Ladies of the Canyon«, »Blue« i »For the Roses«.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ИВО ЛОЛА

Музика: К. Ковач
Текст: Д. Ђурковић
Изводи: Корни група

Најдража моја, једина моја,
не стигло ти ово писмо.
Верујем у живот, видећу те опет
надам се, надај се.

Само борба за слободу,
само љубав према теби
у животу мом још постоје
нек' у победи се једном споје.

Иво Лола, Иво Лола,
Иво Лола није сам!
Са нама Иво Лола, Иво Лола,
Иво Лола није сам.

Ако примиш писмо на празник слободе,
не дај смрти да надјача.
Живећеш у свету сањаном за двоје,
не тугуј већ радуј се.

Живот нека пут твој буде
и све моје нек у теби живи.
Наћи освету и срећу наћи,
моја Једина у себи ме наћи.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ИВО ЛОЛА можете чути на I програму Радио-Београда у емисији ВЕЧЕ У РАДИО 7. маја ове године од 20.00 до 22.00!

мове. Веома популаран међу младима без обзира што ће скоро напуни 40 година. У својим песмама пева о многим проблемима са којима се свакодневно сусрећемо. Пре неколико месеци дефинитивно је оставио музику. Жеља му је да се више посвети филму и књижевности. Албуми: »The Songs of Leonard Cohen«, »Songs from a Room«, »Song of Love and Hate«.

ЦРНИ БИСЕРИ

Један од најстаријих београдских поп-састава. Основан је 1964. године и у протеклих 9 година постигао више запажених успеха. Група је издала укупно седам сингл плоча. Састав: Владимир Јанковић, бас гитара; Зоран Петковић, гитара; Александар Стојковић, гитара; Драган Балетић, вокални солиста и Јован Љубисављевић, бубњеви.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

У последње време на радију често слушам песму Борја Марјановића ПЕВА СРЦЕ ТВОЈЕ. Интересује ме како се зове дечји хор који га прати.

Мирослава Јовановић
Београд

Плочу ПЕВА СРЦЕ ТВОЈЕ заједнички су снимили композитор Војкан Борисављевић, вокални солисти Ђорђе Марјановић и Нада Кнежевић, песник Љубивоје Ршумовић, драмска уметница Бранка Веселиновић и Дечји хор Основне школе „Дринка Павловић“.

Плочу су посветили деци оштећеног слуха и сви аутори и извођачи на овој плочи одрекли су се хонорара у корист ове деце. Плоча се налази у слободној продаји по цени од 10.00 динара, а може се поручити и преко поште, поузећем, преко САЗЕНОГ ОДВОРА САЗЕЗА ГЛУВИХ И НАГЛУВИХ ЈУГОСЛАВИЈЕ, 11001 Београд, Светог Саве 16—18, поштански бр. 911.

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ

- БОРИС БИЗЕТИЋ, Гружанска 2-а Београд
- ИВИЦА ПЕРЦЛ, Прилаз ЈНА 60-2, Загреб
- ДАЛИБОР БРУН, Пролетерских бригада 13, Ријека

СЕСТРЕ БРОНТЕ И ЊИХОВА ДЕЛА

Три кћери скромног сеоског пароха Шарлот, Емили и Ен Бронте узбудиле су енглеску јавност својим романима. Ова јединствена списатељска породица заузима значајно место у енглеској и светској књижевности. Јунакиње романа сестара Бронте су несвакидашње и изузетне, као што су необичне њихове судбине. Оне воле и пате („Оркански висови“, „Вилет“), постижу срећу кад су изгубиле сваку наду („Џејн Ејр“), повлаче се у самоћу и тада доживљавају праву љубав („Станарка напуштеног замка“), живе независне, напуштене и срећне („Шерли“).

НАРОДНА КЊИГА ЈЕ ПРИРЕДИЛА ИЗБОР СЛЕДЕЋИХ РОМАНА:

1. Шарлот Бронте: **ЏЕЈН ЕЈР**
2. Шарлот Бронте: **ШЕРЛИ**
3. Шарлот Бронте: **ВИЛЕТ**
4. Емили Бронте: **ОРКАНСКИ ВИСОВИ**
5. Ен Бронте: **СТАНАРКА НАПУШТЕНОГ ЗАМКА**

Књиге су штампане ћирилицом на финај бездрвној хартији и у лепом повезу са заштитним омотом. Цео комплет садржи 2.700 страница.

ИП „НАРОДНА КЊИГА“, 11001 БЕОГРАД, ШАФЕРИКОВА 11

НАРУЧЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем комплет од 5 књига „СЕСТРЕ БРОНТЕ“: ЗА ГОТОВО (поузећем) по цени од 300 дина и платићу поштару кад ми донесе књиге.
НА ОТПЛАТУ по цени од 400 дина, у пет једнаких месечних рата по 80 дина. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Име и презиме)

(Број поште, место, улица и број)

(Потпис наручиоца)

(Овера предузећа за купце на отплату)

Пензионери уместо овере припожу одреак последњег чека од пензије. У случају спора признајем надлежност суда у Београду.
Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи нарученицу на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА“, 11001 Београд, Шаферикова 11.

Ја, санипласт, помажем и награђујем!

Кад се деца у игри озледе — ја сам ту!
Кад се одрасли на раду повреде — опет сам ту!

Можете ме квасити јер сам непромочив и брзо употребити јер ме пакују у кесице у количини од 10 комада. Ставите ме на рану и она ће брзо зацелити.

Величине сам 7,5x18 сантиметара. Имам пластифицирану основу и стајем у сваки цеп.

ПОТРАЖИТЕ МЕ, ПОМОЋИ ЋУ ВАМ!
ПОШАЉИТЕ КУПОН, НАГРАДИЋУ ВАС!

Saniplast

ПИТАЊЕ БРОЈ 3:

ГДЕ СЕ МОЖЕ КУПИТИ САНИПЛАСТ?

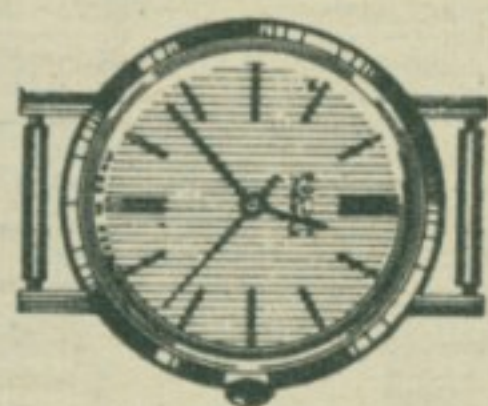
ОДГОВОР: _____

(име и презиме)

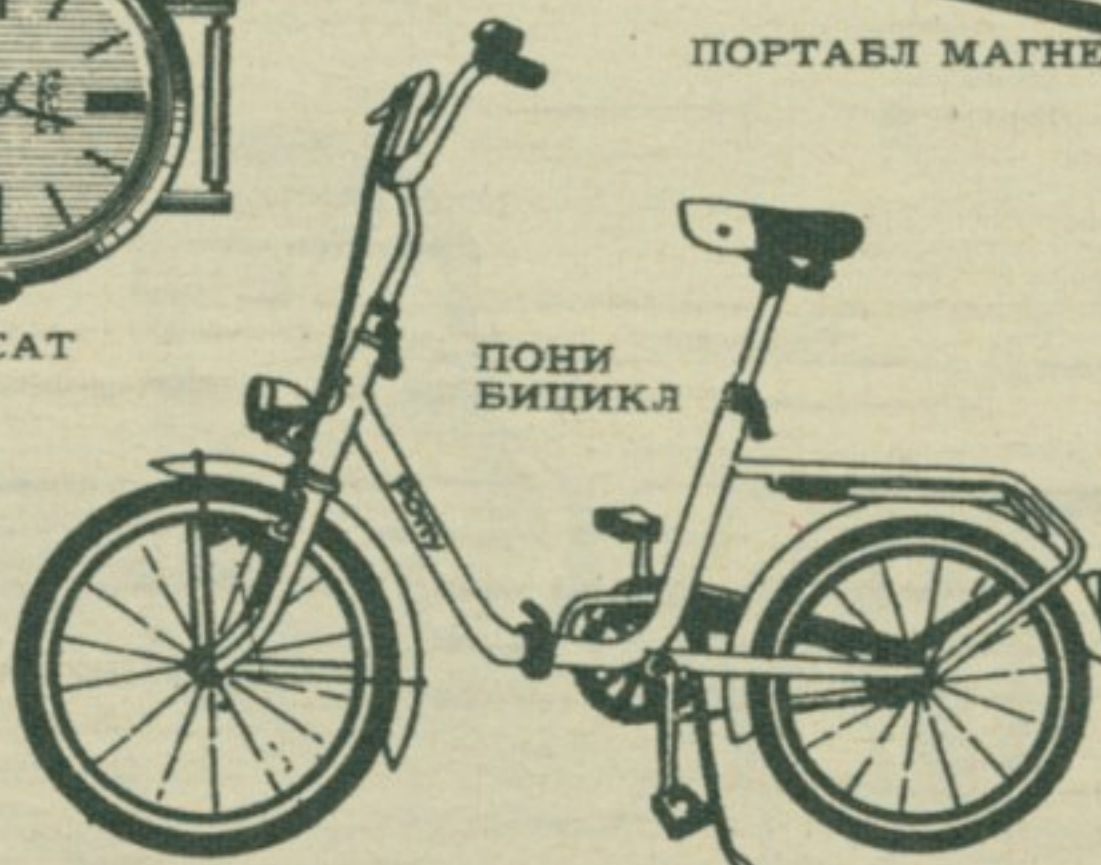
(поштански број и место)

(улица и број)

НАГРАДЕ

РУЧНИ САТ

ПОНИ ВИЦИКЛ

ПОРТАБЛ МАГНЕТОФОН

20 КОМПЛЕТА ПРОИЗВОДА „САНИТЕКСА“

Купон са питањем број 3 и купон са питањем број 4, који ће бити објављен у Политикином забавнику 18. V, попуни, изрежи и пошаљи на адресу: ТВОРНИЦА САНИТЕТСКОГ МАТЕРИЈАЛА „САНИТЕКС“, 77230 ВЕЛИКА КЛАДУША, са знаком „ЗА САНИПЛАСТ“, најкасније до 25. маја ове године. Међу читаоцима који буду тачно одговорили на треће и четврто питање извући ће се добитници награда.

Рини — обратио се капетан Келон свом помоћнику — да ли наш положај одговара предвиђеној орбити?

— Да, капетане. Хоћемо ли да се спустимо?

— Можемо.

„До ђавола“, мислио је Келон „до ђавола с тим сентименталним будалама! Ово више није васионски брод, већ прави циркус!“

Мислио је на руљу новинара и телевизијских репортера која је жагорила у главној просторији, очекујући крај пута. Некада је Келонова летелица ишла у походе на нове планете, откривала непознате галаксије. А сада...

Почиње најгоре!

Он баци поглед кроз велико предње окно на Сунце које је блистало као дијамант. Присећао се његове историје. Пре две хиљаде година, ово тело је нагло почело да губи топлоту и планете које круже око њега умотале су се у дебео леден покривач. Тако је то трајало дуго и дуго, све док ту скоро, пре неколико месеци, није дошло до промене. Једно небеско тело пролетело је близу овог учмалог система и пореметило орбите планета. Оне су почеле да се приближавају Сунцу и лед се отопио...

Један глас трже га из размишљања. Био је то подофицир Вирсон.

— Капетане — рекао је — зову вас доле. Кажу да је хитно.

Келон уздахну. „Сада почиње најгоре“, помисли. Сишао је у главну просторију и кроз гомилу репортера који су га салетали питањима упутио се ка Френку Бородејлу. Био је то један од најпознатијих телевизијских коментатора Галактичке федерације и Келону је препоручено да му посвети посебну пажњу.

— Извините што сам вас узнемирио — рече Бородејл — али моја емисија почиње за пола часа.

РЕКВИЈ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— ПОДЛАЦ! — МИСЛИО ЈЕ КЕЛОН ДОК ЈЕ ТЕЛЕВИЗИЈСКИ РЕПОРТЕР ГОВОРИО СВЕЧАНИМ ТОНОМ. — ЊЕМУ ЈЕ СТАЛО ДО ОВЕ ПЛАНЕТЕ КОЛИКО И ДО ИЗНОШЕНИХ ЦИПЕЛА!

ЕДМОНД ХАМИЛТОН

Могу ли да снимим неколико кадрова док прилазимо планети?

— Како да не.

— Хвала. Хоћете ли да присуствујете?

Препирући се са осталима, који су се бунили због Бородејлове предности, Келон се са коментатором пробио до кабине у којој су биле постављене камере. Тренутак касније, ове су већ зујале, снимајући смећу планету која се приближавала великом брзином.

Семе је ђрежибело

Бородејл је пустио да читав минут прође у тишини, а онда принесе устима микрофон и рече свечано:

— Драги гледаоци, пред вама је — Земља.

Направио је паузу да би ово нагласио, а затим настави:

— Ви у толиким световима који овога часа седите пред својим пријемницима, ви сад посматрате колеску наше расе. Поновите и упамтите њено име: Земља. Наши преци напустили су је још пре четири хиљаде година и раселили се по небројеним планетама. Затим, две хиљаде година касније, Сунце је нагло изгубило у температури. Последњи становници ове планете разбежали су се пре него што ју је, као и све остале у систему, обавио лед... Недавно, као што сви знате, догодила се промена. Планете се отапају, приближавају се Сунцу. Меркур и Венера већ су се стопиле са њим, а ускоро и Земљу очекује иста судбина...

— Ми, понизне слуге публике, дошли смо овамо да бисмо вам омогућили да последњи пут видите постојбину ваших предака. Надамо

се да сте у овом драматичном тренутку сви крај својих телевизо-ра...

„Подлац“, помисли Келон с гнушањем. „Њему је стало до ове планете колико и до изношених ципела! А исто тако и свима нама.“

Брод се спустио недалеко од остатака града који је из историје био познат под именом Њујорк. Репортери су похрлили да снимају рушевине, а Келон је одлучио да прошета сам. Пусту, смећу пејзаж, недавно одлеђен и сав блатњав, није му пружио никакво уживање, а кожа му се јежила од хладног ветра. Али, бар је био на миру.

После неколико минута хода наишао је на групу научника који су и сами кренули за свој рачун. Они почеше да му машу.

— Капетане! — викали су. — Дођите овамо!

„Па, добро“, помисли он. „Ови су ипак боље друштво од оних телевизијских будала.“

Млади биолог Халер притрча* и испружи шаку.

— Погледајте! — узвикну.

— Шта је то? — упита Келон. Халерова шака била је пуна ситног, блатњавог зрнелва.

— Семе траве! — рече биолог. — Лед је уништио сав биљни свет, али семе, семе је остало. Температура брзо расте и ускоро ће на све стране почети да нице!

Као сенке...

Заиста, није прошло ни десет дана а брежуљци и долине прекрили су се зеленилом. Келон је открио да је ход по трави много пријатнији него по блату. Осим тога, постајало је све топлије, а облаци су се разредили, откривајући дубоко, тамно плаветнило. Мало-помало, капетан је морао да призна да се ни на једној планети, а крочио је на многе, није овако лепо осећао. Као да је све било саздано баш по његовој, људској мери!

„Како ли је тек морало бити раније, док је било дрвећа, птица и свакаких животиња!“ мислио је. „Мора да су наши преци уживали!“

Наилазио је на остатке људских грађевина: комад железничке пруге, почетак неког степеништа, изровани бетон некадашњег друма... Једног дана, било је то већ неколико недеља пошто су овамо стигли, шетао је дуж једног потока и стао као укопан. Пред њим се налазила — права правцата кућа!

Судећи по изгледу, приземна камена грађевина је највероватније потицала из 20. века. Била је, додуше, оронута, без једног читавог зида и забата, али се Келон питао како се уопште одржала — све околито било је сравњено са земљом!

Неколико тренутака непомично је стајао, а затим обиђе с друге стране. Овде је нашао малу бетонску терасу. Келон се попе на њу и поче опрезно да крча, као да испитује непознато тле. Одједном, стаде. Пред његовим ногама, у бетону су била урезана нека слова. Он се саже и прочита: „Рос и Џејни“.

Значи, тако су се звали власници куће! Келону се учини као да осећа њихово присуство, као да заједно са њима удише ваздух од пре неколико хиљада година. Он се

— Дакле, — рече Бородејл — овде се кријете по читав дан?

ЕМ

сети стиха из старих времена који је прочитао у једној књизи: „Као сенке живели сте, као сенке умрете...“ Да, и он је био утвара, ништа до утвара...

— Каква божанствена руина! — рече један глас иза њега. Био је то Бородејл.

Тужућу вас!

— Сасвим случајно сам вас приметио, у шетњи — настави он. — Значи, овде се кријете по читав дан?

Келон поцрвене.

— Ох, не, данас сам ту први пут!

— Али, зашто одмах нисте јавили? Направили бисмо одличну емисију! Реконструисали бисмо 20. век уз помоћ неколико костимираних глумаца. Била би то бомба! Уосталом, још није касно...

— Касно је! — одбруси Келон. — Приближава се час одласка и свако удаљавање од брода може да буде опасно.

— Али, сами сте рекли да ћемо кренути тек кроз неколико дана! Не знам зашто нам ометате посао, али ћу морати о томе да известим надлежне!

Келон устаде.

— Полазимо! — рече. — Одговоран сам за животе путника и морам да предузмем пуне мере безбедности.

— То је само изговор, Келоне! — рече Бородејл. — Ви не желите да направимо емисију. Не разумем вас... Или — додаде — можда ипак схватам: понекад се човек превише зближи с утварама...

— Не причајте глупости! — прекиде га Келон. — Хајдемо у брод!

Смрћ у тишини

Брод је још пуне две недеље лебдео у близини система, очекујући Земљин крај. Келон све време није излазио из своје кабине како би избегао гомили.

Па ипак, пола часа пред крај сишао је међу репоретере да и сам присуствује призору. Доле је владало узбуђење. Камере су се намештале, коментатори свађали око првенства и трајања снимања, новинари гурали. Преко њихових глава, Келон је кроз окно видео Земљу која је хитала да се стопи са Сунцем, да оконча своје постојање. Одједном, он осети како га галама у броду доводи до беса.

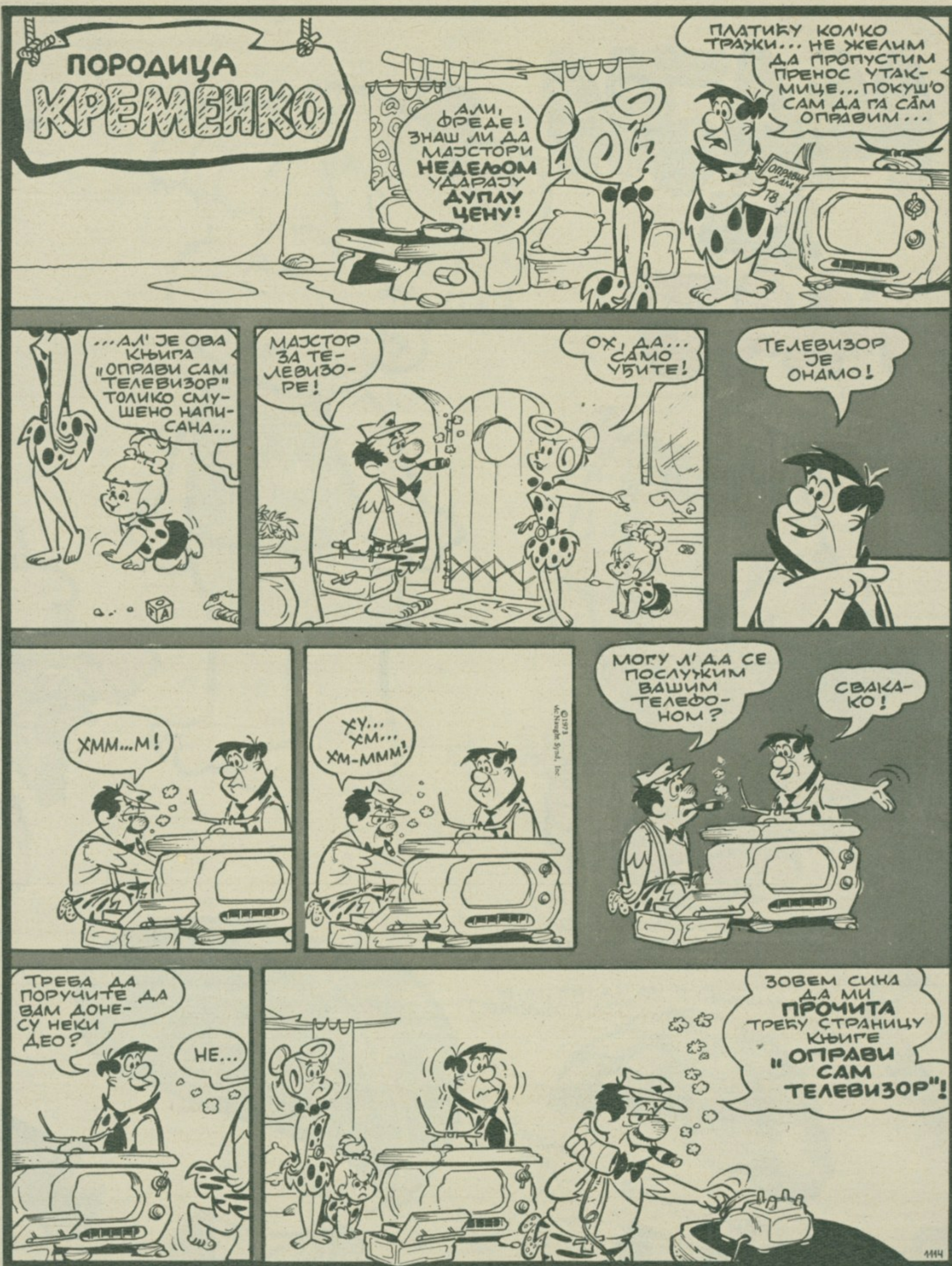
— Умукните! — викну, не владајући собом. — Емисија ће ићи без тона. Пустите ову планету да умре на миру!

Сви беху толико изненађени да одмах завлада тајац. Само су још камере зујале, снимајући малу црну тачку која је већ нестајала у блештавој сунчевој лопти.

Када је било готово, Келон се окрете Бородејлу.

— Сада можете да ме тужите предпостављенима — рече суво.

— Ни на памет ми не пада! — узвикну овај, сијајући од задовољства. — Напротив, хоћу да вам захвалим на тишини. И не знајући, смислили сте најбољи могући ревијем!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ПРВА РЕПОРТАЖА

MAJI 3A MAJ

ПЛЕТЕНИ МАНТИЛ ОД
ВУНЕ ИЗ СИРОГОЗНА

РОМАНТИЧНА ХАЉИНА

КАПА (НОСИ СЕ УЗ МАНТИЛ И
ПАНТАЛОНЕ)

ПАНТАЛОНЕ И МРЕЖАСТИ
ПРЕСЛУК

ПРОСЕЦИ ПО
ЦРТИЦАМА

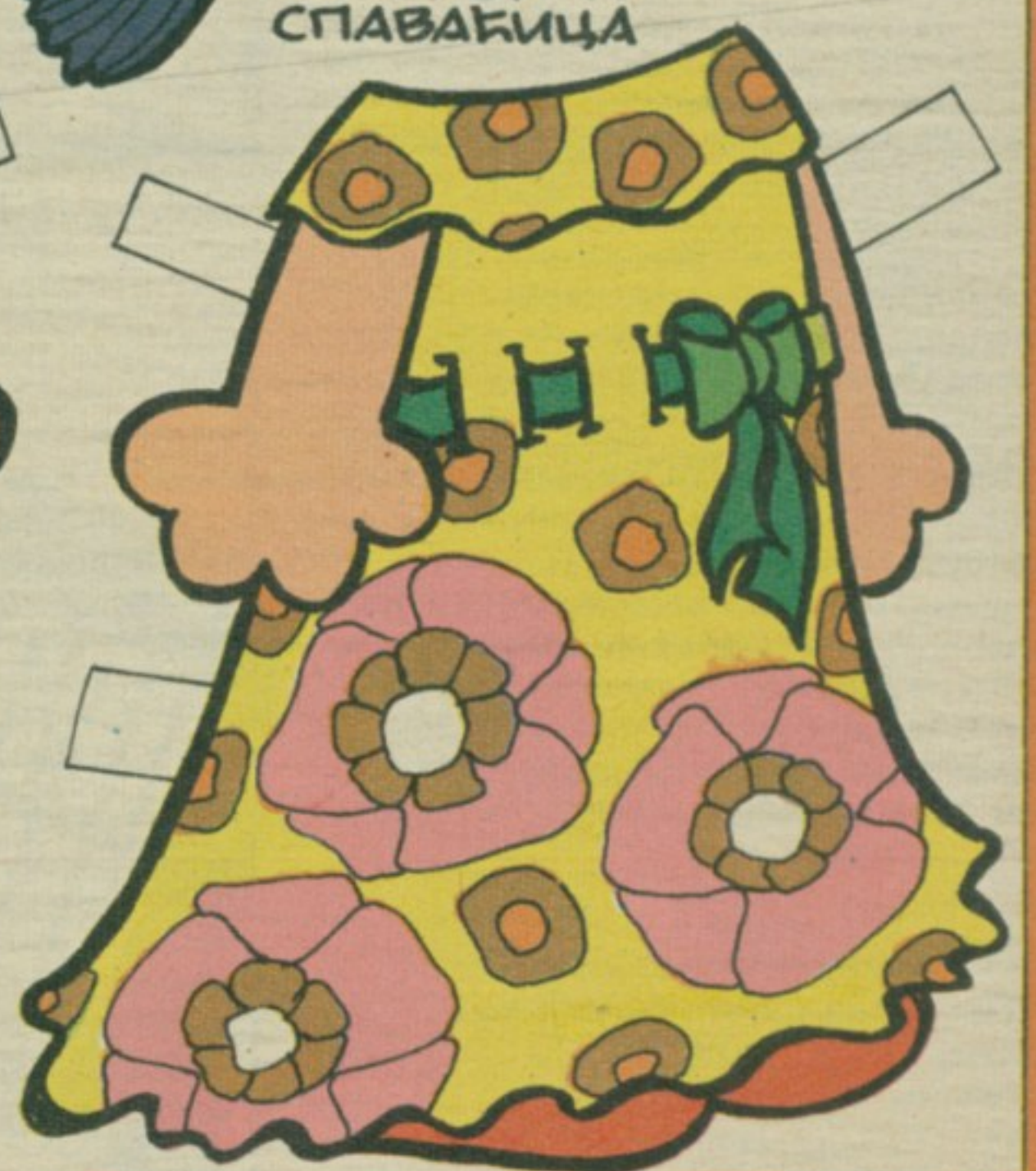
КОСТИМ
И ШЕШИР
ОД
ЧОЈИЦЕ

ЕШАРПА ЗА КОСУ

ПРОЛЕБНА
СПАВАНИЦА

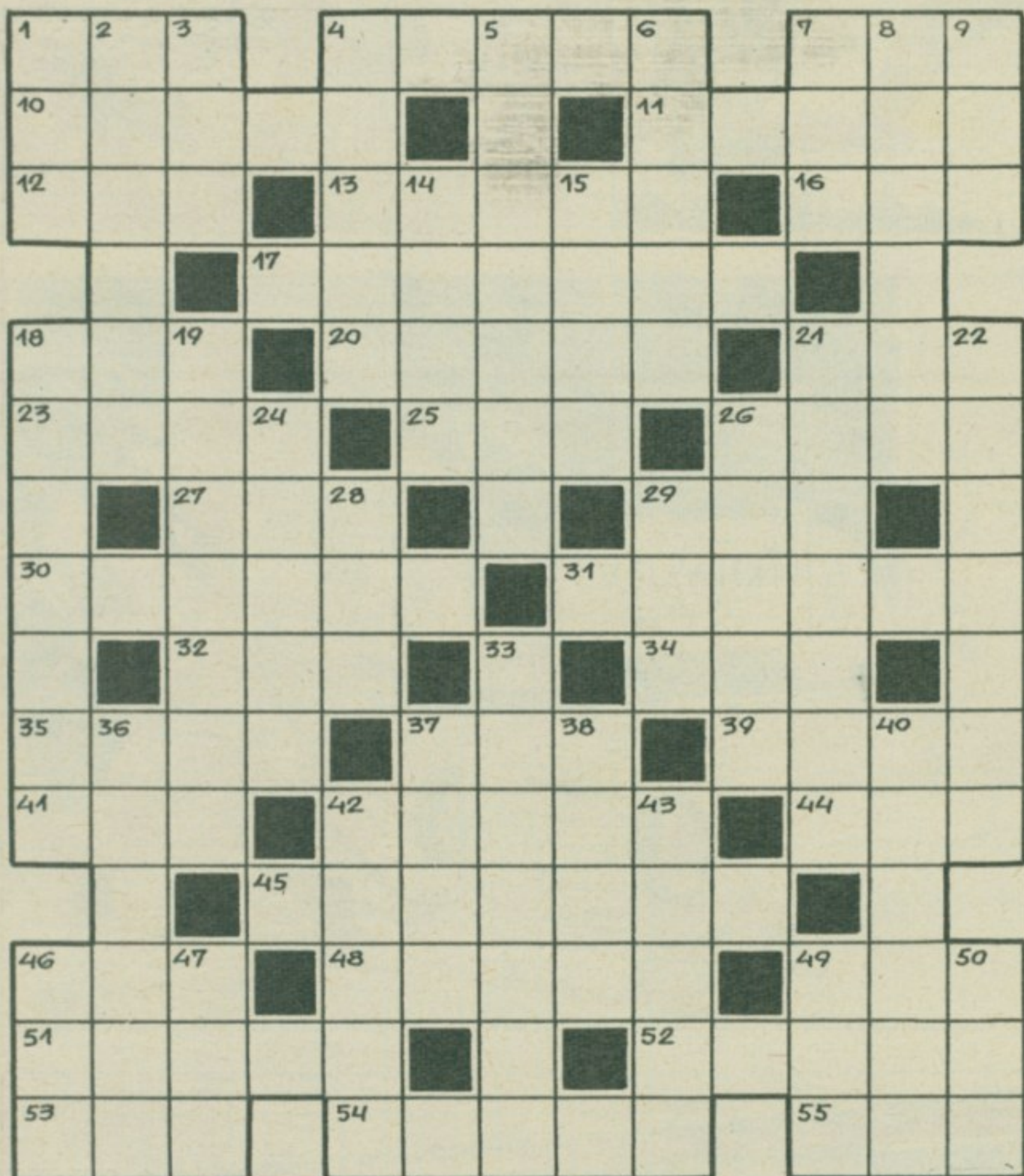
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) троцифрен број, 4) сложеност, 7) ноћна птица, 10) снажан ветар, 11) беспослица, доколица, 12) драг, 13) најјаче карте, 16) зolja, 17) стати на нешто, 18) мања војна јединица, 20) борилиште, 21) врста жита, 23) отпоран на болести, 25) отац (слов.), 26) направа за мерење тежине, 27) суштина, срж, 29) врста пса, 30) тврд папир, 31) врста алатке, 32) стари Словен, 34) целокупан, 35) ноћна птица, 37) наша филмска глумица (Ева), 39) драге воље, 41) звук трубе, 42) спремиште за жито, 44) место у Далмацији, 45) стручњак у оптици, 46) друм, 48) наш шаховски велемајстор (Браслав), 49) врста атмосферског талога, 51) руско мушко име, 52) поквашен, 53) део тела код животиња, 54) ташна, 55) лука у Израелу.

УСПРАВНО:

1) речна риба, 2) трочлани математички израз, 3) орган чула вида, 4) моћ, сила, 5) узети од кога, 6) наша оперска певачица (Мезетова), 7) Ужичанин, 8) морски рак, 9) речно острво, 14) наша филмска глумица (Чаленић), 15) популарна личност из ТВ серије „Позориште у кући“, 18) виткоћа, 19) шума од дубова (храстова), гај, 21) узвисина са равном површином, 22) већа војна јединица, 24) заковица, 26) домаћа животиња, 28) наш шаховски мајстор (Бора), 29) птица певачица, 33) пречник цеву оруђа, 36) музички инструмент, 37) дроњак, крпа, 38) река у Словенији, 40) оцак, 42) део вишеспратнице, 43) врста јела, 46) два комада, 47) артиљеријско оруђе, 49) летовалиште код Опатије, 50) дужи временски период.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) бином, 6) Маркс, п, 11) зима, 12) Епир, а, 14) радник, 16) лосион, 18) Ида, 19) Церар, 21) опа, 22) рат, 23) атест, 24) лед, 25) Омар, 27) Ава, 28) кири, 29) кокос, о, 31) Татар, 32) метлари, 33) назад, в, 36) прост, 40) ован, 41) гем, 43) Одра, 44) Рип, 45) шериф, 47) лер, 48) Мор, 49) крило, 50) ода, 51) анатом, 53) атаман, н, 55) вила, 56) Нона, а, 57) волан, 58) осека.

Издаје и штанпа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Влодинир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: DM 36 — \$ 12 — Sfr 40 — Sfr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711.

На основу нишлења републичког секретаријата за културу СРС Број 413-29/73-02 од 22. I 1973 године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

КОСМОНАУТИ

Драги Забавниче,
реци ми молим те где могу да купим књигу „Космонаут у васиони“.

Митар Кецоје,
ученик, Србац

Обратили смо се „Народној књизи“ у Београду и добили податке о следећим књигама о космонаутици које се могу набавити: КОСМИЧКА ТЕХНИКА и ЊЕНА ПРИМЕ-

НА, писац Миливој Југин, издао Војноиздавачки завод Београд, цена 80 н. дин; АПОЛО 13 ЈАВЉА, писац инж. Милојко Вуцелић, и АПОЛО 14 ЈАВЉА, исти писац. Обе књиге стају по 100 н. дин; издање „Техничке књиге“, Загреб; КОСМОНАУТИ, писац Валентин Осипов, издање „Веселин Маслеша“, Сарајево. Књига са насловом који си нам ти послао — не постоји.

» ХРВАТ « ЈЕ БИО ПРВИ

Драги Забавниче,
Однедавно сам почео да читам твој лист и видео сам да многим одговарах на питања. Мене интересује када је и који је наш пароброд први запловио Јадранским морем?

Милан Ковачевић,
Зеленика

Први наш пароброд који је запловио Јадранским морем звао се „Хрват“. Било је то пре сто година,

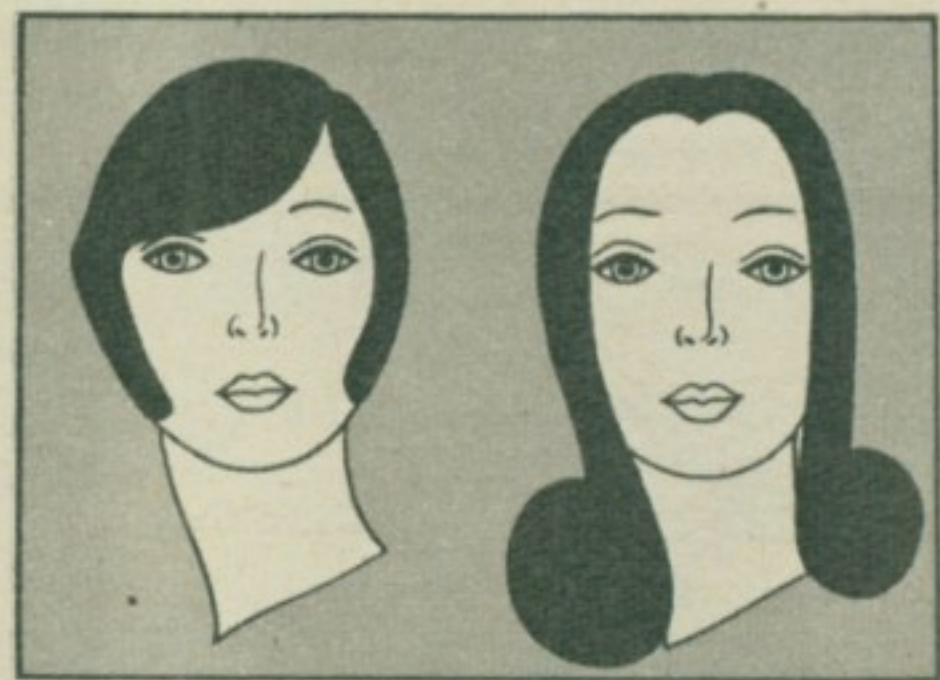
тачније 1872. године. Пароброд је саобраћао на линији Сењ-Ријека, имао је свега 93 тоне и машину од 35 коњских снага. Припадао је Сењском бродарском друштву које је имало своје бродоградиле једрењака у Сењској Драги. Већ 1873. године Сењани су саградили пароброд од 138 тона.

ФРИЗУРА И НАОЧАРЕ

Драги Забавниче!
Молила бих те да ми помогнеш. Имам округласту главу и носим наочаре па не знам како да се чешиља и каква оквир и боју наочара да одаберем. Унапред захвална,

С. Нена,
из Београда

Ко има округло лице косу треба да чешиља тако да она са обе стране што више покрива образе. На тај начин прикрива се округлина образа и лице изгледа издуженије. На цртежу имаш два примера: за кратку и за дугачку косу.

Што се тиче наочара, немој носити оне са округлим оквирима већ одабери правоугаони или овални облик, а боју оквира подеси према боји косе. Сада су тренутно у моди неупадљиви оквири, од сасвим уског метала, белог или жутог.

ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

